

SAMORASTNIK

OŠ PREŽIHOVEGA VORANCA NA RAVNAH NA KOROŠKEM V ŠOLSLEM LETU 2018/2019

Zbrala in uredila: Vanja Benko, mentorica ŠNO

S skupino učencev/učenk smo beležili dogajanje v šolskem letu 2018/2019. Sproti smo po mesecih objavljali na spletni strani šole, kar smo uspeli dokumentirati (nekaj so prispevale tudi učiteljice). Pred vami je zbrana celota (novinarski in literarni del). Prelistajte. Ni kaj, veliko se je nabralo.

Vanja Benko

SEPTEMBER 2018

KDAJ?	KAJ?	KDO?
3. 9.	PRVI ŠOLSKI DAN	
10. 9.	ND: Temeljni postopki oživljanja V ponedeljek, 10. 9. 2018 smo na šoli gostili člane Koronarnega kluba Mežiške doline, ki so nam predstavili projekt <i>Rešujemo življenja</i> . Seznanili smo se in usposobili za izvajanje temeljnih postopkov oživljanja ter kako uporabljati avtomatski defibrilator (AED). Osmi in deveti razredi smo tudi praktično preizkusili, kako uporabiti AED. Tečaj je bil res poučen in zanimiv.	6.-9. r.

Zapisala in fotografirala: Polona Horvat, 8. b

V ponedeljek smo se prvo uro učenci od 6. do 9. razreda zbrali v telovadnici šole. Tam so nam reševalci spregovorili o srčnih boleznih, kako oživljati in pomagati človeku, ki potrebuje pomoč. Osmo- in devetošolci smo to lahko preizkusili na lutkah. Že prejšnja leta smo poslušali, a vsako leto se česa novega naučimo, zato se mi zdi tak pristop sila poučen in uporaben.

Luka Iršič, 9. b

10. 9.	RODITELJSKI SESTANKI	6.-9. r.
12. 9.	<p style="text-align: center;">V KULTURNEM CENTRU RAVNE NA KOROŠKEM OKROGLA MIZA NA TEMO: OKOLJEVARSTVENO VEDENJE IN ZMANJŠEVANJE ODPADKOV</p> <p>Vsebina: preprečevanje nastajanja odpadkov, iskanje rešitev za odstranjevanje odpadkov iz narave, napovejmo konec divjim odlagališčem, spodbujanje občanov (predvsem mladih) o prenehanju odlaganja odpadkov ob cesti in odmetavanju le-teh iz avtomobilov, novi sistemi ...</p>	

Predstavniki: JKP Log, JKP Ravne d.o.o., KOCEROD d.o.o., predsedniki krajevnih, vaških in četrtnih skupnosti, župan dr. Tomaž Rožen, vrtec Ravne, predstavniki osnovnih in srednjih šol z učenci.

Naša predstavnika: Leoni Jošt in Anže Mesner

Karolina Kumprej Pečečnik, učiteljica

17. 9.	ZDRAVSTVENA VZGOJA	6. r.
19. 9.	<p style="text-align: center;">ŠPORTNI DAN: Po Vorančevi poti</p> <p>V sredo, 19. 9. 2018, smo imeli prvi športni dan. Šestošolce je pot vodila mimo Podkraja na Šrotnek in mimo kmetije Gačnik na Rimski vrelec. Tam je sledila tudi malica ter daljši postanek. Spregovorili smo o Prežihovi - Vorančevi poti in povedali nekaj o sami zgodovini Rimskega vrelca. Najpogumnejši smo se napili tudi izvirske vode. Ob Vorančevem kipu (dečku s solzicami) v Kotljah je sledil krajši postanek, nato pa smo se po pešpoti Kotlje-Ravne vrnili proti šoli. Imeli smo se lepo. Tudi vreme nam je bilo naklonjeno.</p> <div style="text-align: center;"> </div> <p style="text-align: center;"><i>Romana Finžgar, učiteljica</i></p>	6.-9. r.

Na športnem dnevu smo se imeli lepo. Mislim, da za nas pot ni bila preveč naporna. Druženje nam je bilo všeč, čeprav na poti nismo uporabljali telefonov.

Lena Iršič, 7. b

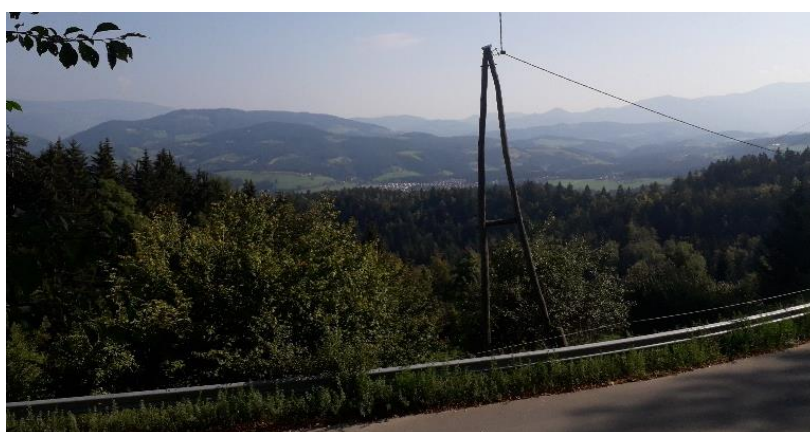
8. razredi smo se v sredo, 18. 9. 2018 odpravili na športni dan po Prežihovi oz. Vorančevi poti. Ob 8.20 smo imeli malico in se ob 9.00 odpravili proti Ivarčkemu jezeru, kjer smo malo postali, se okrepčali in nadaljevali pot do Rimskega vrelca in skozi Kotlje odpeščili nazaj do šole, kamor smo prispeli med 12.30 in 13.00.

Ivarčko jezero, 18. 9. 2018

Polona Horvat, 8. b

V sredo, 19. 9. 2018, smo učenci OŠ Prežihovega Voranca imeli športni dan. 8. razred je šel na Ivarčko jezero, deveti pa smo šli na Smučarsko kočo pod Uršljo goro. Ob 8:30 smo začeli s hojo od šole. Hodili smo po asfaltu in makadamu, nato pa nadaljevali pot po travnikih in gozdu. Pot je bila kar naporna, ampak vsi smo prišli na cilj. Malo smo počivali in se okrepčali, nato pa nadaljevali pot nazaj proti Ravnam. Ves čas smo peli in se smejali. Ob 13. uri smo bili pred šolo, kjer je nekatere že čakal kombi. Dan je bil zanimiv, zabaven in normalno malo naporen.

Luka Iršič, 9. b

Devetošolci smo počivali na Smučarski koči.

Fotografirala: Veronika Ridl, 9. b

20. 9.

PRIREDITEV ZDRAVIH ŠOL V RAVENSKEM PARKU

V četrtek, 20. 9. 2018, smo se prežihovci kot aktivni člani Zdrave šole udeležili prireditve **KOROŠKA V GIBANJU - REGIJSKO SREČANJE ZDRAVIH ŠOL**. Pripravili smo stojnico z različnimi aktivnostmi, kar se je izkazalo za zanimivo, saj so se ob naših ponujenih dobrotah zvrstile skupine ter posamezni obiskovalci, ki so odhajali nasmejani in zadovoljni. Pripravili smo jim sadno-zelenjavni smoothi, presne energijske kroglice, zelenjavni čips, bučno juho ... Sami so si lahko pripravili zeliščni šopek ali zeliščno vrečko. Večino sestavin za svojo ponudbo smo pridelali na svojem eko vrtu. Učenci so pri pripravi in deljenju uživali. Upajo, da se bo v prihodnje zvrstilo še več podobnih dogodkov.

Romana Finžgar, učiteljica

21. 9.

PRIREDITEV OB DNEVU OZN V SLOVENJ GRADCU

*Nagrado prejela Miša Salčnik za svojo nalogo, vezano na kulturno dediščino svojega kraja
OB BISTREM POTOKU JE MLIN*

1 UVOD

Letošnje leto sem kot izbirni predmet izbrala novinarstvo. V prvi polovici šolskega leta smo se ukvarjali predvsem s pisanjem člankov o dogodkih, katerih smo se kot novinarji udeležili kraju in okolici. Druga polovica šolskega leta je bila namenjena raziskovalnemu delu.

Z družino živimo na pobočju hribovja z istoimenskim naseljem Strojna. Kot radovedna najstnica pogosto raziskujem in tako sem popolnoma nepričakovano naletela na ostanke zidov ob potoku. Doma mi je dedek razložil, da gre za ostanke mlinov, ki so jih nekoč imele kmetije, tudi kmetija, na kateri se je rodil. Utrnila se mi je ideja in začela sem z raziskovanjem mlinov v domačem okolju. Menim, da se ohranjanju mlinov posveča premalo pozornosti. Predstavljajo pomemben mozaik kulturne dediščine, z njihovo pomočjo lahko izvemo marsikaj o življenju naših prednikov. Žal pa so vodni mlini na Koroškem le še malo kje ohranjeni, ponekod najdemo le ostanke nekoč pomembnih mlinov, večina pa jih je na žalost izginila.

2 MLINARSTVO

Voda je izjemno pomembna za življenje, so pa ljudje že kaj hitro ugotovili, da si lahko s pomočjo moči vode olajšajo delo. Mline so poznali že stari Rimljani, na območju današnje Slovenije pa se prvi mlini pojavijo že pred več kot petsto leti. Mlin je naprava za mletje žita, pri mletju nastanejo moka in otrobi. Moka je bila izjemno pomembna sestavina za kuhanje, žito so kmetje namreč sejali doma, shranjevanje žita ali moke pa ni bilo zahtevno. Otrobi kot odpadki pri mletju pa so se porabili za krmo živali. Mlinarstvo velja za eno najstarejših obrti. Že pred več tisoč leti so žitna zrna mleli med dvema kamnoma, kasneje na žrmljah, nato so si delo lajšali z mletjem na vodni pogon.

Mlinarji so veljali za pomembne obrtnike, opravljali so težko delo, mnogo kmetov je svoje žito namreč mlelo pri vaškem mlinarju, saj v lasti niso imeli svojih mlinov. Mlinarji pri svojem delu in računanju uslug velikokrat niso bili ravno pošteni, zato so pridobili sloves goljufov, tatov ... O tem govorijo tudi pregovori:

Britje so goljufi, mlinarji tatje, kmetje pa možje. (S. Prek, 1996)

Kolikor mlinarjev, toliko tatov. (E. Bojc, 1987)

Mlinarja premeriš, a tata ne. (E. Bojc, 1987)

Če je več mlinarjev, manj je moke. (E. Bojc, 1987)

Razsežnost mlinov je bila nekoč zelo velika. Mline so imele bogatejše kmetije, zagotovo pa je bil prisoten vsaj en mlin na vsaki vasi. Mlin je imel pomembno vlogo v življenju ljudi, zato ni presenetljivo, da poznamo mnogo pregovorov in rekov, ki so vezani ravno na mlin in mlinarstvo:

Speljati vodo na svoj mlin.

Kar zasiplješ, moraš tudi zmleti.

Trikrat se v mlinu pove.

Kdor prej pride, prej melje.

V krčmi in mlinu se ne ženi.

Bogate pojedine izpraznijo mline.

Mlin melje, kar mu nasiplješ.

Dvakrat se v mlinu pove, trikrat pa bedaku.

V mlinu in od otrok se vse izve.

Stoječ mlin, molčeč jezik ne koristita nič.

Pameten mlinar ne pije vode nad kolesom.

Vsak mlinar vodi vodo na svoj mlin.

Vsakdo na svoj mlin vodo navrača.

Tri dni melje, poldrugi dan poje.

Kadar je mlin izklepan, tudi premek (najslabše žito) melje.

Kdor se z mlinarji brati, ne bo imel kmalu s čim orati.

*Mlinarju ušesa meljejo.
Poštenega mlinarja klobuk ozdravi vsako bolezen.
Pošten mlinar ozdravi vsako bolezen.
Ubog mlinar z dobro vestjo dela.
(E. Bojc, 1987)*

3 VODNI MLINI NA KOROŠKEM

Na Koroškem so mlini na vodni pogon omenjeni že v srednjem veku, največji razcvet pa so doživeli v 18. in 19. stoletju. V drugi polovici 20. stoletja so zaradi tehnoloških napredkov v kmetijstvu številni mlini ustavili svoja kolesa in postopoma zamrli. Danes so večinoma vidni le ostanki nekoč pomembnih vodih mlinov (Oder, K., 2007).

V preteklosti pa so kmetje s pridom uporabljali moč vode. Mlini stojijo navadno ob potoku. Od potoka je speljana posebna voda - mlinščica do jezua, od tod gre voda po rakah (žlebovih) do mlinskega kolesa. Na kolesa se spušča z zapornico, pred njo so grablje, ki zadržujejo vejevje in razno šaro. Pri dotoku vode k mlinu ločimo zgornji ali dotočni del (od jezua do zapornic) in spodnji ali odtočni del (od mlina do struge).

Vodno kolo je zgrajeno iz vodoravnega vratila, včasih tudi iz navpičnega, križaste kolesne napere in oboda. Vratilo je iz mehkega lesa, v sredini četverkotno, na koncih pa okroglo. Na končinah ima tri železne obroče, tečaja pa sta vložena v ležaje iz železa ali kamna. Kolesni obod je sestavljen iz hrastovih krivin.

V Mežiški dolini so mlinarji uporabljali večinoma le vodna kolesa na korce z zgornjo vodo. Padec vode v potokih je namreč precej velik in tako se vodna moč najbolj izkoristi ravno pri tej vrsti koles. Na kolo na zgornjo vodo pada voda iz dotočnega žleba na temenu kolesa v korce in ostaja v njih med vrtenjem, dokler se v določeni legi (v zadnji četrtini napolnjenega kolesa) ne izlije. Kolo deluje tem bolje, čim dlje ostane voda v koricah, zato je dobro, da se voda izlije čim bližje spodnji vodni gladini. Najprimernejši padci za ta kolesa so od 2,5 do 12,5 metrov. Število vrtljajev je majhno, izkoristijo pa od 50 do 80 % vodne energije. Vodna kolesa so različne velikosti, velikost je odvisna od padca in količine vode. Tudi število korcev je različno. Kolo s premerom 3,5 metra ima osem vrtljajev na minuto, večja kolesa pa tudi štiri. Število vrtljajev je odvisno od kolesa, čim večje je kolo, tem počasneje se vrti. Zaradi tega je potrebno število vrtljajev večkrat zvečati s pomočjo zobniškega prenosa.

Vodna kolesa niso primerna za zelo velike padce, saj je takrat izkoristek vodne moči slab, število vrtljajev pa majhno. Neprijetnosti se pokažejo še pozimi, ker voda zaradi mraza zmrzuje. Je pa izgradnja vodnih koles enostavna in razmeroma poceni, les za izgradnjo je imela večina kmetov kar doma. So tudi preprosta za vzdrževanje.

Število koles pri mlinu je odvisno od tega, koliko parov kamnov dela v mlinu. Če sta v mlinu dva para kamnov, bo imel mlin dve kolesi, če je en par, bo pač imel

eno samo kolo. V Mežiški dolini so večji mlini imeli dva kolesa, manjši pa eno. Lahko pa tudi eno samo kolo žene po dva ali več parov mlinskih kamnov, so pa za to potrebne prestave. Vodni mlin sestavljajo rake ali rače (žlebovi), vodno kolo in vratilo vodnega kolesa. Za mletje so zelo pomembni kamni, ki so lahko naravni ali umetni. Naravni kamni so iz navadnega kamna, umetni pa iz posebne mase. Naravne kamne je bilo potrebno od časa do časa naklepati (nasekati), ker so se z mletjem obrabljali, medtem ko so kamni iz umetne mase obdržali svojo obliko in robatost. Par mlinskih kamnov, imenovanih tudi lafarji, je bil sestavljen iz zgornjaka (zgornjega kamna) in spodnjaka (spodnjega kamna). Spodnjak je bil pritjen, zgornjak pa se je vrtel po spodnjaku. V zgornjaku je bila tudi luknja, kamor so vsipali žito. Kamna sta bila nasekana, da se ju je žito bolje oprijelo. Za mletje rži, ajde in koruze so kmetje uporabljali kamne Teharčane, ki so se dobili v Teharjih. Za pšenico je bil primeren kamen iz Tržiča, ki so mu rekli kar Kranjc. Pri mletju ovsca pa so kmetje najpogosteje uporabljali kar umetni kamen, saj je oves najtrši (Pungartnik, H., 1962).

Fotografskega gradiva o nekoč delujočih mlinih je bolj malo. Burjakov mlin v Črni na Koroškem je zelo podobna različica mlinom, ki so jih v svoji posesti imeli kmetje.

*Burjakov mlin
Vir: Siol.net (2016)*

4 VODNI MLINI NA HRIBOVSKI VASI STROJNA

Strojna je hribovita vasica in leži v Občini Ravne na Koroškem. Meji z Avstrijo, njen najvišji vrh pa sega kar 1055m visoko in jo uvršča med najvišje ležeča naselja v Sloveniji. Gre za naselje samotnih raztresenih kmetij, nekatere izmed njih so tako velike, da dajejo občutek zaselkov. Ena izmed prepoznavnejših kmetij je zagotovo kmetija Janež, saj je izjemen primer ljudskega stavbarstva, ki izvira iz 17. stoletja. Hiša je razen obokane črne kuhinje in kletnega dela v celoti lesena. Na Strojni je še danes več kmetij, nekatere izmed njih so v preteklosti mlele žito v svojih mlinih. Zdaj so kmetije v veliki meri modernizirane, kolesa vodnih mlinov se nič več ne vrtijo, žito pa se melje s pomočjo električnih mlinov.

Usoda mlinov je lepo ponazorjena v pesmi Ta stari mlin:

*Na obronku gozda in vasice male ob potoku,
se zaustavilo že davno mlinsko je kolo,
ki ga nekoč v starih časih poganjal je potoček z vodo,
da v mlinu mlelo se je žito.*

*Zdaj stari mlin zob časa ga napada,
kolo stoji, razpada.
Nič več ni moč ga slišati,
molči, sliši se samo potoček mali,
le on še danes tam živi,
teče kot nekoč in veselo žubori.*

*Čas neusmiljeno beži,
stoji le mlin,
v katerem se nekoč je žito v moko mlelo,
da kruh lahko so pekli vsi,
ki so takrat živeli
in danes jih več ni.*

*Ostali stari so spomini v bujnem rastju robidnic,
bodečih trnjev, zdaj v tišini stari mlin stoji,
krasi razpadajoče ga kolo,
ki z leti čas neusmiljeno mu briše vse lepote
in njega vse sledi.*

Ostanki nekoč pomembnih mlinov pa o njihovem obstoju pričajo še danes. Kmetije na Strojni, ki so imele v lasti svoje mline, so bile kmetija Rebernik, Oplaz, Šopek, Grm, Mavrel, Stovnik in Kadiž.

Ostanki mlina, lastna fotografija

Žito se je mlelo ob deževnih dnevih, pozno jeseni in zgodaj spomladi, ko voda v potokih ni bila več zamrznjena, dela na poljih pa še ni bilo obilo. Kmetije so imele tudi v okolici hiše zajetje vode. Kmetje so se med seboj dogovorili, kdaj bodo mleli, in potem so vsi spustili vodo iz svojih zajetij in tako povečali vodotok potoka in moč mlinov.

Nekoč mlin, danes ... (lastna fotografija)

Mleli so moški - kmetje sami, sinovi in hlapci. Moka je predstavljala pomembno živilo v prehranjevanju, saj so kmetje žito sejali doma, hramba žita ali moka pa ni bila zahtevna. Še danes poznamo mnogo koroških tradicionalnih jedi, katerih glavna sestavina je ravno moka: ajdovi žganci, koruzni žganci, skutni štruklji, ajdovi štruklji, kruh, kvočevi nudlni, za praznične dni tudi pogača. Po prihodu električne energije na Strojno pa so mlinci postopoma zamrli. Danes so priča nekoč pestremu dogajanju vodnih mlinov na Strojni le ostanki zidov in vodnih koles.

5 ZAKLJUČEK

Kulturna dediščina bogati zgodovino naroda. Z njeno pomočjo lahko razberemo način življenja naših prednikov. Sama bi bila zelo vesela, če se bi vsaj enega od mlinov na Strojni obnovili in tako bi si lahko mlajši ob pripovedovanju trenutno še živečih mlinarjev resnično predstavljali, kakšno je bilo življenje naših prednikov pred 100 in več leti. Danes namreč lahko samo stopimo v trgovino in za komaj evro kupimo kilogram kruha. Nekoč je bilo drugače. Da je bil kruh na mizi, je bilo potrebno ogromno postoriti: posejati, žeti, mleti, mesiti, peči in kar je še pomembneje, pri tem je sodelovala cela družina. Verjetno je kruh ravno zaradi tega postal simbol spoštovanja.

6 VIRI IN LITERATURA

- Bojc, E. (1974) *Pregovori in reki na Slovenskem*, Ljubljana, DZS.
- Oder, K., Šipek, A. (2005) *Povhov mlin v Šentanelski reki*, Prevalje, Občina Prevalje.
- Pungartnik, H. (1962) *Stari vodni pogoni v Mežiški dolini*, Ravne na Koroškem, Gimnazija Ravne.
- Siol.net (2016) *Elektronski vir* <https://siol.net/trendi/odkrivaj-slovenijo/ideja-za-konec-tedna-v-eno-najslikovitejsih-gorskih-dolin-v-sloveniji-423346>, [dostopno 16.5.2018].

27. 9.

Šolsko tekmovanje iz LOGIKE

REZULTATI ŠOLSKEGA TEKMOVANJA - BRONASTA PRIZNANJA

6. razred: Benjamin Kolenc Fajt, Luka Vetter, Nik Geč, Luna Žunec, Lana Kokot, Nik Kadiš, Ana Ramšak

7. razred: Maja Mager, Aljaž Krivograd

8. razred: Tine Rožen, Ela Čepin, David Dobrodel
9. razred: Tijana Spasojević, Melina Kelaidis, Tina Ažnoh,
Ema Kotnik, Manca Sedar

Vsem iskreno čestitamo.

Mentorici logike: Helena Ošlovnik in Cvetka Petrič

28. 9.

V petek, 28. 9. 2018, so se nekateri učenci (8) interesne dejavnosti Šolski vrt udeležili dogodka v okviru projekta Geopark Karavanke CŠOD Misija v Mežici. Sprejeli so nas v Info centru Rudnika Mežica, kjer so izvedli razgibane delavnice na temo geološke preteklosti. Kasneje so se učenci skupaj z vodiči odpravili na teren. Pokazali so jim aplikacijo, ki te vodi po samostojnem raziskovanju geološko-zgodovinsko obarvane krožne poti po Mežici. Vmes je veliko interaktivnih aktivnosti, ki jih učenec oz. obiskovalec lahko rešuje kar na telefonu. Ob koncu so vsi udeleženci prejeli praktične nagrade.

Zahvaljujemo se CŠOD Dom Peca za prijetno doživetje in izkušnjo.

Zapisala in fotografirala: Romana Finžgar, učiteljica

29. 9.

DELOVNA SOBOTA (pouk)

OKTOBER 2018

KDAJ?	KAJ?	KDO?
3. 10.	<p data-bbox="655 300 916 338">TEHNIŠKI DAN</p> <p data-bbox="280 349 1294 439">Šestošolci so bili v Libeličah in v Koroškem pokrajinskem muzeju v Slovenj Gradcu.</p> <p data-bbox="475 1487 1102 1525"><i>Fotografirala: Bojana Verdinek, učiteljica</i></p>	6.-9. r.

Fotografirala: Nina Gladež, učiteljica

Sedmošolci so si ogledali etnografsko zbirko in olimpijski muzej v Črni, nato pa jih je pot vodila še v podzemlje mežiškega rudnika.

Foto: Vanja Benko, učiteljica

Tia Aliesha Kranjc, 7. b

Osmošolci smo se odpeljali na Gorenjsko. V Kropi smo si ogledali kovaški muzej in kovačijo, v Begunjah smo poskusili tiskati in narediti papir. Pot smo nadaljevali v rojstno vas Franceta Prešerna, na koncu pa smo se posladkali z blejskimi kremšnitami.

Skupina osmošolcev in osmošolk

Polona Horvat, 8. b

V sredo, 3. 10. 2018, smo imeli učenci od 6. do 9. razreda **prvi tehniški dan**. Devetošolci smo šli v Ljubljano, in sicer najprej v Mestni muzej Ljubljana, kjer smo skozi aktivnosti muzeja spoznali zgodovino mesta Ljubljane in nekaj največjih značilnosti glavnega mesta. Nato smo se odpravili na samostojno raziskovanje fizikalnih zakonitosti v Hišo eksperimentov. Po končanem ogledu le-te in kosilu smo se odpravili do Vrhnike, kjer nas je pričakal kdo drug »kot sam Ivan Cankar« ter nas popeljal po krožni učni poti.

Pokazal nam je svojo hišo, kjer je živel s starši vse do velikega požara ter samo mestno jedro. Bilo je poučno in zanimivo.

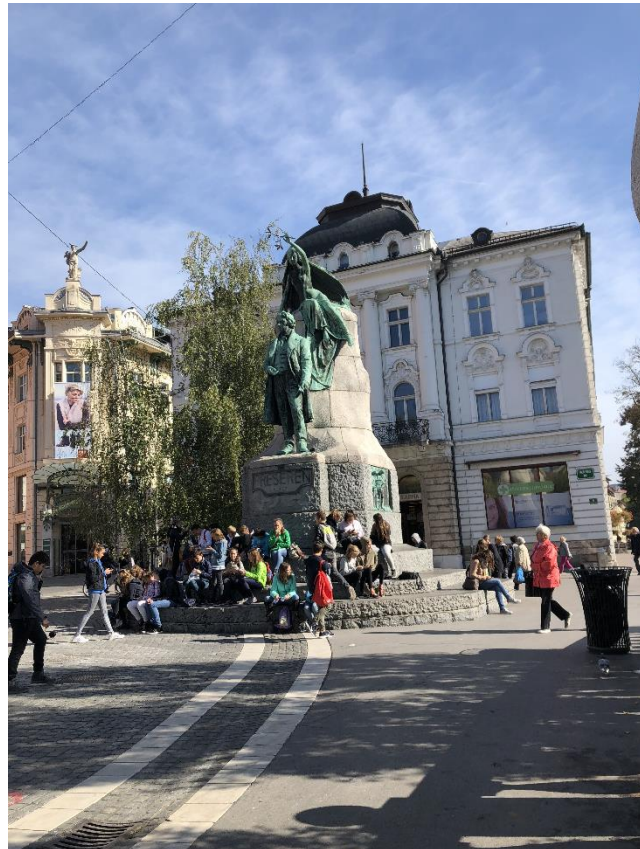

Melina Kelaidis, 9. a

Veronika Ridl, 9. b

Romana Finžgar, učiteljica

V sredo, 3. 10. 2018, smo devetošolci imeli tehniški dan. Ob 7:00 smo se odpravili na pot proti Ljubljani. Po kar dolgi, vendar zabavni vožnji, smo prispeli na cilj. Ko smo stopili iz avtobusa, smo najprej pomalicali. Potem smo se odpravili proti muzeju. Tam nas je sprejel prijazen vodič, ki nas je popeljal po srednjeveški Ljubljani. O Ljubljani nam je povedal vse pomembne stvari in nam povedal, kakšna je izgledala včasih. Po zanimivi predstavitvi smo se odpravili v hišo eksperimentov. Tam smo se prvo naučili vse o svetlobi in videli različne poskuse. Potem smo imeli 45 minut časa, da smo še sami poskusili izvesti razne zanimive poskuse. Po zabavnih minutah je prišel čas, ki so ga nekateri najbolj čakali, in to je bil Mcdonalds in prosta ura. Potem nas je pot vodila do Vrhnike in prispeli smo do Cankarjeve rojstne hiše. Naš vodič je bil zabaven, smešen in zelo pameten. Veliko zanimivosti nam je povedal o Cankarju. Izvedeli smo, kaj vse je napisal in kako je izgledalo njegovo življenje. Za tem smo

se odpravili nazaj proti domu. Domov smo se vrnili živi in zdravi ter polni novih vtisov.

Luka Iršič, 9. b

3. 10.

Predstavitve knjige v KOK DAN ZA OBJEM

Čas je življenje. In življenje prebiva v srcih.
(M. Ende)

PREDSTAVITEV KNJIGE DAN ZA OBJEM

V tednu otroka, natančneje
3. oktobra 2018 ob 18. uri,
bova v
Koroški osrednji knjižnici
dr. Franca Sušnika
pustili najino prvo literarno sled.
Pripravili sva jo za otroke in odrasle.
Najini življenji sta že obarvani s to kratko literarno zgodbo,
in upava, da z njo obarvava tudi vašega.

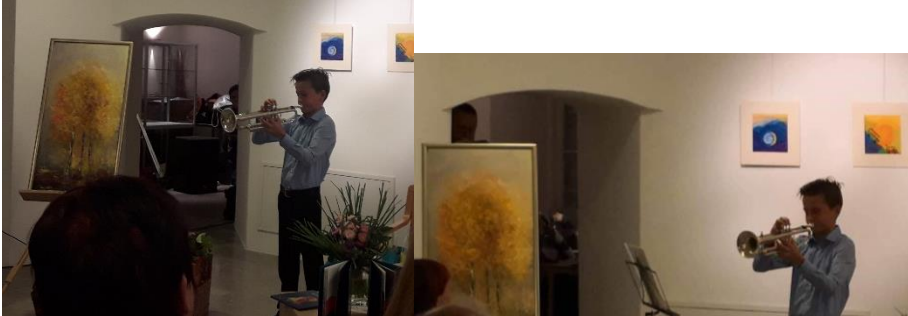
Prisrčno vabljeni v svet objemov,
Manja in Mirjam

V sredo, 3. oktobra 2018, sem se v Koroški osrednji knjižnici dr. Franca Sušnika udeležil predstavitve knjige *Dan za objem*, katere avtorici sta dr. Manja Miklavc in prof. Mirjam Senica. Obiskovalci so z zanimanjem prisluhnili predstavitvi knjige in tudi meni, ko sem na trobento zaigral skladbo Louisa Armstronga *What a wonderful world*. Ko sem prišel domov, sem knjigo takoj prebral, saj sem jo dobil v zahvalo za svoj nastop. Najbolj všeč mi je bilo, da so v zgodbi glavni junaki učenci 7. b, sam pa sem letos tudi sedmošolec, in to celo v b-razredu. Ampak zraven mene v knjižnici ni sedela učiteljica

Marjetka, ki nastopa v knjigi, temveč moja razredničarka Vanja Benko.

Anej Gorenjak, 7. b

Fotografiral: Andrej Gorenjak

MOJE MESTNO JEDRO: VČERAJ, DANES, JUTRI

V četrtek, 4. 10. 2018, se nas je skupina učencev z učiteljico Marjeto Petrovič udeležila vodenega ogleda po mestnem jedru, ki ga je v okviru evropske kulturne dediščine organiziral Muzej Ravne na Koroškem. Ob 9.30 smo odšli od pouka k malici, nato pa na ogled, ki se nam je začel ob 10. uri v štavhariji stare železarne. Od tam smo se sprehodili do mestnega jedra (stari trg), kjer nam je vodička spregovorila o zgodovini najstarejših stavb. Na šolo in k pouku smo se vrnili opoldne.

Bilo je zanimivo in poučno.

Nika Pandev, 8. b

4. 10.

Delavnica v KOK KOROŠKE STRAŠLJIVE PRIPOVEDKE

8., 9. r.

Zanimivo delo v delavnicah ob strašljivih pripovedkah.

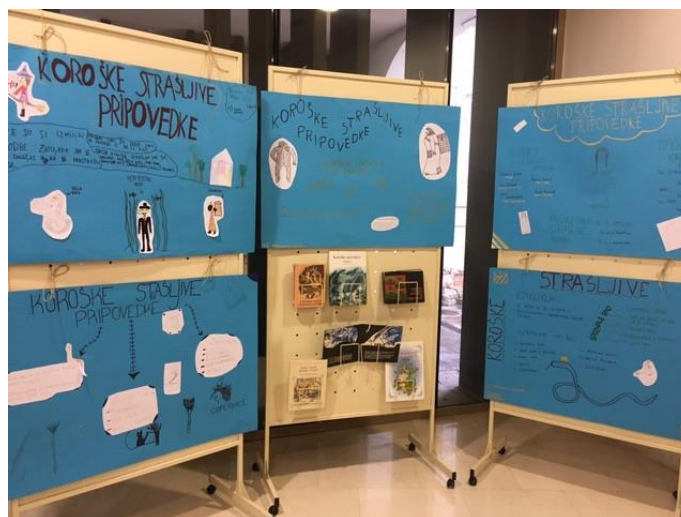

Veronika Ridl, 9. b

RAZSTAVLJENI IZDELKI

Lena Iršič, 7. b

5. 10.

**Konec literarnega natečaja Društva invalidov Koroške
Sodelovala Polona Horvat s prispevkom
*INVALIDI IN NJIHOVI HOBIJI***

8. r.

Invalidi so ljudje, ki niso drugačni, drugačni so samo njihovi izzivi. Veliko ljudi ob prvem stiku z invalidno osebo občuti nelagodje, saj ne vedo, kakšen je primeren način komuniciranja z osebo, ki ima določeno oviro. Ne vedo, kako vzpostaviti stik s človekom, ki ima težave z vidom, s sluhom ali z govorom, ali s človekom, ki se sooča z duševnimi težavami, s težavami v kognitivnem mišljenju ali pa ima omejeno kontrolo gibanja.

Poznamo ljudi, ki so invalidi postali zaradi nesreče ali bolezni, in tiste, ki so invalidi že od rojstva. Tisti, ki so invalidi že od rojstva, drugačnega življenja ne poznajo in so se naučili živeti z ovirami. Tisti, ki pa so postali invalidi kasneje v življenju zaradi kakršnega razloga že, pa se morajo naučiti živeti na novo in sprejeti novo življenje. Seveda je to težko in potrebujemo več časa. Upam, da večina invalidov to sprejme in še naprej živijo polno življenje.

Ko enkrat takšno osebo spoznamo in jo vzamemo za takšno, kot je, vidimo, da nam lahko naše življenje polepšajo, pokažejo, da kljub oviram lahko živijo polno življenje. Pokažejo in naučijo nas, da je lahko problem tudi rešitev. Tak človek je bil tudi moj praded. Celo življenje je bil priden delavec, pomagal je graditi cerkev na Uršlji gori. A z leti je prišla bolezen in je najprej ostal brez ene noge, po dveh letih še brez druge. Pristal je na invalidskem vozičku, ampak je bil vedno dobre volje in vedno pripravljen pomagati. Bil je strasten ribič, ki je kljub invalidskemu vozičku in gibalni oviri še vedno rad šel v ribe, kot je rekel. Zanj invalidski voziček ni predstavljal ovire, mi pa smo se naučili, da je le oseba z gibalno oviro, ki potrebuje našo pomoč, ne pa pomilovanje. Naučil nas je, da je treba na življenje gledati kot na izziv in da se vedno najde rešitev.

Fotografija iz družinskega albuma.

Včasih je bilo drugače. Družine so se dostikrat sramovale družinskega člana, ki je bil invalid. Zapirali so se med štiri stene, dali so jih v domove ali zavode in jih obiskovali ob vikendih, domov so jih vzeli na počitnice. Z leti se je tako razmišljanje spremenilo, saj smo se ljudje izobrazili in uvideli, da so invalidi samo ljudje, ki si želijo biti sprejeti in ne pomilovani.

Te osebe si krajšajo čas z različnimi hobiji: s pletenjem, z ribištvom, različnimi športi ...

Ravne na Koroškem so znane kot mesto, prijazno invalidom, čeprav se mi zdi, da bi lahko naredili še več.

Lep primer, da invalidnost v življenju ni nepremagljiva ovira, ampak izziv, je Alen Kobilica, ki je zaradi bolezni oslepel.

Fotografija s spletnih strani.

Vsi pogumni posamezniki, ki se znajo spoprijeti s svojo invalidnostjo in živeti čim bolj normalno življenje, so občudovanja vredni in moramo biti posni nanje in na njihove uspehe. Mislim, da bi se mnogi morali zgledovati po njih in si jih vzeti za vzor. Znajo se zaposliti in poiskati sebi primerne hobije.

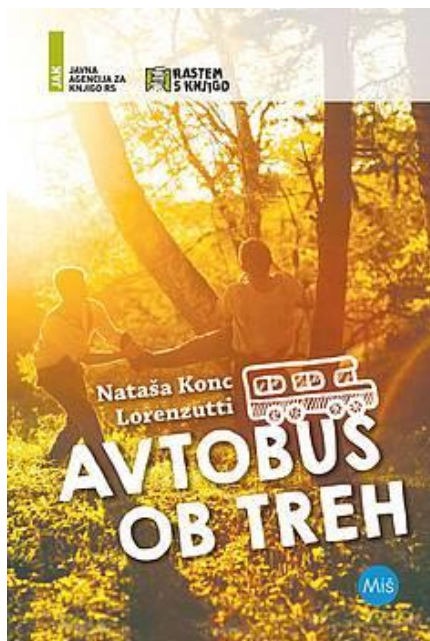
Polona HORVAT, 8. b

S tem nacionalnim projektom skuša Ministrstvo za kulturo osnovnošolce in srednješolce že od 2006/2007 dalje motivirati za branje mladinskega leposlovja slovenskih avtorjev ter jih spodbuditi k obiskovanju splošnih knjižnic.

Akcijo izvajajo v sodelovanju s splošnimi knjižnicami in slovenskimi osnovnimi ter srednjimi šolami, osnovnimi šolami s prilagojenim programom, zavodi za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami ter osnovnimi in srednjimi šolami v zamejstvu (Avstrija, Madžarska, Italija). Spodbujajo dostopnost kakovostnega in izvirnega slovenskega mladinskega leposlovja, promovirajo vrhunske domače ustvarjalce mladinskega leposlovja, spodbujajo bralno motivacijo šolarjev in njihov obisk splošnih knjižnic, motivirajo založnike za večje vključevanje sodobnih slovenskih piscev v založniške programe za mladino ter povečevanje deleža izdanega izvirnega slovenskega mladinskega leposlovja.

Letos je vsak sedmošolec dobil knjigo Nataše Konc Lorenzutti *Avtobus ob treh*.

V ponedeljek, 8. oktobra, smo se najprej zbrali v učilnici, kjer nam je razredničarka predstavila akcijo Rastem s knjigo in potek našega kulturnega dne. Po malici smo odšli v knjižnico dr. Franca Sušnika. V manjših skupinah smo se sprehodili po gradu. Knjižničarke so nam predstavile različne zanimivosti in kotičke naše bogate knjižnice. Vsi smo prejeli knjigo Avtobus ob treh. Ogledali smo si tudi kratek film, v katerem je pisateljica sama predstavila dele zgodbe. Prijetno je bilo dopolne preživeti v knjižnici.

Lena Iršič, 7. b

V preteklih letih so natisnili naslednje knjige, ki so primerne za branje, če tekmujete za bralno značko:

- 2006/2007: Neli Kodrič, *Na drugi strani*
- 2007/2008: Slavko Pregl, *Spričevalo*
- 2008/2009: Ervin Fritz, *Vrane*
- 2009/2010: Dušan Čater, *Pojdi z mano*
- 2010/2011: Tone Pavček, *Majnice: fulaste pesmi*
- 2011/2012: Desa Muck, *Blazno resno o šoli*
- 2012/2013: Tadej Golob, *Zlati zob*
- 2013/2014: Vinko Möderndorfer, *Kot v filmu*
- 2014/2015: Slavko Pregl, *Odprava zelenega zmaja*
- 2015/2016: Damijan Šinigoj, *Iskanje Eve*
- 2016/2017: Vinko Möderndorfer, *Kit na plaži*
- 2017/2018: Miha Mazzini, *Zvezde vabijo*
- 2018/2019: Nataša Konc Lorenzutti, *Avtobus ob treh*

Aliesha Kranjc, 7. b

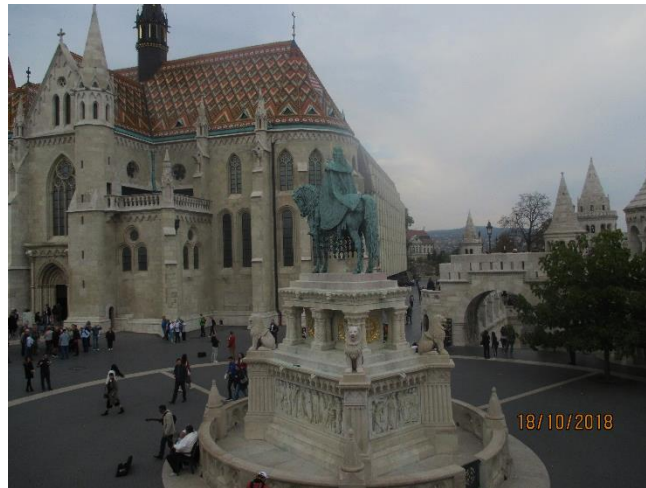
<p>11. 10.</p>	<p style="text-align: center;">SPOZNAVANJE SŠ: PROGRAMOV IN POKLICEV</p> <p>Devetošolci smo v torek, 11. 10. 2018, imeli možnost bolje spoznati različne srednje šole in dobiti odgovore na mnoga vprašanja o nadaljnjem šolanju.</p> <p>Predstavilo se nam je 11 različnih šol iz bližnje okolice in krajev. Izvedeli smo precej pomembnih informacij in zbrali veliko podatkov, ki nam lahko pomagajo pri izbiri srednje šole. Dobili smo tudi vpogled v nekaj izobraževalnih smeri, za katere niti nismo vedeli, da obstajajo.</p> <p>Vseh pet šolskih ur je bilo poučnih in zanimivih. Izbira je pestra, zato upam, da bomo vsi sprejeli pravilno odločitev in se vpisali na šolo, ki nam bo omogočila doseči poklic, ki nas bo veselil.</p> <p style="text-align: right;"><i>Melina Kelaidis, 9. a</i></p>	<p>9. r.</p>
<p>18. 10.</p>	<p style="text-align: center;">EKSKURZIJA V BUDIMPEŠTO</p> 	<p>GKL in LIK</p>

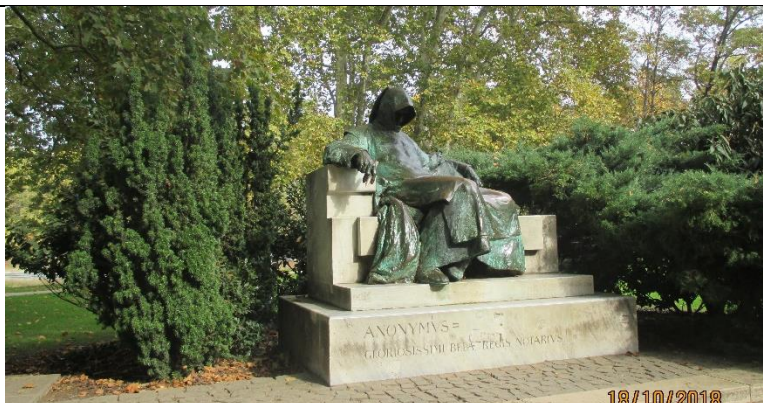
Fotografirala. Bojana Verdinek, učiteljica

V četrtek, 18. 10. 2018, smo se z učiteljicama izbirnih vsebin Gledališki klub in Likovno snovanje odpravili v Budimpešto, kjer smo si ogledali znamenitosti glavnega mesta Madžarske. Z ladjo smo se peljali po reki Donavi in se sprehodili po veličastnem obzidju. Izlet je bil zanimiv in poučen. Vsekakor je bila to lepa izkušnja za vse.

Mija Špenger, 7. b

KJE JE BUDIM, KJE JE PEŠTA? (šolska ekskurzija v madžarsko prestolnico)

Učenci, ki sodelujemo pri izbirnih predmetih **GLEDALIŠKI KLUB** in **LIKOVNO SNOVANJE**, smo v četrtek, 18. oktobra 2018, imeli organizirano enodnevno ekskurzijo v Budimpešto, glavno mesto Madžarske. Vstali smo zelo zgodaj, ker je bil odhod že ob 3.30 zjutraj. Vožnja je bila zelo dolga in malo sem bila že lačna, ker na avtobusu nismo smeli jesti.

V madžarsko prestolnico smo prispeli ob 10.45. Z nami je bila vodička, ki nam je razlagala o Budimpešti in njeni zgodovini. Zanimivo mi je bilo, da je mesto na dveh bregovih reke Donave. **Levi breg se imenuje Pešta, desni pa Budim.**

Najprej smo si ogledali **TRG JUNAKOV**, kjer so kipi pomembnejših madžarskih kraljev. Nato smo se z avtobusom peljali po mestu. Videli smo znamenito **MATJAŽEVO CERKEV**. Pri **KOLESU BUDIMPEŠTE** smo imeli uro časa za počitek. V bližini je bila **KAVARNICA**

STARBUCKS, ki je svetovno znana veriga kavarnic, v katerih ponujajo hladne in tople napitke ter prigrizke.

Potem smo se peljali proti пристanišču, vkrkali smo se na ladjico in se pol ure vozili po reki Donavi. Videli smo nekatere najpomembnejše znamenitosti ob reki Donavi, na primer *MADŽARSKI PARLAMENT* in *CITADELO*. Ker ni pihalo, je bilo zelo prijetno.

Matjaževa cerkev

Sledila je vožnja z avtobusom čez *VERIŽNI MOST*, ki je najstarejši most na reki Donavi, in nato še čez *ELIZABETIN MOST*.

Posebej mi je ostala v spominu razlaga vodičke, ki nam je pokazala znamenite čevlje ob reki Donavi, ki so spomin na streljanje talcev med drugo svetovno vojno.

Pripeljali smo se na Budimski grad, kjer je zanimiv *LOVSKI VODNJAK*. Z zanimanjem smo gledali konje in vojaško povorko. Imeli smo nekaj časa, da smo se sprehodili po trgovinici s spominki.

Madžarski parlament ob Donavi

Zatem smo se po stopnicah spustili nazaj do avtobusa. Utrujeni smo posedli vanj in sledil je odhod domov. Od vznemirjenja na avtobusu nisem mogla spati, saj sem z mislimi obujala vse, kar sem doživela. Všeč mi je bilo.

Stolp budimskega gradu

Napisala in fotografirala: Lena Iršič, 7. b

Vsebina: *METODE LOČEVANJA SNOVI IZ ZMESI in KRITERIJI ZA LOČEVANJE SNOVI IZ ZMESI*

Cilji:

- opredelijo lastnosti čistih snovi v zmesi in na tej osnovi načrtujejo ustrezne postopke ločevanja;
- spoznajo in izvedejo metode ločevanja snovi iz zmesi (filtriranje, ločevanje z lijem ločnikom, kromatografija, ločevanje z magnetom).

Vsebina: *VODA KOT RAZTOPINA in TRDOTA VODE*

Cilji:

- s pomočjo reagenta razlikujejo med vrstami oziroma voda glede na to, kaj je v njih raztopljeno (deževnica, vodovodna voda, morska voda, mineralna voda, destilirana voda);
- razumejo pojem trdota vode in pomen mehčanja vode;
- na osnovi poskusa razumejo povezavo med trdoto vode in penjenjem milnice.

Vsebina: *VARNO EKSPERIMENTALNO DELO in LABORATORIJSKI PRIBOR*

Cilj:

- spoznajo osnovni laboratorijski pribor in njegovo uporabo;
- seznanijo se z osnovnimi navodili za varno eksperimentalno delo;
- spoznajo zaščitno obleko in pripomočke, ki jih uporabljamo pri eksperimentu.

Zapisała: Karolina Kumprej Pečečnik, učiteljica

Tia Aliasha Kranjc, 7. b

22. 10.

CANKAR V STRIPU

V ponedeljek, 22. 10., sem se popoldne v Koroški osrednji knjižnici na Ravnah udeležila razstave **Cankar v stripu**, ki je bila posvečena 100. obletnici smrti slovenskega pisatelja Ivana Cankarja, dogodek pa je organiziralo Slavistično društvo Koroške skupaj s KOK. Predstavili so nam stripe, ki so bili oblikovani na osnovi Cankarjevih del, seveda v spremenjeni in posodobljeni različici.

Projekt je osredotočen na to, da bi odrasli spet začeli brati Cankarja, mlajšim generacijam pa so želeli prikazati, kako pomemben je bil in še vedno je naš pisatelj. V zbirki so predstavili naslednja dela: Hlapci - ko angeli omagajo, Moj lajf ter Hlapec Jernej in pasja pravica. Razstavo si lahko ogledate v stripoteki do 25. 1. 2019, obenem pa je na ogled 8-minutni film o nastajanju stripa.

Zapisala in fotografirala: Eman Tahić, 9. b

23. 10

SESTANEK ŠOLSKE SKUPNOSTI

Drugo šolsko uro smo imeli sestanek ŠS. Dogovorili smo se naslednje:

- Če ima kdo doma stare, premajhne zimske čevlje, potrebne popravila, jih lahko odnese v najbližjo Alpinino trgovino, kjer jih bodo popravili in dali naprej tistim, ki potrebujejo zimsko obutev.
- V avli šole zbiramo hrano za živali. Sošolcem bomo povedali, da naj prinesejo priboljške zanje in da akcija traja le še do konca tega tedna, ko se odpravimo na počitnice.
- Izpeljali bomo akcijo zbiranja starega papirja, da ga bomo zbrali čim več. Organizirali se bomo po razrednih skupnostih.

- V šoli se je nabralo zelo veliko izgubljenih predmetov. Če kdo kaj pogreša, naj pogleda med te stvari in svoje odnese domov. Vse, kar bo ostalo, bo hišnik odpeljali v zbirni center.
- Do novembra po oddelčnih skupnostih razmislimo, kako bi izdelali plakate, vsebinsko vezane na prepoved rabe mobilnih telefonov v šoli. Razmislite in z idejami na plan!

Letošnja tema šolskega parlamenta je **ŠOLA IN ŠOLSKI SISTEM.**

Zapisała: Zara Kumer, podpredsednica 7. b

Obisk Muzeja Ravne na Koroškem

6. r.

V okviru pouka geografije so si učenci 6. razreda v Koroškem pokrajinskem muzeju Ravne na Koroškem ogledali gostujočo razstavo Otroškega muzeja Hermanov brlog **Herman Lisjak vódi po vódi.** Vsebine razstave se navezujejo na razmerje vode s človekom, naravo in družbo. Vodo osvetli tako globalno kot lokalno. Razstava hkrati spodbuja k odgovornemu ravnanju z vodo. Predstavljene so fizikalne in kemijske lastnosti vode, količina in vrsta vode na planetu ter njeno kroženje. Voda je vir življenja in večni navdih umetnosti, zaradi pomanjkanja in onesnaževanja pa postaja vir zaslužka in bogastva. Vsebine so razdeljene v štiri sklope: Voda in Zemlja, Od izvira do čistilne naprave, Voda za življenje in Kaplja čez rob.

Na razstavi je veliko interaktivnih točk, kjer lahko preizkusite to in ono.

Ali veš, da je nad Zemljo vsak dan okrog 44 000 neviht? Ali veš, da predstavlja voda več kot 2/3 tvoje teže?

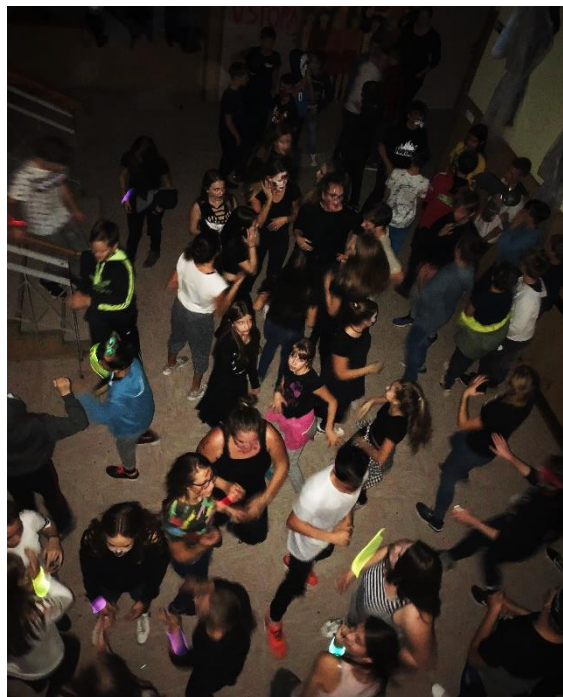

Zapisala in fotografirala: Simona Uranc, učiteljica geografije in zgodovine

25. 10.

ŠOLSKI PLES v organizaciji devetošolcev in devetošolk

6.-9. r.

Fotografirala: Veronika Ridl, 9. b

**Akcija: TEHTANJE ŠOLSKIH TORB
JESENSKE POČITNICE**

1.-9. r.

NOVEMBER 2018

KDAJ?	KAJ?	KDO?
8. 11.	Predavanje o avtizmu	1.-9. r.
9. 11.	NAŠA SKRB ZA MALE ŽIVALI <p>V petek, 9. 11. 2018, smo na OŠ Prežihovega Voranca Ravne na Koroškem gostili prav posebnega gosta - psa Minijsa, ki je trenutno v varstvu DPMŽ. V mesecu oktobru smo namreč zbirali hrano za zavržene živali (4. oktober je dan boja proti mučenju živali) in nabrali smo je kar nekaj, zato smo poklicali prostovoljke DPMŽ, da jo pridejo iskat. Učenci interesne dejavnosti ŠOLSKI VRT v sodelovanju z Zdravo šolo smo akcijo organizirali in predali zbrano hrano, prostovoljke pa so nam predstavile svojega trenutno najbolj znanega varovančka Minijsa, ki nas je zelo razveselil s svojo prijaznostjo in nas hkrati opomnil, da ni lepo poskrbljeno za vse živali. Obljubili so nam, da še pridejo, mi pa njim, da bomo zbiralno akcijo še kdaj ponovili.</p> <p>Zapisala in fotografirala: Romana Finžgar, mentorica ID Šolski vrt v sodelovanju z Zdravo šolo</p>	

12. 11.

POPOLDANSKE GOVORILNE URE

15. 11.

ZDRAVSTVENA VZGOJA

7. r.

Ga. Aleksandra Horvat nam je tokrat spregovorila o duševnem zdravju, kako prepoznamo duševne bolezni in kako takemu bolniku pomagamo.

Uri naravoslovnega dne sta hitro minili. Bilo je zanimivo in seveda poučno.

Tia Aliesha Kranjc in Ana Kričej, 7. b

17. 11.

V soboto, 17. 11. 2018, je potekalo **20. državno TEKMOVANJE V ZNANJU O SLADKORNI BOLEZNI** na štirih lokacijah v Sloveniji. Naši učenki **Leoni Jošt** iz 9. b ter **Ela Čepin** iz 8. a sta tekmovali na Gimnaziji Franca Miklošiča v Ljutomeru. Obe sta dosegli odličen rezultat.

Ela Čepin srebrno priznanje in Leoni Jošt zlato priznanje.

Obema iskreno čestitamo.

Mentorica Romana Finžgar

23. 11.

**PROSLAVA v KULTURNEM CENTRU Ravne
ob državnem prazniku RUDOLFA MAISTRA**

Letošnja ekipa **GLEDALIŠKEGA KLUBA** pod mentorstvo učiteljice Bojane Verdinek je imela v petek, 23. 11., prvi nastop v Kulturnem centru na Ravnah. Pripravili smo dramatizacijo o Rudolfu Maistru, slovenskem pesniku, generalu, borcu za severno mejo. Ob tem smo se naučili veliko novega o naši zgodovini in zdaj še bolj spoštujemo slovenski jezik in svojo domovino.

Urša Večko, Veronika Ridl, Leoni Jošt in Vito Robnik, 9. b

Foto: Marjan Oprešnik

Foto: Vanja Benko

Prežihovci smo s kulturnim programom, ki sta ga sooblikovali naši učiteljici, Bojana Verdinek in Tanja Krivec, sodelovali na proslavi ob državnem prazniku. Na začetku smo povedali, kdo je bil Rudolf Maister (borec za severno mejo), nato pa smo recitirali njegove pesmi.

Zadnji stavek, ki smo ga povedali v en glas, je bil:

»OREL Z RAZPRTIMI KRILI.«

Polona Horvat in Neža Cesar, 8. b

Foto: Vera Trafela

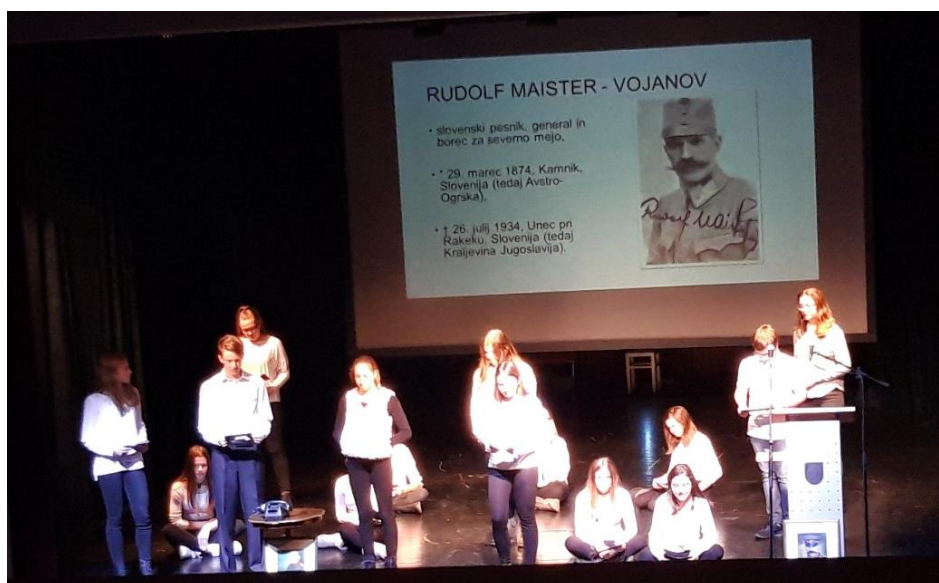

Foto: Vanja Benko

	<p>Hodile smo redno na vaje in nam je bilo všeč. Ko se je bližal petkov popoldan, nas je po malem grabila panika. Po koncu nastopa smo si oddahnile in ploskanje publike nam je dalo novo energijo za naprej.</p> <p style="text-align: center;"><i>Mija Špenger in Lena Iršič, 7. b</i></p>	
28. 11.	<p style="text-align: center;">POUK DOMOVINSKE IN DRŽAVLJANSKE KULTURE IN ETIKE MALO DRUGAČE</p> <p>Učni načrt za predmet DKE v 8. razredu nalaga učitelju, da učence pouči o demokraciji. In zato jih uvajam v poznavanje demokracije od blizu: lokalne skupnosti, veje oblasti, kdo koga voli, aktivno državljanstvo, koalicija in opozicija, razlika med referendumom in volitvami, politične stranke, volilni postopek ... Da bi temo čimbolj približala učencem, sem jim že meseca septembra dala nalogo z navodili za skupinsko delo z naslovom POLITIK SEM.</p> <p>Pripraviti so morali vse za izvedbo volitev občinskih svetnikov v naši občini. Časa so imeli približno dva meseca.</p> <p>Učenci so se povezali v manjše skupine in se »prelevili« v stranke z izvirnimi imeni, gesli in slogani. Sestavili so programe strank s petimi obljubami za volivce, se pripravili na volilno kampanjo, oblikovali POWER POINT predstavitev, propagandni material (letaki, zastavice, cukерčki ...).</p> <p>Mladi politiki so se na dogovorjeni dan predstavili volivcem. Priznati moram, da sem bila nad predstavitvami navdušena. Nekateri so se svečano oblekli. Manjkali niso niti metuljčki in elegantni čevlji. Spet drugi so si sposodili govorniški oder ali pa so sami svečano pognili šolsko klop in nanjo naložili vse, kar so za predstavitev stranke pripravili, da bi jim volivci namenili čim več glasov. Opazovala sem svoje učence, kako so uživali v dani vlogi, kako so se vživeli in kako so komaj čakali, da bodo izvedli volitve.</p> <p>Izbrani volilni odbor je moral pripraviti vse za volitve: volilni imenik, glasovnice, volilno skrinjico. Volitve so bile tajne. Volilni odbor je nato ugotovil izid glasovanja in razglasil izid le-tega. Na koncu so bili vsi udeleženci igre vlog zadovoljni z opravljenim delom. Bila sem ponosna na njihovo z vso resnostjo opravljeno delo.</p> <p style="text-align: right;"><i>Marjeta Petrovič, učiteljica</i></p>	

In kaj so o pouku malo drugače zapisali učenci? Preberite si nekaj njihovih vtisov.

28. 11. 2018 smo pri uri DKE predstavljali politične stranke. Bila sem ena izmed članic stranke SMS (SLOVENSKA MLADINSKA STRANKA). Druge so še bile: Eva, Urška, Pika in Alisa. Bil je zelo zabavno in zanimivo, saj smo se lahko vživele v vlogo politikov. Naša stranka je imela glavne poudarke na pomoči mladini, živalim ter celotnemu mestu. Večina strank je predstavljala svoj program za govorniškimi odrom, kar je dogajanje še popestrilo. Naša stranka je imela tudi slovensko zastavo. Po predstavitvi vseh strank so se začele volitve. Volilni odbor je vsakemu, ki se je podpisal na volilni imenik, izročil volilni list z imeni vseh strank, ki so se predstavile. Tako smo lahko volili za stranko, ki se je s svojim programom najbolje izkazala. Vzdušje je bilo veselo, prisotna pa je bila tudi napetost. Meni osebno je bila to zelo zanimiva izkušnja in upam, da se bo to še kdaj ponovilo.

Ema Kordež, 8. a

Sem ena izmed članic stranke DISS. Njene kratice pomenijo DEMOKRATIČNO INFORMATIVNA STRANKA SLOVENIJE. Naš slogan je bil *Volite za nas in naredili bomo nekaj za vas*. Ema, Ela, Ida in Karlina smo se lotile dela. Pripraviti smo morale program stranke ter ga predstaviti volivcem (sošolcem). Glavne točke našega programa so bile: ureditev Ivarčkega jezera in Rimskega vrelca, izgradnja zavetišče za živali in doma starejših občanov na Šrotneku ter razsvetljava v ravenskem parku. Kandidirale so še štiri stranke: SRD (STRANKA RAVENSKIH DEMOKRATOV), SMS (SLOVENSKA MLADINSKA STRANKA), MASS (MLADA IN AKTIVNA STRANKA SLOVENIJE) in ZIKK (ZA ZDRAVJE IN KULTURO KOROŠKE). Izvedli smo volitve. Zmagala je stranka SRD. Bil je zelo zanimivo ter zabavno. Stranka SRD nas je povabila v koalicio. Politike drugače ne spremljam pogosto, ampak mi je bilo vso dogajanje zelo všeč.

Taja Kokošinek, 8. a

Bila sem članica stranke SMS. Zelo mi je bilo všeč, da smo pri uri DKE izvedli volitve, saj smo se postavili v vlogo politikov.

Alisa Merkač, 8. a

Predstavitve strank v našem razredu so mi bile všeč, ker smo lahko tudi mi volili. Bila sem članica stranke SZNK (STRANKA ZA NAPREDEK KOROŠKE). Naš slogan je bil: *Odločite se modro, volite*

nas. Predstavitev smo zaključile z besedami **Mi dejanj ne le obljubljam, mi jih tudi izpolnimo.** Všeč mi je bilo, ker smo bile sošolke skupaj, se družile in delale kot team. Zelo sem se zabavala in upam, da bo še kdaj kakšna taka ali podobna priložnost.

Neža Cesar, 8. b

Predstavljale smo stranko DISS. Prvič v življenju sem se lahko postavila v vlogo politika. Bilo je zanimivo. Izvedli smo občinske volitve. Zabavali smo se in se veliko pogovarjali. Bile smo edina stranka, ki smo v programu izpostavile razsvetljava v mestnem parku, s čimer smo privabile volivce. Nismo zmagale, a smo dosegle drugo mesto in sestavile koalicijsko s stranko SRD, ki je zmagala. Bile smo zadovoljne s svojim delom in rezultatom. Itak pa nam je pomembna zabava in skupno delo.

Ema Spanžet, 8. a

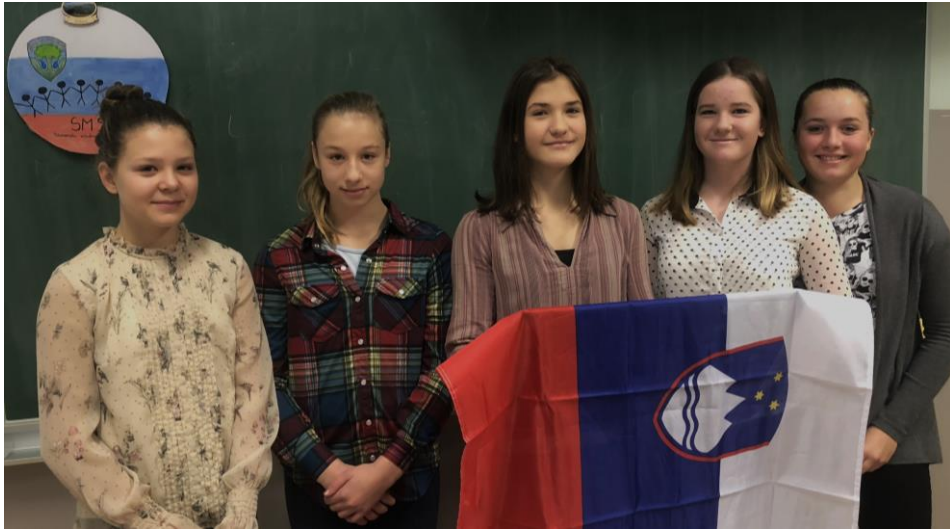
Delo smo začeli tako, da smo se porazdelili v skupine in si izmislili imena strank. Sestavili smo programe in pripravili POWER POINT predstavitev. Nato smo si porazdelili besedila in se jih naučili. 28. 11. 2018 so se predstavitev začele. Seveda je bilo prisotno malce treme in strahu, da bi vse izpeljali kar najbolje. Vse stranke so svoj program predstavile odlično. Stranka SRD je prinesla celo govorniški oder in njihov govor je bil super. Me smo s seboj prinesle dve slovenski zastavi, bombone, letake in majhne slovenske zastavice z znakom SMS za vse volivce. Naš slogan je bil: **Boljšega sveta ne sanjamo, ampak ga skupaj z mladimi ustvarjamo.** Nasploh se mi je naše delo zdelo zanimivo in zabavno, najbolj pa so mi bile všeč volitve.

Eva Kret, 8. a

Zbrala in uredila: učiteljica Marjeta Petrovič

Foto: Ema Spanžet, 8. a

Nives Kasper Mrdavšič

Akcija: TEHTANJE ŠOLSKIH TORB
Analiza tehtanja šolskih torb za mesec november

1.-9. r.

30. 11.

DAN BOJA PROTI AIDSU in uri NARAVOSLOVNEGA DNE

9. r.

Na začetku pouka smo imeli krajšo radijsko oddajo, s katero so nas spomnili, kako pomembno je, da se že kot osnovnošolci osveščamo, kako moramo skrbeti za svoje zdravje.

Devetošolci smo ta dan imeli v okviru naravoslovnih ur predavanje o aidsu. Prvo in drugo uro so imeli predavanje ajevci, zadnji dve uri pa bejevci.

Na začetku smo dobili liste z vprašanji, da je ga. Saša Horvat, ki te delavnice vedno izvaja na šoli, videla, koliko že vemo o aidsu, nato pa se je začelo predavanje. Dobili smo povratno informacijo, da še veliko nismo vedeli.

Predavanje je bilo zanimivo in poučno. Po mojem mnenju potrebujemo več takšnih poučnih ur, saj smo se veliko naučili za nadaljnje življenje.

Luka Iršič, 9. b

Fotografirala: Veronika Ridl, 9. b

RIBOLOV JE MOJ HOBI

V prostem času grem z očetom in njegovimi prijatelji velikokrat na ribolov. Uživam v naravi, najbolj vesel pa sem, kadar imamo bogat ulov. Hodimo v Celje, Radlje ob Dravi in Velenje (tudi v Bosno), običajno med počitnicami ali ob vikendih. Z nami gre dostikrat dedek, ki mu ta konjiček tudi veliko pomeni.

Edin Okanović, 7. b

DECEMBER 2018

KDAJ?	KAJ?	KDO?
3. 12.	TEHNIŠKI DAN - NOVOLETNE DELAVNICE in ogled slovenskega filma GAJIN SVET	6.-9. r.
	<p>V ponedeljek, 3. 12. 2018, so na šoli potekale novoletne delavnice. Po oddelčnih skupnostih smo izdelovali hišice iz papirja, s katerimi smo in še bomo v prazničnem vzdušju okrasili avlo šole. V 8. b smo prvi dve uri izdelovali hišice, nato še smrečice, ki smo jih odnesli domov, in snežake, s katerimi smo okrasili našo učilnico. Po malici smo zaključili z delom ter pospravili. Tehniški dan se je prelevil v kulturni dan, saj smo se odpravili v Kulturni center Ravne, kjer smo si ogledali slovenski film Gajin svet. Nama in večini je bil zelo všeč. Komaj čakamo, da gremo spet na kakšno prireditev. Ta dan je bil lep začetek prazničnega decembra.</p> <p><i>Nika Pandev in Polona Horvat, 8. b</i></p>	
		

Izdelovali smo božične hiške in z njimi okrasili šolo. Po 11. uri smo se odpravili v kulturni dom in si ogledali film z naslovom *Gajin svet*.

Fotografirala in zapisala: Veronika Ridl, 9. b

4. 12.

V torek, 4. decembra 2018, smo učenci 8. razreda, ki obiskujemo izbirna predmeta RAČUNALNIŠTVO in OBDELAVO GRADIV, obiskali Šolski center na Ravnah. Tri šolske ure so trajale delavnice v skupinah. Ustvarjali smo spletne aplikacije *Ugani število*, se preizkusili v tehničnem risanju na računalniku in se učili programirati.

Miha Ažnoh, 8. b

8. r.

13. 12.

ŠOLSKI PLES

6.-9. r.

Zabavali smo se. Ustvarili smo veselo in praznično vzdušje. Upamo in želimo, da bomo vsi dovolj pridni, da si bomo zaslužili še 3. ples.

Veronika Ridl, 9. b

19. 12.

Učenci 7. a in 7. b-razreda, ki obiskujemo izbirni predmet ŠPORT, smo se v sredo, 19. 12. 2018, z učitelji športa popoldne odpeljali na Jesenice, kjer smo si ogledali večerno hokejsko tekmo med Slovenijo in Italijo. Vožnja z avtobusom je bila kar dolga, ampak se je splačalo,

7. r.

saj so naši zmagali. Dobili smo tudi dobre sedeže in ni bilo pretirane gneče. V poznih večernih urah smo se vrnili domov. Lepo je bilo.

Napisala: Mija Špenger, 7. b

Foto: Grega Čuk, učitelj

21. 12.

PROSLAVA OB DNEVU SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI

Foto: Veronika Ridl, 9. b

Zanimiva zgodbica učenca iz 6. b. Preberite jo.

URA S KAZALCI, KI JE VELIKO VEČ KOT LE TO

Pri nas doma je ura (s kazalcema in tremi našimi fotografijami v njej) pribita na steno. Čar ji daje tudi naše družinsko drevo.

Nekega dne pogledam skozi okno. Bil je že dan. Ko sem pogledal na uro, nisem mogel verjeti svojim očem. Kazala je 7.00. Sonce je bilo že visoko na nebu in dobil sem občutek, da sem najlepši del dneva prespal. Ugotovil sem, da se kazalci ne premikajo. Ura je obstala. Nisem vedel, da lahko ura neha tiktakati. Bil sem zmeden, saj sem imel obveznosti. Na srečo sem imel pri roki telefon in poklical očeta. Povedal sem mu, da ura ne tiktaka. Izvedel sem točen čas in oddahnil sem si, ker nisem ničesar zamudil. Ata mi je tudi razložil, da moramo uri menjati baterije.

Tudi srce tiktaka podobno kot naša ura in sprašujem se, kaj se lahko zgodi z njim. Zdi se mi zanimivo, kako nekemu predmetu samo nekaj zamenjamo in spet deluje.

Vesel sem, da naše fotografije na uri še vedno tiktakajo. Mislim na bitje našega srca. Moja starša me spremljata povsod, zato mislim, da sta onadva moja kazalca.

Naučil sem se, da uri nikoli ne smemo zaupati. Verjamem pa v svoje starše.

Matej Piko, 6. b

<p>28. 12., tepežni dan</p>	<p style="text-align: center;">Katera besedila poznamo učenci 7. b-razreda, vezana na TEPEŽNI DAN?</p> <p>Šibe so spletene za može in za žene. Danes je tepežni dan, naj se pazi vsak kristjan (šnip, šnap, klobaso in krap).</p> <p style="text-align: right;"><i>Matej</i></p> <p>Reš'te se, reš'te pa žakelj odvež'te pa jurja vanj dajte. Jurja al' dva, se n'č ne pozna.</p> <p style="text-align: right;"><i>Mija</i></p> <p>Reš'te se, reš'te se, starega leta, Marija devica vam srečo obeta. Angelček varuh vam roko poda, Jezušček vas pa v nebesa pelja.</p> <p style="text-align: right;"><i>Ana</i></p> <p>Reš'te se, reš'te se, starega leta. Da bi bili zdravi, veseli pa dolgo živeli. Zdaj pa mi daj jurja al' pa dva, saj se n'č ne pozna.</p> <p style="text-align: right;"><i>Ana</i></p> <p>Reš'te se, reš'te se, starega leta, da bi b'li mladi, veseli in dolgo živeli, po smrti pa v nebesa prišli.</p> <p style="text-align: right;"><i>Žiga</i></p> <p>Reši se, reši se, starega leta, veseli, veseli se novega leta, da boš zdrav, vesel in dolgo živel. Zadaj pa v preftošal poglej pa mi kakega everčka daj.</p> <p style="text-align: right;"><i>Aljaž K.</i></p> <p style="text-align: right;"><i>Zbral in zapisal: Žiga Šapek, 7. b</i></p>	<p>7. b</p>
-------------------------------------	--	-------------

NAŠE VOŠČILO

Foto: Vanja Benko

V letu 2019 sijte od sreče,
v dejanjih bodite trdni kot kamen kost,
do ljudi imejte mehko srce
in vsak dan se nasmejte do ušes.
Vaše kolo sreče naj se vrtil tako, kot si želite.

Vanja Benko, mentorica ŠNO

JANUAR 2019

KDAJ?	KAJ?	KDO?
	<p data-bbox="440 315 1131 394">Sodelovanje na literarnem natečaju na temo KRALJ MATJAŽ</p> <p data-bbox="496 777 1082 815"><i>(Iz arhiva učiteljice VB, februar 2011.)</i></p> <p data-bbox="655 864 916 902">KRALJ MATJAŽ</p> <p data-bbox="483 956 1086 1144">Z dolgo sivo brado za kamnito mizo sedi, zdaj nič ne dela, le v votlini pod Peco spi in sanja, kako se danes slovenskemu narodu godi.</p> <p data-bbox="394 1211 1177 1350">Za Slovenijo in Koroško se je boril, zato bi ga rad vsak Slovenec zbudil, saj je našo domovino osvobodil in nas svetu odkril.</p> <p data-bbox="461 1417 1107 1659">Mene skrbi, zakaj se ne prebudi. Želim si, da bi ljudem v stiski pomagal, da bi zdravje, mir, veselje in srečo delil, da bi se za naš materni jezik boril in da bi otrokom hitro znanje v glavo vлил.</p> <p data-bbox="392 1722 1179 1964">V zimskem času pod Peco snežne gradove gradimo, med letom pa hodimo dan na dan gledat, če naš kralj v votlini nad Črno še spi in nas zanima, zakaj se heroj ne zbudi in z nami srečno spet (za)živi.</p> <p data-bbox="600 2027 979 2065"><i>Matic Kamenik, 8. razred</i></p>	

14. 1.	POPOLDANSKE GOVORILNE URE	6.-9. r.
	ZDRAVSTVENO PREDAVANJE	6. r.
22. 1.	ODBOJKA (fantje), tekma v Mežici	
	ANALIZA TEHTANJA ŠOLSКИH TORB ZA MESEC DECEMBER	
17. 1.	SISTEMATSKI ZDRAVNIŠKI PREGLED Učenci in učenke 8. b-razreda smo imeli organiziran sistematski zdravniški pregled v zdravstvenem domu na Ravnah. Preverili so nam sluh, vid, pritisk, utrip in osnovne laboratorijske teste. Mislim, da je prav, da imamo tako organizirane preglede. Nekaterim se morda zdijo nepotrebni, a so predpisani, ker so rezultati v pomoč pri izbiri v srednje šole in na naši poklicni poti. <i>Maruša Sedovnik, 8. b</i>	8. b
21.-25.	ZIMSKA ŠOLA V NARAVI Ribnica na Pohorju, 21.-25. januar 2019 	6. r.

23. 1.	<p style="text-align: center;">OBMOČNO TEKMOVANJE ZA CANKARJEVO PRIZNANJE</p> <p style="text-align: center;">Tekmovanja, ki je bilo popoldne na Prevaljah, sta se udeležili Nika Pandev (8. r.) in Melina Kelaidis (9. r.).</p>	8., 9. r.
29. 1.	RAZREDNI UČITELJSKI ZBORI	6.-9. r.
30. 1.	<p style="text-align: center;">TEHNIŠKI DAN - merjenje</p> <p>V sredo, 30. 1. 2019, je na šoli potekal tehniški dan za osmošolce. Razdelili smo se v pet skupin in odšli vsak k svoji učiteljici spoznavat, se učiti in pridobivat novo znanje pri kemiji, fiziki in matematiki. Meritve so bile poučne in hkrati zabavne.</p> <p style="text-align: right;"><i>Polona Horvat, 8. b</i></p>	8. r.
31. 1.	<p style="text-align: center;">ŠPORTNI DAN</p> <div style="display: flex; align-items: flex-start;"> <div style="margin-left: 20px;"> <p>31. 1. 2019 smo se učenci od šestega do devetega razreda udeležili zimskega športnega dneva. Nekateri so se sankali na hribu za šolo, nekateri smo se smučali na smučišču Poseka, drugi so odšli na pohod. Imeli smo se super kljub hladnejšemu vremenu in nekaj snežinkam.</p> <p style="text-align: right;"><i>Nika Pandev, 8. b</i></p> </div> </div> <p>Pohodniki so šli do Rimskega vrelca. Na žalost je bilo letos drsališče že zasedeno, zato je ta športna dejavnost tokrat odpadla. Sankanje in smučanje na Poseki je bilo prvovrstno. Kuharice so nam pripravile okusen vroč čaj, s katerim smo se malo pogreli in dobili energijo. Vsi smo se imeli zelo lepo in komaj čakamo na naslednji športni dan.</p>	6.-9. r.

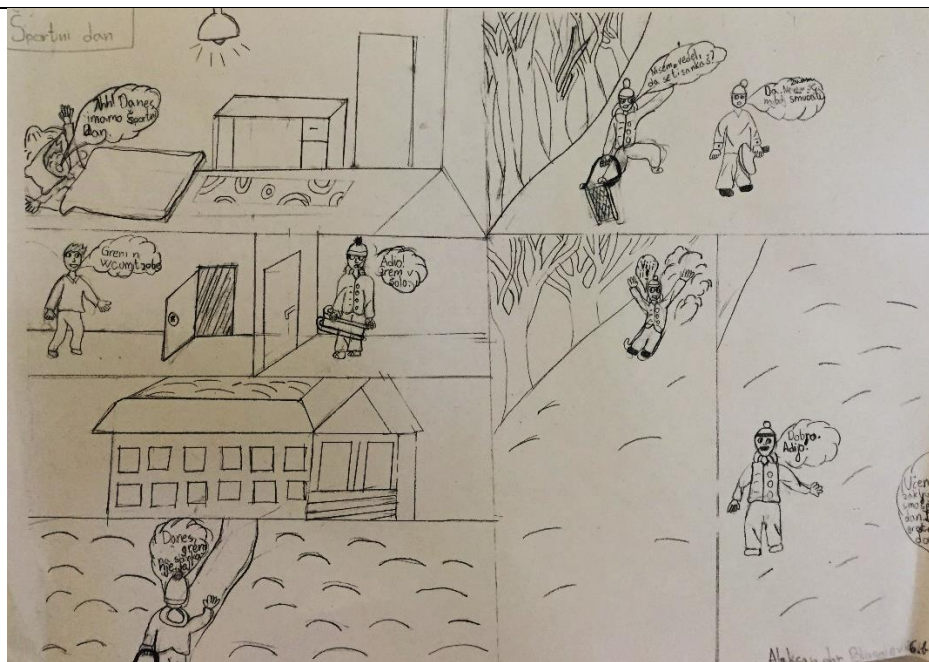

Zapisala in fotografirala: Veronika Ridl, 9. b

Foto: Veronika Kotnik

UŽIVALI SMO. HVALA ZA LEP DAN.

**KONEC 1. REDOVALNEGA OBDOBJA,
RAZREDNI UČITELJSKI ZBORI**

6.-9. r.

ANALIZA TEHTANJA ŠOLSKIH TORB ZA MESEC JANUAR

FEBRUAR 2019

4. 2.

OGLED OPERNE PREDSTAVE MARTIN KRPAN

7. r.

V ponedeljek, 4. februarja 2019, sem si s sošolci in sošolkami ogledala operno predstavo Martin Krpan, ki jo je v Kulturnem centru Ravne uprizorilo Kulturno-umetniško društvo Cona 8 po Levstikovi povesti Martin Krpan.

Ko sem od učiteljice izvedela za operno predstavo, sem bila najprej presenečena, saj nisem vedela, da je zgodbo o Martinu Krpanu mogoče videti kot opero. Takih glasbenih predstav nisem vajena in si predstavljam, da operni pevci pojejo daljše arije, predstave so daljše, dostikrat dolgočasne, če se na odru ne dogaja kaj pretresljivo zanimivega.

Ko pa se je predstava začela, sem bila prijetno presenečena, saj je to bila opera za otroke s precej govornega besedila. Pogumni junak Martin Krpan, ki ga sam cesar povabi na Dunaj, da bi cesarski dvor rešil pred strašnim Brdavsom »ni lik, ki poje«. Kar ima povedati, preprosto pove, drugače pa je s cesarjem in drugimi liki, ki pojejo, vendar je njihova vloga taka, da jim petje kar pristaja, saj s tem kažejo tudi svoj značaj, ki je v primerjavi z Martinom Krpanom bolj izumetničen. Te osebe se precej pačijo, kot je bilo najbrž značilno za tedanji cesarski dvor.

Predstava ni bila predolga, nekateri prizori so bili smešni, dogajanje pa je bilo zelo napeto. V predstavi so nastopali Matej Vovk, Martina Burger, Urška Kastelic in Aleksandra Naumovski Potisk.

Všeč mi je, da obstajajo tudi opere za otroke, saj s tem mogoče pri marsikom spremenijo mnenje o operi kot dolgočasni in nezanimivi predstavi, ki je namenjena bolj odraslim ljudem.

Lena Iršič, 7. b

Foto: Mija Špenger, 7. b

5. 2.

KULTURNI DAN - STRIP v KOK Ravne

6. r.

V torek, 5. februarja 2019, so imeli učenci šestega razreda kulturni dan na temo Strip. Odpravili so se v Koroško osrednjo knjižnico dr. Franca Sušnika, kjer so jim najprej predstavili potek izdelave stripa, nato pa so se učenci sami preizkusili v vlogi striparjev. Ogleдали so si stripoteko, kjer so spoznavali različne vrste stripov in se vživljali v stripovske junake.

Mateja Čebulj, učiteljica

7. 2.

PROSLAVA OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

Proslavo ob slovenskem kulturnem prazniku smo začeli s himno in zaključili z deklamacijo Zdravljice. Sprehodili smo se skozi življenje Franceta Prešerna in njegova dela (O Vrba, Sonetni venec, Povodni mož).

V drugem delu smo se poklonili nekaterim koroškim besednim umetnikom (Prežihovemu Vorancu, Leopoldu Suhodolčanu, Francu Sušniku, Janezu Mrdavšiču, Marjanu Kolarju).

Prireditve so popestrile pesmi mladinskega pevskega zbora, Anej Gorenjak s trobento in Hana Mlakar s petjem.

Hvala vsem nastopajočim.

SCENARIJ PROSLAVE ob SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU
Vanja Benko
RAČUNALNIŠKA PROJEKCIJA
Anže Mesner, Luka Iršič, Vanja Benko, Grega Čuk

NASTOPAJOČI: Urša Večko, Veronika Ridl, Špela Kušej, Manca Sedar, Melina Kelaidis, Tijana Spasojević, Ana Zoja Dobnik, Rok Plesnik in Vito Robnik

PEVSKI ZBOR pod mentorstvom Tanje Krivec

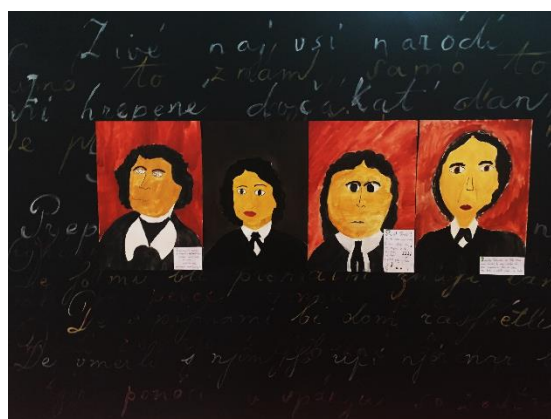
Februar 2019

Fotografski utrinki s prireditve

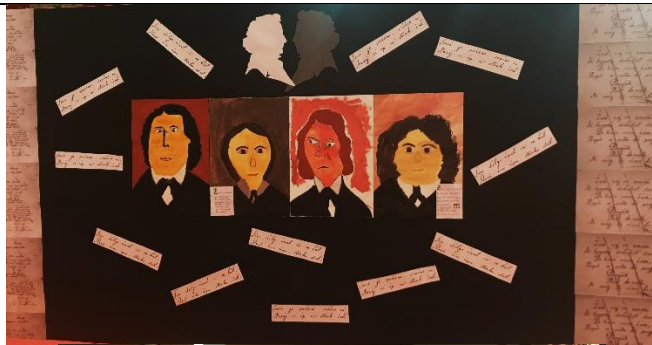

Vanja Benko, učiteljica

Marija Mirnik, učiteljica

Janja Čebulj, vzgojiteljica

Nives Kasper Mrdavšič, učiteljica

11. 2.	POPOLDANSKE GOVORILNE URE	6.-9. r.
11. 2.	OBJAVA REZULTATOV OBMOČNEGA TEKMOVANJA IZ SLOVENŠČINE ZA CANKARJEVO PRIZNANJE Osmošolka Nika Pandev je dosegla 4. mesto in osvojila SREBRNO Cankarjevo priznanje. Iskreno ji čestitamo.	
15. in 16. 2.	INFORMATIVNI DAN V petek in soboto, 15. in 16. februarja, smo imeli devetošolci informativni dan. Obiskali smo različne srednje šole v bližji okolici, nekateri pa so šli na predstavitve tudi izven naše regije. Zbrali smo nekaj vtisov devetošolcev.	9. r.

Odpravila sem se samo na Gimnazijo Ravne, saj sem prepričana, da bom šolanje nadaljevala v smeri, ki mi v prihodnje odpira več možnosti, saj trenutno še ne vem, kaj bi bila rada po poklicu in kakšno delo bi bilo zame najustreznejše.

Ko smo se zbrali v avli gimnazije, smo si lahko ogledali nekaj izdelkov, ki so jih gimnazijci naredili pri različnih izbirnih predmetih. Dobili smo tudi letopis šole za prejšnje leto, da smo malo pogledali, kakšne rezultate in uspehe dosegajo dijaki. Pozdravil nas je ravnatelj ter nekaj dijakov, ki so nam predstavili program šolanja. Po uvodnem delu smo se razdelili v manjše skupine. Sprehodili smo se po prostorih.

S šolo, njeno okolico in programom sem bila kar zadovoljna, sem pa bila malo šokirana, ker so nas profesorji že pred vpisom prestrašili z maturo. To po mojem mnenju ni preveč dobro, saj se je kdo morda zaradi tega prestrašil in si bo izbral drugo pot svojega šolanja.

Špela Kušej

Šolanje bi rada nadaljevala v športnem oddelku Gimnazije Ravne. Predstavitev se mi je zdela zelo zanimiva, saj ponujajo veliko različnih dejavnosti. S programom so me prepričali in zagotovo bo športni oddelek moja prva in prava izbira za vpis v srednjo šolo.

Tinkara Oder

Predstavitev športnega oddelka na Ravnah mi je bila zanimiva in z dovolj podatki. Pokazali so nam prostore same gimnazije kot npr. jedilnico, učilnico za biologijo, angleščino in fiziko ter ZKŠTM, kjer poteka pouk športne vzgoje. Sama šola z okolico mi je všeč in se veselim novega šolskega leta.

Manca Sedar

Na informativnem dnevu sem bil na Srednji šoli Ravne. Ker me zanimajo naravoslovni predmeti, se bom vpisal v smer strojnega tehnika. Ta srednja šola me je navdušila že ob prvem obisku, ko smo jo v osmem razred obiskali v okviru izbirnega predmeta. Na informativnem dnevu so nam predstavili različne predmete, učitelje, učilnice, delavnice ... Sprehodili smo se po šoli, v treh učilnicah smo imeli krajše predstavitve. Najbolj so me navdušile učilnice za praktični pouk, kjer imajo različne stroje, na katerih se bomo lahko učili.

Veselim se nadaljevanja šolanja na Srednji šoli Ravne.

Val Polajner

Z očetom sva se odpravila na Srednjo šolo na Ravnah na Koroškem. Že ko sva vstopila v avlo šole, so dijaki delili mape z informacijami o šoli in šolanju. Kasneje nas je prijazno sprejela ravnateljica šole ga. Ivanka Stopar. Povedala nam je, kako poteka pouk in dejavnosti na šoli. Predstavila nam je smeri, med katerimi bodoči dijaki lahko izbiramo.

Nato smo se razdelili v skupine po smereh. Sam sem se priključil skupini bodočih strojnih tehnikov. Profesorica nas je odpeljala po šoli. Natančneje smo si ogledali učilnice in delavnice. Bilo je zelo zanimivo. Zazdelo se mi je, da bi se lahko z lahkoto vklopil.

Kljub navdušenju nad to srednjo šolo sem popoldan obiskal tudi športno gimnazijo. Tudi predstavitev na ravenski gimnaziji je bila zanimiva, ampak odločil sem se za šolanje na Srednji šoli Ravne. Menim, da je to prava smer zame. Rad imam tehniško risanje in veselim se novih računalniških znanj. Tudi poklic strojnega tehnika mi je všeč, saj se lahko s tem znanjem zaposliš v različnih panogah.

Vsekakor pa si po končani srednji šoli želim dopolniti znanje na fakulteti. Informativni dan je bil zame uspešen in menim, da sem/bom izbral pravo smer zase.

Jurij Pakar

Šel sem na predstavitev programa za elektrotehnika na Ravnah. Izvedel sem, kako poteka pouk in kaj vse potrebujemo. Srednja šola Ravne nudi vso potrebno znanje, ki ga potrebujemo za nadaljnje izobraževanje in kasneje za življenje, zato se bom tja tudi vpisal.

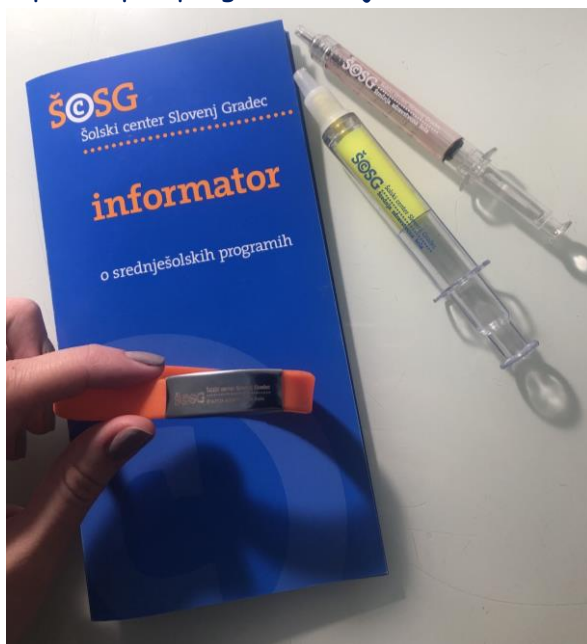
Luka Iršič

Obiskal sem srednjo šolo za predšolsko vzgojo na Muti.

Šola mi je bila zelo všeč, srednješolci pa so nam s kratkimi predstavami šolo, programe, potek šolanja, praktično izobraževanje - prakso, šolske izlete ... odlično predstavili. Srečali smo se s profesorji matematike, tujega jezika in biologije.

Valentin Vito Robnik

Jaz sem obiskala Srednjo zdravstveno šolo Slovenj Gradec. Predstavljeni program je bil zelo zanimiv in izvedela sem vse potrebne informacije za vpis ter kako poteka šolanje. S predstavitvijo so me prepričali in že komaj čakam, da jeseni prestopim prag te srednje šole.

Veronika Ridl

Pogledal sem si program gastronom in hotelir v Slovenj Gradcu. Predstavili so nam šolo, potek izobraževanja (teoretični in praktični del). V učilnici praktičnega pouka so za nas flambirali palačinke in nam postregli kave z vzorci. Izvedel sem več, kot sem pričakoval. Vesel sem in mislim, da se bom prav odločil.

Nejc Prevalnik

Ker treniram atletiko, nameravam šolanje nadaljevati v športnem oddelku Gimnazije Ravne. Ogled je bil zanimiv in dobro organiziran; nasploh všečna predstavitev in pozitivno vzdušje. Gimnazija je za mlade še toliko bolj

	<p>vabljiva, saj je v bližini mnogih prostorov ter igrišč za športne navdušence, v neposredni bližini pa je tudi knjižnica z grajskim parkom.</p> <p>Osebno sem že odločena, kje nadaljevati svojo izobraževalno pot in upam, da se bodo brez pomislekov ali kasnejšega obžalovanja pravilno odločili tudi ostali moji vrstniki.</p> <p style="text-align: right;"><i>Melina Kelaidis</i></p>	
	ANALIZA TEHTANJA ŠOLSKIH TORB ZA MESEC FEBRUAR	
18. 2. do 22. 2.	ZIMSKE POČITNICE	

MAREC 2019

**ANALIZA TEŽE ŠOLSKIH TORB IN NAŠI PREDLOGI
(5. 3. 2019)**

Konec septembra je bilo na sestanku SVETA STARŠEV izpostavljeno, da starši opažajo, da učenci vsak dan prenašajo na ramenih (pre)težke šolske torbe ter se nad tem mnogi pritožujejo. Pomočnica ravnateljca, Veronika Kotnik, je ustanovila komisijo učiteljic (Veronika Kotnik, Aleksandra Slatinšek Mlakar, Vanja Benko in Nina Gladež), ki bi poskušala poskrbeti za to, da bi se teža potrebščin po dnevih zmanjšala in da bi učenci na svojih ramenih nosili lažje torbe.

Dogovorile smo se in odločile, da najprej stehtamo vsebino šolskih torb po oddelkih (po dnevih) in ugotovimo, ali so bremena glede na urnik resnično (pre)težka. Tako so posamezni učitelji za vsak dan v tednu opravili meritve po oddelkih, ki so vključevale le težo zvezkov, delovnih zvezkov, potrebnih učbenikov in najosnovnejših potrebščin. S skupino učencev smo se dogovorili, da so dvakrat mesečno opravili tehtanje torb pri naključno izbranih učencih (po razredih, oddelkih in v različnih dnevih). Rezultate, ki smo jih dobili, smo učiteljice primerjale s številkami, ki smo jih dobile na osnovi svojih preračunanih meritev po predmetih in kolikor naj bi teža vseh potrebščin znašala glede na urnik posameznega dne v oddelku.

Sproti smo rezultate tehtanja objavljali na spletni strani šole. Natančno smo analizirale podatke in po štirih mesecih ugotavljamo, da se vzorci iz meseca v mesec ponavljajo. Teže šolskih torb so v večini primerov pretežke zato, ker učenci/učenke prinašajo v šolo tudi nepotrebne stvari. Mnogi učenci prinašajo in odnašajo v torbah učbenike, ki bi jih lahko imeli za delo doma, lahko bi jih pospravili v omarico, nosijo dežnike, plastenke z vodo, športne copate ali celo opremo, komplet barvic, zvezke za verouk, knjige iz knjižnice ...

Naš začetni cilj je bil, da razbremenimo težo šolskih torb naših učencev, da poiščemo vzroke za pretežke torbe in jih s skupnimi močmi poskušamo odpraviti. Menimo, da moramo končne rešitve v korist otrok doreči vsi zaposleni, in sicer v sodelovanju s starši in z učenci. Dokler starši ne bodo začeli redno kontrolirati, kaj njihov otrok v posameznem dnevu nosi v šolski torbi (kaj je potrebno in kaj je odveč glede na urnik), so vsa merjenja odveč.

TIM učiteljic in učenk/učencev
Ugotovitve strnila in zapisala: Vanja Benko

MAREC 2019

KDAJ?	KAJ?	KDO?
5. 3.	<p data-bbox="523 300 1050 338">TEHNIŠKI DAN - PUSTOVANJE</p> <p data-bbox="277 389 1294 696">Tudi letos smo imeli na pustni torek tehniški dan - PUSTOVANJE. Prvi dve uri smo vsi v okviru oddelčne skupnosti izdelovali skupinske ali individualne maske, se ličili ... po malici in do poldneva pa smo imeli v telovadnici predstavitev in tekmovanje maškar. Nagrade so podelili posameznim in skupinskim izvirnim maskam. Zmagovalci višje stopnje smo bili učenci devetega B in A-razreda. Za nagrado si bomo lahko izbrali sladoled ali torto.</p> <p data-bbox="1062 748 1294 786"><i>Luka Iršič, 9. b</i></p> 	1.-9. r.

Fotografiral: Nejc Pori, 7. b

Andreja Keber, učiteljica

Fotografiral: Aljaž Brankovič, 7. b

Fotografirala: Simona Uranc, učiteljica

11. 3.

POPOLDANSKE GOVORILNE URE

6.-9. r.

12. 3.

TEHNIŠKI DAN

8. r.

V torek, 12. 3. 2019, smo učenci osmega razreda poslušali predavanje gospoda Boruta Iršiča o EU. A-razred je imel predavanje prvi dve uri, B-jevci pa tretjo in četrto. Verjetno se bomo srečali še v aprilu. Bilo je zelo zanimivo in poučno. Dobili smo tudi knjižice o EU.

Nika Pandev in Polona Horvat, 8. b

Foto: Nika Pandev

20. 3.

KULTURNI DAN

**Ogled šolske gledališke igre PŠENICA, NAJLEPŠI CVET
PŠENICA, NAJLEPŠI CVET** *(po slovenski ljudski)*

7.-9. r.

Foto: Žiga Pandev, 9. b

Nastopajoči gledališkega kluba (21):
Princesa 2: **Lena Iršič**

Princesa 3: **Veronika Ridl**
Fant 3: **Valentin Vito Robnik**
Mati: **Ana Zoja Dobnik (harmonika)**
Kralj: **Nace Zabev**
Kraljeva sestra: **Leoni Jošt**
Kraljica: **Urša Večko**
Grajski norčki: **Urška Kordež, Nika Pandev, Eva Kret**
Varuhinja: **Polona Horvat**
Dvorjanka: **Ida Kalčič**
Ministrice: **Karlina Vester, Ema Kordež, Mija Špenger in Neža Šuler**
Princesina snubca: **Miša Salčnik, Lucija Mlinar**
Državljeni: **Lena Iršič, Tia Aliesha Kranjc, Lucija Mlinar, Miša Salčnik, Neža Cesar, Polona Horvat, Ida Kalčič**
Vrane: **Neža Cesar, Polona Horvat, Ida Kalčič, Lucija Mlinar, Miša Salčnik**
Bela vrana: **Lena Iršič**

Nastopajoči razredne stopnje (14) vodi **Tanja Mavrel**.
Rožice: **Tiara Fortek, Neja Pečnik, Nika Gostenčnik**
Čebelice: **Iza Mavrel, Lili Knez, Zala Pečnik, Monika Cehner**
Metuljčki: **Zarja Sekavčnik, Neža Pandel, Ema Jazbec, Izaja Miševski**
Princesa 1: **Manca Janko ali Tiara Fortek**
Fant 1 in princesin snubec: **Tevž Slatinšek**
Fant 2 in princesin snubec: **Tevž Kret**
Šepetalki: **Polona Horvat, Tia Aliesha Kranjc**
Organizatorka predstave: **Maruša Sedovnik**

Scenarij in režija: **Bojana Verdinek**
Multimedija: **Gregor Čuk**
Kostumografija: **Tanja Mavrel in Bojana Verdinek**
Izbor glasbe: **Tanja Krivec**
Fotografija: **mag. Mateja Verdinek Žigon**
Plesna koreografija: **Aleksandra Knez**
Oblikovanje gledališkega lista: **Vanja Benko in Helena Ošlovnik**

Živel je kralj, ki je spravil svoje kraljestvo v težave. Ko so ga ministri seznanili z dejstvom, da je blagajna prazna, je upošteval slab nasvet. In tako naredil veliko napako.

Življenje na gradu in v vsej deželi se je zelo spremenilo. Kako postaviti stvari spet na svoje mesto?

Predstava nam je bila všeč (lanska in letošnja). Edina opazna razlika med lansko in letošnjo je bila v igralski zasedbi, ker jih je nekaj že prestopilo prag srednje šole. Plesna koreografija je bila zelo dobra.

Upamo, da se uvrstijo naprej na tekmovanje šolskih gledaliških skupin. Držimo pesti!

Vid Perger, Rok Plesnik, Anže Mesner

Tako kot lani so nas tudi letos v igri najbolj navdušili dvorni norčki. Vsi so svoje vloge doživeto odigrali.

Melina, Manca, Tinkara, Špela

Všeč so nam bili kostumi in zanimivo je bilo isto igro videti v drugačni igralski zasedbi. Obe predstavi sta nam bili všeč. Dvorni norčki so bili zelo dobri. Tudi ostali so svoje vloge dobro odigrali, se vanje vživeli.

Ema Kotnik in Tina Ažnoh

IZJAVE učencev/učenk 8. b po predstavi

Predstava je bila zanimiva, fajna, OK, prekratka, odlični igralci (dvorni norčki, Urša, Nace, Veronika, Vito in Ana Zoja, ministri), najbolje je igrala Leoni, nismo razumeli pomena vran, všeč nam je bilo sporočilo.

Zbrala: Vanja Benko, mentorica ŠNO

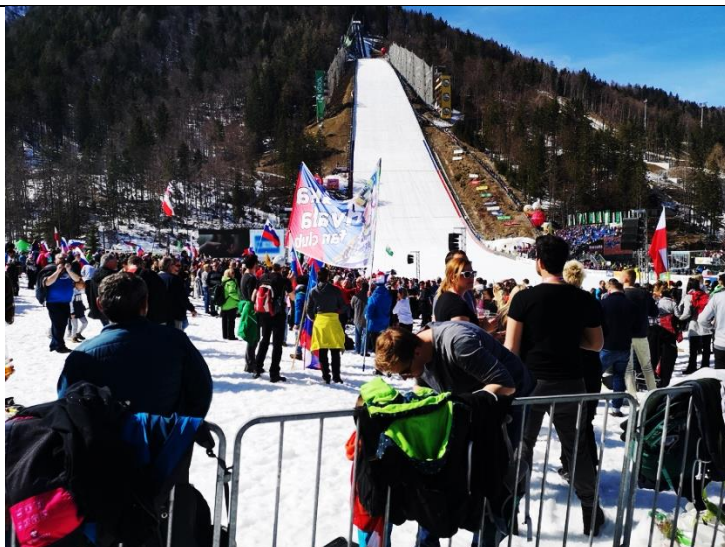
PO OGLEDU IGRE PŠENICA, NAJLEPŠI CVET marca 2019

V torek in sredo, 19. in 20. marca 2019, so si učenci Osnovne šole Koroški jeklarji (2.-5. razreda) in Osnovne šole Prežihovega Voranca Ravne na Koroškem ogledali v Kulturnem centru predstavo *Pšenica, najlepši cvet*. Zaigrali so učenci izbirnega predmeta Gledališki klub Osnovne šole Prežihovega Voranca Ravne na Koroškem pod vodstvom mentorice Bojane Verdinek, profesorice slovenščine. Predstavo so oblikovali še: Tanja Mavrel s šolsko folklorno skupino, učiteljica razrednega pouka je bila tudi kostumografinja; za multimedijo je poskrbel Gregor Čuk, prof. športa; plesno koreografijo je prevzela Aleksandra Knez, prof. športa; glasbo je izbrala Tanja Krivec, prof. glasbe; fotografije pa dodala mag. Mateja Verdinek Žigon.

Predstava je bila izbrana za regijsko srečanje otroških gledaliških skupin JSKD, ki bo na Ravnah 6. maja 2019.

	<p>NEKAJ ODZIVOV UČENCEV, ki so si ogledali predstavo.</p> <p>Predstava se dogaja na dvoru. V kraljestvu zmanjkuje denarja in zato preženejo vse stare ljudi, ampak nek mladenič svojo mater skrrije. Težav ne rešijo, zato razglasijo tekmovanje, s katerim hočejo poiskati najpametnejšega mladeniča, ki bi rešil kraljestvo in poročil kraljično. Fant z materino pomočjo vse naloge reši in zmaga. V kraljestvu postanejo ljudje prijaznejši (Nik Kadiš, 6. a).</p> <p>Predstava mi je bila všeč, je zanimiva in poučna. Spoznal sem, da stari ljudje vejo veliko več, kot si mislimo (Manuel Petrovič, 6. a).</p> <p>V kraljestvu je zmanjkovalo denarja in mislili so, da bodo rešili problem, če bodo izgnali stare ljudi. Nisem vedela, da so lahko vladarji tako neumni. Igra je bila zabavna in igralci so bili dobri. Dobro so govorili knjižni jezik. Razumela sem ples vran, ki so simbolizirale slabe sile v kraljestvu. Luči so lepo osvetljevale, kar je bilo potrebno. Rekviziti pa so bili kupljeni, kar mi ni bilo všeč (Sara Hafner, 6. a).</p> <p>Predstava govori o tem, da je treba spoštovati starejše ljudi. Najboljši del pa mi je bil, ko so dvorni norčki postali ministri (Matej Pisar, 6. a).</p> <p>Zgodba je bila napeta. Kostumi so bili prekrasni in kar želela sem biti v njihovi vlogi. Vse je bilo, kot je treba. Vsako leto je lepše (Špela Preglav, 6. a).</p> <p>Zanimivo mi je bilo, kako se je vse kraljestvo spremenilo na slabše, ko so izgnali stare ljudi. Všeč so mi bili kostumi, glasba in zelo lepe fotografije ravenskega gradu. Pritegnilo me je sporočilo, da se s poštenostjo daleč pride in da različnost bogati družbo (Lana Kokot, 6. b).</p> <p>Že ko sem bila mlajša, sem si želela, da bi enkrat obiskovala gledališki krožek. V 6. razredu sem se odločila, da se bom v 7. vpisala k izbirnemu predmetu Gledališki klub. Bilo je super. Všeč mi je bilo, ko smo vadili in nastopali ter skupaj ustvarili dobro igro. Vanjo smo vložili veliko dela in časa. Potrudili smo se in dali vse od sebe. Zelo sem vesela, da sem se vpisala k temu izbirnemu predmetu in ni mi žal. (Lucija Mlinar, 7. b)</p> <p style="text-align: right;">Zbrala in uredila Bojana Verdinek</p>	
22. 3.	PLANICA	8. r.

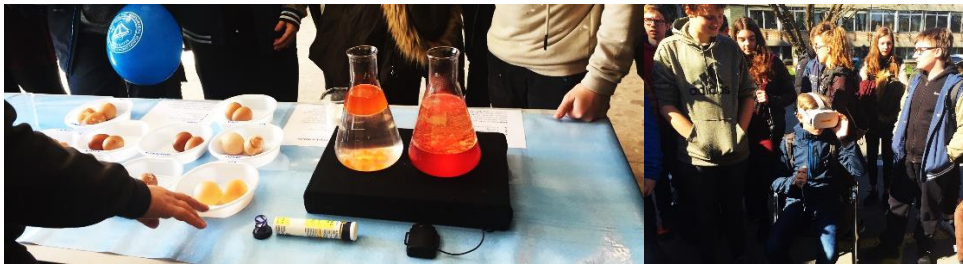

Lepo smo se imeli. Enkratno doživetje!

Zapisal in fotografiral: Matic Kamenik, 8. b

V soboto, 23. 3. 2019, smo se učenci izbirnega predmeta *Poskusi v kemiji* udeležili enkratnega dogodka dneva odprtih vrat Inštituta Jožef Štefan, kjer smo bili deležni podrobne predstavitve ter vrste zanimivih eksperimentov. Ogledali smo si tudi njihov jedrski reaktor in jedli sladoled, narejen iz tekočega dušika. Kljub »delovni« soboti smo zelo uživali.

Mentorica Romana Finžgar

24. 3. V okviru projekta **GEOPARK KARAVANKE** smo na šoli organizirali akcijo prenašanja žabic čez cesto.

Selitev dvoživk iz gozda k vodnim virom poteka vsako pomlad, da lahko dvoživke odložijo jajčeca oz. mrest. Ker pa selitev mnogokrat poteka čez cesto, jih na tej poti veliko pogine, ker končajo pod kolesi avtomobilov. Selitev osebkov poteka, ko pade mrak. Že vrsto let na našem območju (Rimski vrelec ter Ivarčko jezero) prostovoljci s sodelovanjem DPMŽ-ja Koroške v večernih urah pomagajo žabicam ter krastačam čez cesto. Tej akciji smo se priključili tudi učenci 6. razreda naše šole v okviru interesne dejavnosti Šolski vrt. Ker je pomoč potrebna v poznih večernih urah, smo učenci prespali v mladinskem hostlu PUNKL, ki je blizu šole. Preden smo se odpravili na teren, smo imeli izčrpno predavanje o tej temi.

Veliko smo se naučili o sestavi tal na našem območju, o biotski pestrosti, ki je posledica tega neživega dejavnika, o poteku selitve dvoživk in o skrbnem rokovanju z njimi.

Zelo smo uživali.

Mentorici: Romana Finžgar in
Aleksandra Slatinšek Mlakar

Zapisala in fotografirala: Romana Finžgar

25. 3.

Mama,
A se spomniš, ko sem prišla na svet?
Mislim, da je življenje postalo sladko kot med,
Ampak takrat je šele naša družina začela živeti.

Redko kdaj si huda bila,
A mama pač dobre živce za domače ima.
Dobro, priznam, mogoče malo pretiravam,
A te jeziti danes na tvoj praznik ne nameravam.

Tako, zdaj pa zares!
Ej, a imaš rada gres?

In naj ti povem še to:
Malo si tečna včasih, to sama priznaš,
A rada te imam,
Moja si mama, **RADA TE IMAM!**

Nika Pandev, 8. b

28. 3.

Ura TEHNIŠKEGA DNE: Spletna varnost

Pedagoginja, ki je opravljala na naši šoli prakso, je z nami opravila uro, pri kateri nam je razložila nevarnosti in pasti spletnih strani. Pogovarjali smo se o tem, kaj bi mi želeli pokazati na internetu in česa ne. Z igro nam je razložila, da lahko pod anonimnim strežnikom napišemo kar koli in to brez posledic. Ura je bila za vse poučna.

Aljaž Krivograd, 7. b

29. 3.

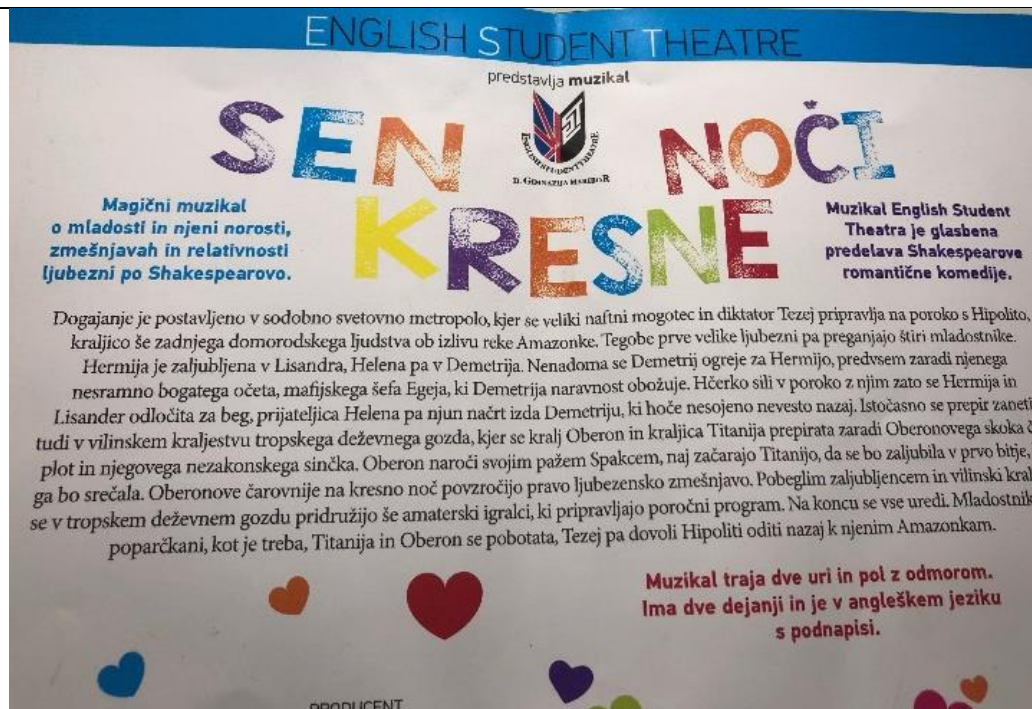
KULTURNI DAN

Ogled MUSICALA *Sen kresne noči* v Mariboru

Musical se mi je zdel odličen, igralci so bili spektakularni, imeli so čudovite glasove in odlično so se vživeli v svoje vloge. Vsi smo bili zelo navdušeni, to smo jim pokazali tudi z bučnim aplavzom.

9. r.

Zapisala in fotografirala: Veronika Ridl, 9. b

30. 3.

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ KEMIJE

V soboto, 30. 3. 2019, je na naši šoli potekalo 53. državno tekmovanje v znanju iz kemije za Preglova priznanja. Našo šolo sta zastopala Ela Čepin in Tine Rožen iz 8. r., v skupini za 9. r. pa je tekmovala Melina Kelaidis. Vsi so dosegli dobre rezultate in že predhodno bronasta Preglova priznanja. Na končne rezultate ali priznanja še čakamo.

Čestitke vsem.

Mentorica Romana Finžgar

APRIL 2019

4. 4.

ZDRAVSTVENO PREDAVANJE (SKRB ZA ZOBNO HIGIENO)

Zobozdravnica nam je poudarila, kako pomembno je želiranje zob. Pokazala nam je tudi instrumente, ki jih uporablja pri svojem delu. Bilo nam je zanimivo, saj smo se pogovarjali in (na)učili o skrbi za našo ustno higieno in hkrati za naše zdravje.

Zapisali: Polona Horvat in Nika Pandev, 8. b

**POROČILO O CANKARJEVEM TEKMOVANJU
za 4. in 5. razred v šolskem letu 2018/2019**

Z delom smo začeli v mesecu oktobru pri dodatnem pouku slovenščine. Obravnavali smo delo Toneta Seliškarja *Bratovščina Sinjega galeba*. Brali smo knjigo in si ogledali nekaj epizod nadaljevanke. Učenci so brali tudi doma in reševali dane naloge.

Čeprav jih je zgodba pritegnila in so jo radi brali ter poslušali, je bilo delo zahtevno, saj je besedilo oziroma dogajanje zelo oddaljeno od tega, kar otroci doživljajo danes. Tudi vrednote iz preteklosti so žal precej drugačne in potisnjene v ozadje. Kljub vodenju in usmerjanju učiteljic mentoric učenci niso v celoti dojeli bistva zahtevanih nalog. Na tekmovanju samem so imeli težave z razumevanjem navodil in posameznih izrazov (pusti otoki zmot ...). Zaradi tega jih niso znali povezati in uporabiti v razlagalnem spisu.

Že več let poudarjamo, da bi za tekmovanje izbrali dela, ki so otrokom bližje po doživljanju, naloge in navodila pa primernejša za razumevanje na tej starostni stopnji.

Aktiv učiteljic 4. in 5. razreda na šoli

**POROČILO O CANKARJEVEM TEKMOVANJU
za 6. in 7. razred ter 8. in 9. razred
v šolskem letu 2018/2019**

Za šolsko tekmovanje sem v tem šolskem letu pripravljala 7 šestošolcev in 4 sedmošolce. Tekmovanja se je udeležilo 11 učencev. Delo je potekalo znotraj dodatnega pouka, in sicer smo se dobivali vsako sredo zjutraj ob 7.30. Učenci so prebrali **sodoben mladinski roman NATAŠE KONC LORENZUTTI AVTOBUS OB TREH** in zbirko avtobiografskih črtic **SOLZICE LOVRA KUJARJA - PREŽIHOVEGA VORANCA**.

Za šolsko tekmovanje sem pripravljala še 2 učenca iz 8. razreda in učenko iz 9. razreda. Tekmovanja so se udeležili trije (osmošolec, osmošolka in devetošolka).

Delo je potekalo znotraj dodatnega pouka, in sicer smo se dobivali vsak četrtek zjutraj ob 7.30. Učenci so morali za šolsko tekmovanje prebrati mladinski roman Vinka Möderndorferja *KIT NA PLAŽI*, za območno pa še zbirko avtobiografskih črtic Ivana Cankarja *MOJE ŽIVLJENJE*.

Skupaj in individualno smo se pripravljali pod naslovom **DEDIŠČINA IDENTITETE**. Vsebinsko, tematsko in motivno smo predelali obe deli ter primerjali sporočilnost, zgradbo, jezik, slog pisanja, rabo slogovnih sredstev s pomenskimi razlagami; vse smo poskušali aktualizirati s svojim izkušenjskim svetom.

Poudarek obravnave je bil na branju, doživljanju, razumevanju in poustvarjanju v luči primerjave obeh del.

Do 11. decembra 2018, ko je bilo šolsko tekmovanje, smo opravili 14 ur, z vsako skupino posebej (6. in 7. razred ter 8. in 9. razred). Po tekmovanju smo izdelkom in novemu pisanju posvetili še 4 ure. Skupno smo delu za Cankarjevo tekmovanje namenili 18 ur.

Tekmovalci 6. razreda: Benjamin Kolenc Fajt, Jošt Petrič, Marko Matjašec, Lana Kokot, Luka Vetter, Luna Žunec, Ana Ramšak.

Tekmovalke 7. razreda: Maja Mager, Neža Šuler, Nina Čevnik, Naca Nikolov Veber.

Na šolskem tekmovanju, 11. decembra 2018, so tekmovali vsi prijavljeni učenci.

Bronasto priznanje so osvojili:

6. razred:

- Benjamin Kolenc Fajt, 6. a,
- Lana Kokot, 6. b.

7. razred:

- Maja Mager, 7. a.

Učenka in učenec 8. razreda: Nika Pandev, Jaka Kokol.

Učenka 9. razreda: Melina Kelaidis.

	<p>Šolskega tekmovanja, ki je bilo 11. decembra 2018, so se udeležili vsi trije učenci.</p> <p>Bronasto priznanje sta osvojili: Nika Pandev, 8. b in Melina Kelaidis, 9. a.</p> <p>23. januarja 2019 je bilo regijsko tekmovanje na OŠ na Prevaljah. Nika Pandev je osvojila srebrno priznanje.</p> <p>Učenci so pri pisanju besedil pokazali dobro razumevanje besedila in bili pri pisanju dokaj inovativni. Največ točk so izgubili pri poznavanju literarnovednih pojmov oz. njihovem vključevanju v besedilo. Težave jim dela tudi primerjalno razmišljanje. Temu bo treba prihodnje leto posvetiti več časa.</p> <p style="text-align: right;"><i>Zapisala: Mateja Čebulj, mentorica tekmovanja za CP</i></p>	
<p>8. 4.</p>	<p style="text-align: center;">ŠPORTNI DAN, vezan na projekt ZDRAVE ŠOLE</p> <p style="text-align: center;">7. april - DAN ZDRAVJA</p> <p>Svetovni dan zdravja praznujemo vsako leto 7. aprila pod pokroviteljstvom Svetovne zdravstvene organizacije (WHO - World Health Organization), ki je bila ustanovljena leta 1948.</p> <p>Zdravje je naše največje bogastvo. Tega se zavedamo tudi na naši šoli, saj že dolga leta preko posameznih projektov posvečamo zdravju pomembno vlogo.</p> <p>Na ta dan pa še posebej poudarimo, kaj lahko kot posamezniki naredimo za svoje zdravje:</p> <p>Uživajmo zdravo hrano, bogato z vitamini in minerali. Dnevno zaužijmo zadostno količino vode in nesladkanih pijač. Naučimo se obvladovati stres (uporaba sprostilnih tehnik, dihanje, joga ...).</p> <p>Prosti čas preživimo aktivno na svežem zraku. Družimo se s prijatelji in uživajmo v naravnih lepotah. Privoščimo si dovolj krepčilnega spanca.</p>	<p>7.-9. r.</p>

Če imamo težave ali nas nanje opozori okolica, poiščimo zdravnika.
Spoštujemo druge in drugačnost.
Skrbimo za naše okolje in ga ohranjamo.

V ponedeljek, 8. 4. 2019, smo na šoli v okviru dneva zdravja izvedli aktivnosti na temo gibanja, sproščanja, zdrave prehrane in duševnega zdravja.

Na razredni stopnji so učenci od 1. do 5. razreda delali v delavnicah. Prvošolci so imeli športni dan na temo *ŠPORTNE IGRE IN ZDRAVJE*. Pred tem so že v okviru projekta *Zdrava šola* izvedli projekt *Bolnišnica za zdravje in medgeneracijsko srečanje* na temo Prihod pomladi. **Oba projekta bosta objavljena v okviru oddaje Šola, da se ti zrola.**

Učiteljice so z učenci 2. in 3. razreda izvedle več delavnic: BRAIN GYM, BACHOVI PLESI, DRUŽABNE IGRE, DELAVNICE NA TEMO DUŠEVNEGA ZDRAVJA.

Učenci 4. in 5. razreda so spoznavali TEHNIKE SPROŠČANJA, KREPILI SO DOBRE SOCIALNE ODNOSE, SE GIBALI IN IGRALI. Na predmetni stopnji pa je za učence od 7. do 9. razreda potekal ŠPORTNI DAN IN ORGANIZIRANE DELAVNICE V OKVIRU PREJ OMENJENIH TEM S POUČENJEM NA ZDRAVI PREHRANI. Šestošolci so na ta dan imeli pouk, ker so bile dejavnosti realizirane že v okviru zimske šole v naravi.

Nina Vidovič, vodja ZŠ

	Razred	Lokacija	Št. učencev	Spremljevalci		
1. ura	7. A	BALON	44	Knez, Vrhovnik, Petrič, Tertinek		
	7. B	BALON				
	8. A	PLEZANJE	28	Čuk, Oblak, Plemeniti		
	8. B	NAMIZNI TENIS	27	Merkač, Benko, Finžgar		
	9. A	TELOVADNICA	20	Ošlovnik, Kasper-Mrdavšič, Ofič		
	9. B	DELAVNICE 9	21	Petrovič, Kumprej-Pečičnik		
2. ura	7. A	DELAVNICE 7	22	Ješovnik, Tertinek		
	7. B	PLEZANJE	22	Čuk, Uranc, Oblak, Plemeniti		
	8. A	NAMIZNI TENIS	28	Merkač, Benko, Finžgar		
	8. B	BALON	27	Knez, Vrhovnik, Kumprej-Pečičnik, Petrič		
	9. A	DELAVNICE 9	20	Petrovič, Kumprej-Pečičnik		
	9. B	TELOVADNICA	21	Ošlovnik, Kasper-Mrdavšič, Ofič		
3. ura	7. A	TELOVADNICA	22	Ošlovnik, Kasper-Mrdavšič, Ofič		
	7. B	DELAVNICE 7	22	Ješovnik, Tertinek		
	8. A	BALON	28	Knez, Vrhovnik, Kumprej-Pečičnik,		
	8. B	PLEZANJE	27	Čuk, Oblak, Plemeniti		
	9. A	KEGLJANJE	44	Merkač, Benko, Petrič		
	9. B	KEGLJANJE				
4. ura	7. A	PLEZANJE	22	Čuk, Uranc, Oblak, Plemeniti		
	7. B	TELOVADNICA	22	Ošlovnik, Kasper-Mrdavšič, Ofič		
	8. A	DELAVNICE 8	28	Petrovič, Kumprej-Pečičnik		
	8. B	DELAVNICE 8	27	Ješovnik, Tertinek		
	9. A	KEGLJANJE	44	Merkač, Benko, Petrič		
	9. B	KEGLJANJE				

Fotografiral: Gregor Čuk, učitelj ŠPO

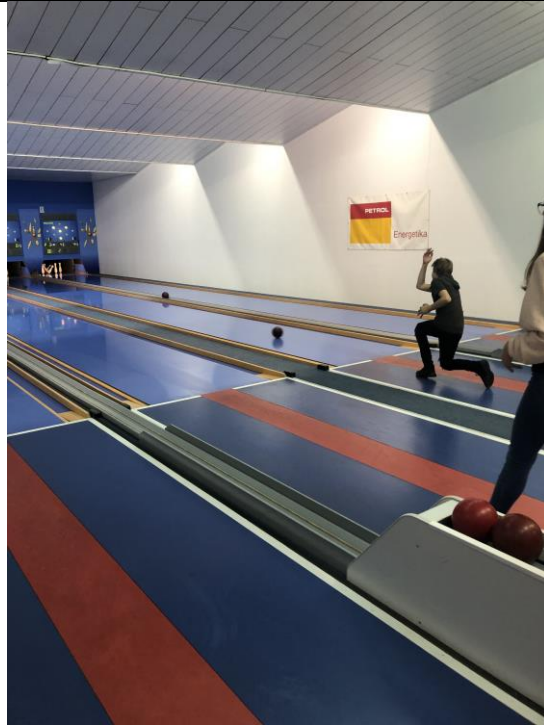
Fotografiral: Gregor Čuk, učitelj ŠPO

Fotografirala: Karolina Kumprej Pečečnik, učiteljica

Fotografirala: Vanja Benko, učiteljica

Veronika Ridl, 9. b

Fotografirala: Romana Finžgar, učiteljica

8. 4.

POPOLDANSKE GOVORILNE URE

9. 4.

Učenci izbirnega predmeta *Poskusi v kemiji* smo odšli na obisk v pravi laboratorij na Gimnazijo Ravne, kjer so nam dijaki ID *Naravoslovje* prikazali nekaj eksperimentov, hkrati pa smo imeli možnost eksperimentirati tudi sami. Za to izkušnjo smo jim izjemno hvaležni.

Zapisala in fotografirala: Romana Finžgar, učiteljica

11. 4.

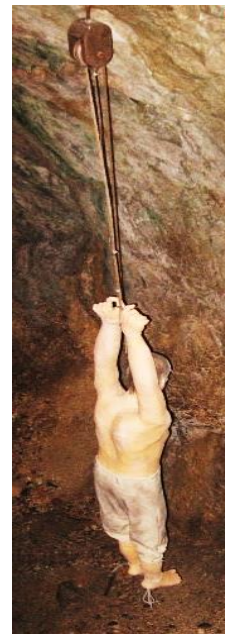
NARAVOSLOVNI DAN (Postojnska jama in Cerkniško jezero)

8. r.

DEDIŠČINA DINARSKO-KRAŠKIH POKRAJIN SLOVENIJE

V četrtek, 11. 4. 2019, smo se učenci osmega a in b-razreda udeležili naravoslovnega dne z naslovom *Dediščina Dinarsko-kraških pokrajin Slovenije*. Zbrali smo se pred letnim bazenom ob sedmih. Med potjo z avtobusom smo večkrat zapeljali skozi meglo.

Najprej smo si ogledali mogočen **Predjamski grad** sredi 123 metrov visoke kamnite stene. Ob izstopu iz avtobusa na parkirišču pred jamo in gradom smo morali vsi odpreti dežnike, saj je deževalo. Osebnostno mi je bilo tudi kar hladno. Učiteljice so nam razdelile vstopnice in pohiteli smo v grad. Vodič se nam je prijazno predstavil in nam povedal osnovne stvari o obrambnem stolpu. Po navadi naredijo to pred gradom, a nam na žalost vremenske razmere tega niso omogočale. Ker smo bili velika skupina, so nas razdelili v dve skupini. Zelo zanimivo mi je bilo, ko smo si ogledali prostor, v katerem je bilo majhno sodišče, sobe, v katerih so ljudje bili v priporu, ter temnico. Večina se nas je ustrašila ob pogledu v mučilnico, saj je za boljšo prezentacijo bil obešen človek (lutka, ki je na prvi pogled izgledala prava) za roke, privezan s stropa in za noge s tal. Učiteljica Simona Uranc nam je povedala, kaj so ljudem delali na določenih napravah, saj je vodnik zaradi majhnega prostora ostal zunaj. Fascinantno je bilo tudi slišati o omari, ki jo je izdelal nek zapornik z nožem in jo nato ponudil gradu v zameno za svojo prostost. Videli smo tudi

»hojico« tistih časov, preprosto, a je bila enako uporabna kot današnje. Edina slabost je, da je bolj groba. Žal mi je bilo, da nismo mogli na malo teraso, ki visoko, zaradi dežja pa je bilo spolzko in nevarno, da bi lahko komu zdrsnilo. Drugače pa mi je bilo všeč, da nam vodnik ni povedal preveč podatkov, ker bi hitro izgubil moje zanimanje in bi mi padla koncentracija. Ob koncu ogleda gradu sem slišala večino pozitivnih komentarjev svojih vrstnikov.

Ko smo prispeli v Postojno, smo imeli čas za malico, prigrizke in stranišče. Sedeli smo pod streho restavracije. Naša druga postojanka je bil interaktivni razstavni prostor EXPO JAMA KRAS v Postojni. Tudi tam smo bili razdeljeni v dve skupini in z nami sta ostala ista vodiča kot v Predjami. Spoznali smo zgodovino kraškega površja ter predvsem zgodovino Postojnske jame. Vodič nam je med razlago zastavljal vprašanja, ki so bila vezana nanjo, zato nas je večina sledila. Ogledali smo si tudi posnetek o onesnaževanju jam, kar se mi zdi zelo žalostno, da tako ravnamo/ravnajo z naravnim bogastvom, ki ga imamo. Po koncu ogleda in razstave pa smo dobili 15 minut, da smo lahko preizkusili interaktivne igre, vezane na razstavo ipd. Večina se nas je tudi izmerila in izvedela, koliko bi bili stari, če bi bili stalagmit. Povprečno bi bili med 16 in 17 milijonov let.

Ob treh popoldne smo se zbrali pred stavbo za vhod v **Postojnsko jamo**. Spet v skupinah in z vodičema smo vstopili in se usedli v vlakec, ki nas je peljal v jamo 100 metrov pod površje. Sprehodili smo se do najvišje točke v jami, čez ruski most, ki je bil zelo strašljiv za tiste, ki se bojijo višine in v špagetno dvorano. Čeprav sem v jami že bila, mi je bilo zelo všeč. Ogledali smo si tudi stalagmit Brilijant in kapniški steber poleg njega, ki sta najbolj znana v jami in sta tudi na grbu Postojnske jame. Videli smo veliko fascinantnih oblik, za katere je najzanimivejša trditev, da jih je izoblikovala voda, seveda pa jih v popularnosti prekaša človeška ribica. Ob koncu ogleda nas je vlakec odpeljal do izhoda.

Naša zadnja postojanka je bil ogled makete pretakanja vode **Cerkniškega jezera**. Bilo je zanimivo, le gospoda smo zaradi njegovega narečja težje razumeli. Po ogledu makete so nam še v enem nadstropju više zavrteli krajši filmček o jezeru skozi vse letne čase. Film je bil humorističen, drugače pa poučen in verjamem, da si je vsak od nas zapomnil nekaj. Zapeljali smo še par sto metrov ob jezeru ter odpeljali proti domu.

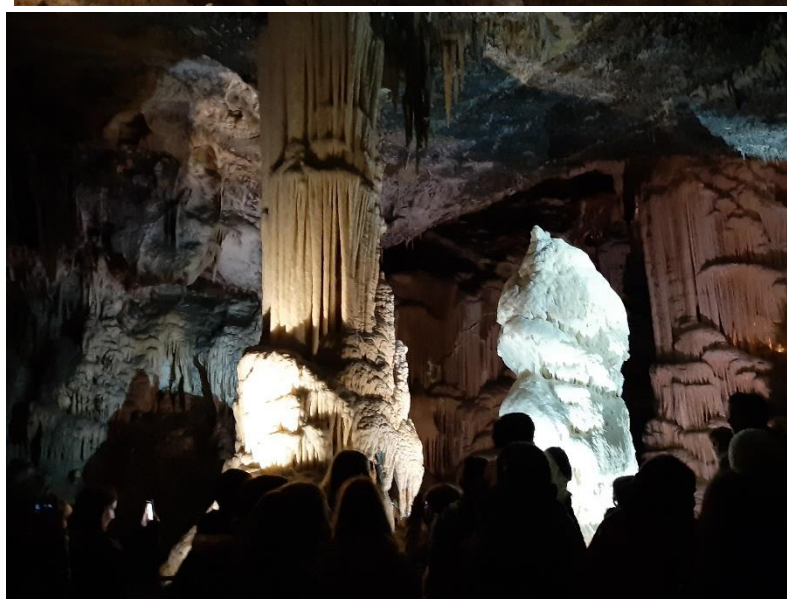
Na Ravne smo se vrnili malo pred pol deseto zvečer. Čeprav smo bili izčrpani in nekateri premočeni, smo uživali. Meni je bilo zelo všeč in upam, da še kdaj obiščem te kraje.

Nika Pandev, 8. b

Ogledi s TD

Fotografirala: Nika Pandev, 8. b

Fotografirala: Polona Horvat, 8. b

DODATNI POUK ZGODOVINE

Vrsto let poteka na OŠ Prežihovega Voranca dodatni pouk za učence 8. in 9. razreda. Vsako leto ga obiskuje v povprečju okoli osemnajst učencev. V šolskem letu 2018/2019 se je vpisalo šestnajst tistih, ki so želeli spoznati več slovenske zgodovine, ki je sicer tudi del učnega načrta. **Sprva smo se pripravljali na tekmovanje iz znanja zgodovine.** Letošnja razpisana tema je bila ***Ob 150-letnici prvega tabora na Slovenskem - od čitalniškega gibanja do taborov na Slovenskem.*** Prebrali smo predpisane vire in literaturo ter debatirali o bistvenih dejstvih in podatkih, ki smo jih iz prebranega izpostavili. Učenci so dosegli lepo število bronastih in srebrnih priznanj.

Ker je moja želja, da dodatni pouk popeljem izven učilnice, smo se nekajkrat dobili tudi v popoldanskem času. Želim, da bi učenci spoznali zgodovino tudi na drugačen način, kot po navadi poteka v šoli, da bi se seznanili z delom tistih, ki proučujejo našo zgodovino in jo predstavljajo obiskovalcem razstav v muzeju ali knjižnici, organizirajo proslave v spomin na znane Slovence in dogodke iz naše preteklosti, ali pa pripravljajo delavnice za otroke in mladino. Te se navezujejo na naš kraj in osebe, ki so v njem pustile svoj pečat. **Prosti čas smo nekaj uric preživali v spoznavanju zgodovine našega kraja in širše domovine.** Vedno sem nadvse ponosna, ko se z učenci udeležimo prireditvev v domačem kraju in slišim pohvalne besede obiskovalcev in prirediteljev. **Ljubezen do domovine, spoštovanje naših prednikov in ponos na lasten narod, ki je skozi tisočletje ohranil svojo identiteto želim prenesti na mlade generacije.**

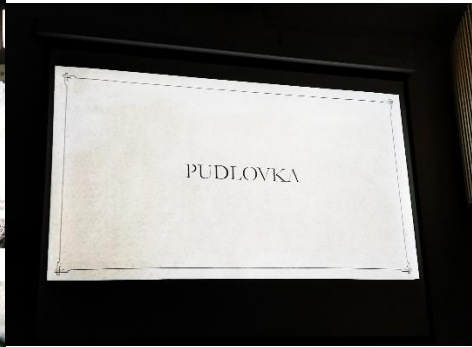
SPREHAJAM SE ...

Učence sem vprašala, kako se imenujejo ulice v našem mestu. Ugotovili smo, da nekatere poznajo, po nekaterih hodijo, a ne vedo, kako se imenujejo in po kom se imenujejo. Zato smo si zastavili cilj, da jih spoznamo in ugotovimo, kdo so osebe, po katerih so dobile ime.

Učenci so se povezali v štiri skupine in se lotili dela, ki nikakor ni bilo enostavno. Poiskali smo različne vire in literaturo za štiri osebe, po katerih nosijo naše poti imena: Lovro Kuhar - Prežihov Voranc, Franjo Malgaj, Ivan Ditingner in Janko Gačnik. Skupine so pripravile besedila in slikovno gradivo ter izdelale štiri plakate, ki smo jih razstavili v avli naše šole. Veseli nas, da nam je uspelo dokončati zastavljeni cilj. Upamo, da bomo lahko naše delo predstavili županu, svetnikom in drugim, ki so zaposleni v občini ali pa prihajajo v občinsko stavbo na Gačnikovi poti 5 zaradi različnih opravkov.

Česa smo se v tem šolskem letu udeležili?

- Pionirska knjižnica Leopolda Suhodolčana; raziskovalna delavnica Koroške strašljive pripovedke;
- Muzej Ravne na Koroškem; Moje mestno jedro: včeraj, danes, jutri;
- Kulturni center Ravne na Koroškem; proslava Ob državnem prazniku - dnevu Rudolfa Maistra;
- Muzej Ravne na Koroškem; odprtje stalne razstave Štorije iz naše doline;
- Muzej Ravne na Koroškem, štauharija stare železarne; multimedijški dogodek ob izidu animiranega filma Pudlovka.

Fotografiral: Žiga Pandev, 9. b

K svojemu pisanju dodajam še nekaj mnenj učencev, s katerimi smo se udeležili zadnjega dogodka v štauhariji.

Predstavitve peči pudlovke je bila zanimiva in poučna. Še posebej zanimiv in spektakularen je bil koncert v drugem delu štauharije z multimedijskimi efekti.

Leoni

Zelo mi je bilo všeč, kako so na otroški način predstavili delovanje pudlovke.

Ana Zoja

Bilo je zanimivo, še posebej animirani film Pudlovka, ki je mlajšim dobro prikazal izdelavo jekla.

Urša

Bilo je zanimivo, saj so takšne stvari, ki jih otroci ne bi razumeli, spremenili v razumevajoč video.

Špela

Bilo mi je zelo všeč. Upam, da bom še kdaj videl tako dobro animacijo, kot je bila Pudlovka. Najboljši pa je bil koncert, seveda poleg mafinov. Pesmi so me spomnile na dom, ko smo na gramofonu vrteli stare plošče Pink Floydov in drugih uspešnih skupin. Splošno gledano mi je bilo super.

Anže

Kljub začetnim tehničnim težavam s projekcijo animiranega filma Pudlovka mi je bilo zelo všeč. Najboljši je bil drugi del prireditve v sosednjem prostoru, kjer je bilo polno starih strojev. Prirejen je bil manjši koncert.

Jurij

Prireditev mi je bila všeč, bila je zanimiva. Delovanje pudlovke so predstavili na način, ki so ga razumeli tako odrasli kot otroci.

Tijana

Bilo mi je zelo zanimivo in poučno. Izvedela sem veliko novih stvari. Posrečena je bila risanka Pudlovka. Za konec pa smo uživali ob nastopu glasbene skupine.

Anuša

Bilo je zanimivo. Risanka, ki so jo ustvarili, je poučna, saj nazorno prikazuje delovanje pudlovke predvsem za otroke. Potem smo šli v drugi prostor, kjer smo poslušali nastop glasbene skupine in hkrati občudovali projekcijo različnih vzorcev in barv po stenah velikega prostora.

Ana

Zapisala in zbrala: Marjeta Petrovič, učiteljica zgodovine

Po teh ulicah hodimo skoraj vsak dan. Vemo, kako se imenujejo, ampak ne vemo, kdo so bili posamezniki, po katerih se imenujejo. Ravno s tem vprašanjem so se ukvarjala dekleta pri dodatnem pouku zgodovine. Plakati, ki so nastali, so lepi in poučni. Učenci se z veseljem ustavljamo pred njimi, da bomo izvedeli več o ravenskih ulicah (v okolici trga), kjer smo doma. Ostali deli našega mesta in okolice spadajo pod naselja (Čečovje, Navrški Vrh, Na šancah, Javornik, Janeče, Dobja vas, Tolsti vrh, Brdinje ...).

Leoni Jošt

12. 4.

V okviru Geoprojekta, ki nosi letos naslov *Kamnine in minerali*, smo na šoli gostili Botanični vrt TAL2000, ki ima obširno zbirko kamnin in mineralov z vsega sveta. Veliko novega smo izvedeli o kamninah in mineralih.

Romana Finžgar, učiteljica

12. 4.

LEGObum

12. 4.

V šolskem letu 2018/2019 so se učenci naše šole pripravljali na **geografsko tekmovanje na temo Migracije - geografsko zgodovinska pokrajinska posebnost sveta**. Najuspešnejši je bil **Jaka Kokol**, učenec 8. a-razreda. Na državnem tekmovanju, ki je potekalo 12. 4. 2019 na OŠ Podčetrtek, je **osvojil zlato priznanje**.

Čestitamo.

Mentorica: Simona Uranc

Učenci 6. r. smo v četrtek, 25. 4. 2019, imeli naravoslovni dan. Odpravili smo se v Nazarje, kjer smo obiskali Gozdarski muzej Nazarje in se odpravili po gozdni učni poti. Pokazali smo veliko gozdarsko-naravoslovnega znanja. Po tem smo se odpravili v Velenje, kjer je ena skupina šla lončarit v Mercator center k lončarju, druga pa na Velenjsko jezero, po uri in pol smo se zamenjali, da smo vsi videli vse. Imeli smo se lepo, kar kažejo tudi fotografije.

Zapisala in fotografirala: Romana Finžgar, učiteljica

V aprilu je potekalo četrtfinale šolskega tekmovanja v namiznem tenisu. Potekalo je v Murski Soboti. Iz naše šole je bilo prijavljenih 5 učencev. Polona Horvat iz 8. b, Blaž Pandev in Miha Homan iz 5. b, Tjaša Večko iz 4. b ter Urša Večko iz 9. b. Odrezali smo se dokaj dobro. Kot ekipa smo se prebili na uspešno 2. mesto v polfinale, ki bo 20. 5. 2019. Tudi posamezno sta se naprej uvrstila Polona Horvat s 3. mestom in Blaž Pandev s 1. mestom.

Polona Horvat, 8. b

18. in
19. 4.

**NARAVSKE LEDINE
TABOR NA NARAVSKIH LEDINAH 2018/2019**

S POUKOM MALO DRUGAČE smo se za zaključek tudi letos odpravili na Naravske ledine. Že celo šolsko leto smo iskali iluzije po spletnih straneh in izdelovali vrečke iz blaga. Pobudo za izdelovanje kotička iluzij smo dobili na lanskem nagradnem obisku *HIŠE ILUZIJ*. Fantje

smo bili zaposleni z iskanjem iluzij po spletu, punce pa smo pridno izdelovale vrečke iz blaga. Tabor, ki smo se ga udeležili EMA KORDEŽ, MIHA AŽNOH, MATIC KOTNIK, EMA SPANŽEL, URŠKA KORDEŽ, EVA KRET, JAKA KOKOL, TINE ROŽEN in MIHA VETTER, je potekal od 17. do 19. aprila. Z nami sta bila naša mentorica Veronika Kotnik in njen mož Viljem. Zastonj prenočišče na koči nam je nudilo Planinsko društvo našega kraja. Sami smo si kuhali in pospravljali. Na taboru smo dokončali prej našeta dela ter pomagali Viljemu pri obnovi dvorišča. Zašili smo vrečke iz starih zaves, pri čemer so nam pomagale naše babice. Po praznikih bomo izdelke ponudili učiteljicam, prostovoljne prispevke pa bomo namenili šolskemu skladu naše šole. Kotiček iluzij bomo dokončali v mesecu maju, »visel« pa bo na hodniku med starim in novim delom šole. Naš posebni dosežek v teh dneh je bil, da smo svoje telefone čez noč puščali v kuhinji in se raje igrali resnico in izziv, čez dan pa smo se v prostem času sprehajali, gradili bivake in igrali igre z žogo.

Zapisala skupina učencev z učiteljico Veroniko Kotnik.

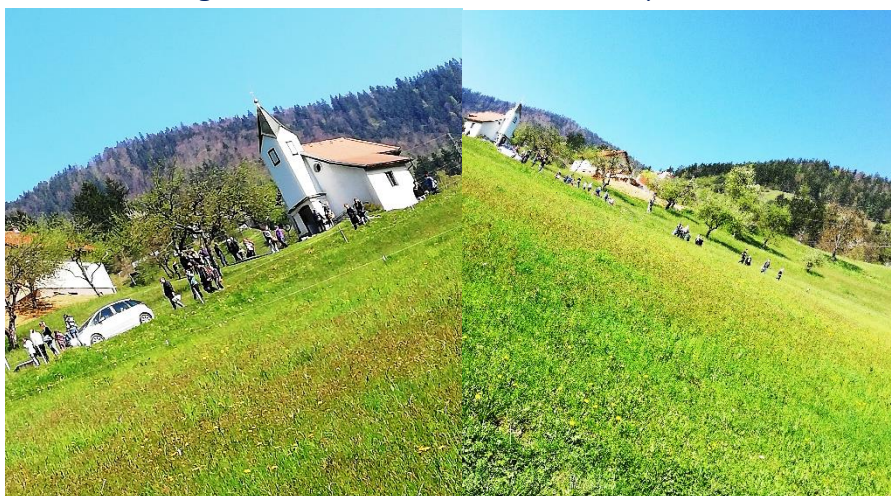

Fotografiral: Miha Vetter, 8. a

22. 4.

VELIKONOČNI PONEDELJEK

Vsako leto na veliko noč se jaz in moja družina zjutraj odpravimo k žegnu. V košaro damo meso, potico, hren, pirhe in kruh. Vse to odnesemo v Rutnikovo kapelo, kamor se iz župnije Ravne pripelje župnik in nam blagoslovi hrano. Po obredu se odpravimo domov.

Drugi dan si pripravimo zajtrk iz vseh jedi, ki so bile blagoslovljene. Po svečanem obedu se odpravimo od doma in odnesemo pisanko. Tudi mi v tem času prejmemo svojo. Tako pri nas preživljamo velikonočne praznike.

Mija Špenger, 7. b

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE ZA DEVETOŠOLCE

SREBRNO priznanje sta prejela MELINA KEL Aidis in BELMIN AHMETOVIĆ iz 9. a.

**DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ NEMŠKEGA JEZIKA
ZA DEVETOŠOLCE**

Državnega tekmovanja so se udeležili štiri učenci naše šole: Belmin Ahmetović in Tim Krajnc iz 9. a ter Rok Plesnik in Leoni Jošt iz 9. b.

BELMIN AHMETOVIĆ in **ROK PLESNIK** sta osvojila srebrni priznanji.

Čestitamo!

Mentorica: Franja Ofič

25. 4.

25. 4. smo se devetošolci odpravili na naš zadnji skupni izlet - v Gardaland! Že zgodaj zjutraj oz. ponoči smo odrinili na dolgo pot. Ko smo prispeli v Gardaland, je bilo vreme lepo, toplo, proti koncu naše dogodivščine pa je že začelo deževati. Zelo smo se zabavali na raznih atrakcijah in skupaj doživeli nepozabne trenutke norčij. Gotovo bomo prav vsi pogrešali naša druženja, saj so bila zelo prijetna.

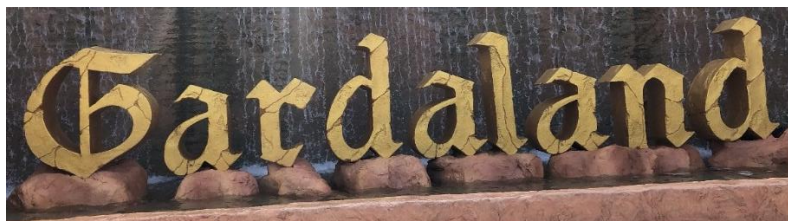
9. r.

Melina Kelaidis, 9. a

25. 4.

TEHNIŠKI DAN: GARDALAND

9. r.

UŽIVALI SMO. HVALA!!!

Fotografirala: Veronika Ridl, 9. b

MAJ 2019

KDAJ?	KAJ?	KDO?
do 3. 5.	<p align="center">PRAZNIK DELA IN PRVOMAJSKE POČITNICE</p>	
	<p align="center">Sodelovanje na literarnem natečaju Prežihove ustanove in Občine Ravne na Koroškem na temo ČAS PRAZNOVANJ, na katerem sodelujejo šole s Prežihovim imenom.</p> <p>Na Koroškem je navada, da botri svojim krščencem na velikonočni ponedeljek darujejo pisanke. Kljub temu, da se je šega ohranila do danes, se je čez čas zelo spremenila. O svoji izkušnji s to navado pripoveduje koroški pisatelj Lovro Kuhar ali Prežihov Voranc.</p> <p>Vorancevi starši so bili botri neki siroti, ki je živela v Podgori. Ker niso bili zelo premožni, je bilo težko doreči, kakšna bo pisanka. Na koncu sta v skromnem šartlju končala samo dva zeksa in seveda rdeče pobarvan pirh. Voranc se na velikonočni ponedeljek odpravi s skromno pisanko v culi na rami, da bi dostavil pisanko. Med potjo sreča dva vrstnika, ki imata enak namen. A ko so odvezali cule, je zagledal veliko večja šartelja z več denarja. Eno izmed pisank je dekle v bistvu nosilo njemu. Odločil se je, da bo vzel denar iz svojega šartelja in ga dal v pisanko, ki jo je sam nosil.</p> <p>Takrat so bile pisanke skromnejše, kot so dandanes. Pisanko današnjega časa včasih še sestavlja potica in barvana jajca, a poleg tega še mnogo drugih reči; igrače, sladkarije pa tudi tehnologija. Današnji otroci se vse premalo zavedamo, kako nam je lepo v življenju, poleg tega se večkrat zmrdujemo nad hrano, ki nam ni všeč, in še bi lahko naštevali. Včasih pa je na naših tleh vladala revščina, lakota in tudi vojna. Prežih konča črtico z mislijo: »Takrat smo imeli otroci sonce v očeh.« Težko si predstavljaš, da bi se kak otrok dandanes odrekel svoji pisanki, da bi z njo osrečil drugega.</p> <p>Moji botri so dobri ljudje. Vsako leto dobim lepo pisanko. Navadno se zbereta obe družini in si izmenjamo darove. Takšna druženja so super, saj imamo čisto premalo časa drug za drugega, da bi se družili, kar je eden večjih problemov današnjega časa.</p>	

Razlike med našim in Prežihovim časom so zelo velike. Njegove zgodbe, med njimi npr. Tri pisanke, so pripovedi, ujete med strani o ljudeh, ki so živeli pred časom in čisto drugače, a na naših, slovenskih tleh, zato bi jih moral prebrati prav vsak. Mogoče nam bodo pomagale, da bomo tudi mi imeli sonce v očeh.

Maja Mager, 7. a

Velika noč je lep praznik. Je največji krščanski praznik. Za nas doma pa tudi družinski praznik.

Običajno se pričnejo priprave že nekoliko prej. Očistimo hišo, na cvetno nedeljo, teden pred veliko nočjo, nesemo snop v cerkev. Tega potem porabimo ob božiču in novem letu, ko dedek veje snopa prižge in z njimi žegna hišo.

V petek pred veliko nočjo imamo post, kar pomeni, da ne smemo jesti mesa. Običajno zvečer pobarvamo jajca in jih po svoje okrasimo. V soboto zjutraj pričnemo s pripravami za žegen. Babica speče potico. Kuhamo šunko in klobase, pripravimo tudi kruh in hren. Po celi hiši prijetno diši. Hrano naložimo v pleteno košaro, jo prekrijemo s prazničnim prtom in okrasimo s cveticami. Nato jo odnesemo v cerkev. K žegnu hodim, odkar se spomnim. Ko sem bil majhen, sta tudi brata šla z menoj in mamo. Fantje smo imeli vsak svojo majhno košarico. Sedaj grem sam z mamo ali babico in nesem veliko

košaro, ker sta brata že odrasla. Pri žegnu v cerkvi blagoslovijo hrano.

V soboto zvečer običajno pride na obisk moj krstni boter in mi prinese pisanko. To je pravi koroški običaj. Boter oz. po koroško goti mi prinese darilo in šarkelj. Ko smo bili majhni, je prinesel tri male šarklje, tako da smo imeli z bratoma vsak svojega. In pobarvana jajčka (letos je prinesel tudi prepeličja).

V nedeljo zjutraj jemo žegen. Pri mizi se zbere cela družina, tudi bica in dedi, ki živita v isti hiši. Po kosilu gremo na obisk h gotiju, ki živi na kmetiji. V veliki kmečki kuhinji se običajno zbere kar precej sorodnikov, saj vsi radi zahajamo k njim. Skupaj jemo žegen, se pogovarjamo, mlajši se igramo, praznujemo in se veselimo, da smo skupaj. Za vse nas je to pravi družinski praznik.

V ponedeljek gremo običajno v Prekmurje k moji prekmurski »bajci« in ostalim sorodnikom. Tudi tam se zberemo in jemo žegen. Včasih zunaj zakurimo in pripravimo »pajani krüj«. Ob ognju sedimo, se pogovarjamo, včasih tudi zapojemo in zaigramo na svoje instrumente.

Tudi v času Prežihovega otroštva je bilo ob veliki noči praznično, kolikor so si lahko ustvarili praznično vzdušje. Ničesar niso imeli na pretek. Da so lahko dali svojim krščencem pisanko, so si morali skoraj odtrgati od ust. V Treh pisankah Voranc opiše, kako se je odrekel denarju, ki je bil namenjen njemu, da je popravil sramoto svoje družine. Revščina je prikazana tudi v mnogih drugih pisateljevih zgodbicah. Vsa socialna tematika me je pretresla in ob prazničnih velikonočnih dnevih sem razmišljal o času praznovanj v različnih obdobjih.

Ko je bila moja bica otrok, so na veliki petek zavezali zvonove in se ni smelo več delati na polju. Počistili so celo hišo in imeli strogi post. Mati je pekla šarklje. Spekla je tudi hleb belega kruha iz moke, kvasa in vode. Za kosilo so imeli stročnice in zelenjavo, za večerjo pa bel kruh in črno kavo. V soboto so otroci prinesli posvečeni ogenj, s katerim so prižgali dračje, mama pa je pripravila cekar in vanj dala hrano za žegen (blagoslov). V nedeljo zjutraj so za »broštek« imeli žegen. Potem so šli v cerkev k »vstajenju« (k velikonočni maši), popoldan so čakali gotija, ki jim je prinesel pisanko. Za pisanko so dobili šarkelj, jajce in včasih malo denarja.

Če primerjamo, se naše praznovanje ne razlikuje toliko od tistega pred sedemdesetimi leti, ko je bila moja bica še otrok.

Takrat je bilo življenje skromnejše, tudi pisanka, vendar so bili običaji enaki. Družina je praznike preživela skupaj. Pri nas doma se trudimo ohranjati te običaje in jih prenašati iz generacije v generacijo.

Matej Petek, 7. b

Velika noč je kristjanom znan praznik, saj je eden glavnih katoliških praznikov.

Na Slovenskem se je ob tem času razvilo mnogo običajev.

Priprave potekajo skozi

40-dnevni postni čas, ki se začne na pepelnično sredo.

Praznovanje v tednu pred cvetno nedeljo pa se začne v

četrtak. Takrat utihnejo cerkveni zvonovi, ker se verniki

spominjajo Kristusove zadnje večerje pa tudi začetka

njegovega trpljenja. Že v četrtem stoletju je velika noč

pomenila poseben in pomemben spomladanski praznik.

Spominja na Jezusovo trpljenje in vstajanje od mrtvih. Po

evangelijem izročilo je Jezus umrl na križu v petek ob treh

popoldne in še isti večer so ga pokopali, ker je bila sobota

strog dan počitka. Veliki petek je edini dan v letu, ko ni maš,

temveč potekajo le obredi, ki spominjajo na Jezusovo

trpljenje in smrt. Na ta dan poteka tudi strogi post. Na veliko

soboto potekajo čez dan molitve ob božjem grobu, ki ga

uredijo v cerkvah. Verniki ta dan prinesejo k blagoslovu

velikonočne jedi, ki jih bodo zaužili v nedeljo na velikonočno

jutro, torej na dan, ko naj bi Jezus Kristus ob prvem

jutranjem svitu vstal od mrtvih, se jutro začne s slovesno

procesijo. V preteklosti so za ta največji krščanski praznik

družinski člani dobili novo oblačilo in obutev in se v velikem

krogu zbrali okrog božjega groba v cerkvi, temu pa je sledila

vstajenjska procesija. Po vrnitvi iz cerkve je potekala sveta

maša, po njej pa so ljudje odhiteli v domove, kjer so se

družine zbrale ob zajtrku. Velikonočni ponedeljek je praznik,

dan sprostitev, ki je namenjen veselemu druženju, obiskom in

izletom. Včasih so ljudje na ta dan barvali pirhe. Nekateri

birmanski botri so na ta dan z velikonočnimi dobrotami

obdarovali svoje birmance. Nekdaj je veljalo, da po veliki

noči, ko je zemlja blagoslovljena, otroci zunaj lahko hodijo bosimi in se ne bati prehlada.

Prebrala sem, da ima vsako živilo, ki ga nesemo k blagoslovu, svoj pomen. Jajce pomeni Kristusovo vstajanje, upanje in ponovno stvarjenje. Hren predstavlja žeblje, s katerimi je bil Kristus pribit na križ, suho meso predstavlja Kristusovo telo. A še vedno se mnogi sprašujejo, zakaj jajca barvamo, in to z rdečo barvo. Kri je rdeča in tudi osnovna barva velikonočnih jajc je bila rdeča. A rdeča ni samo zato, ker bi bila takšna kri. V madžarščini pomeni *piros* rdeč. Iz te besede je izpeljanka *pirh*, ki pa v grščini pomeni ogenj.

Ko sem raziskovala o običajih velike noči, me je fasciniralo dejstvo, da imamo pisanko, ko otroci dobijo bogata darila, le na Koroškem in to šele krajši čas. Jaz sem letos od svojih botrov dobila uhan, denar, čokolado in tri jajčka. Ko je bil moj oče otrok, so dobili pomarančo in jajček in enako je bilo v otroštvu mojega dedka. Seveda so ljudje včasih praznovali bolj na tradicionalen način: maše, cerkveni zvonovi, procesije, postni čas, velikonočne jedi, rdeča jajca (barvali so z naravnimi barvami ali rdečim vinom). Pri nas doma barvamo s pomočjo svile, v katero tesno in trdo zavijemo jajca, nato vse skupaj ovijemo v belo blago ter kuhamo jajca v kisu približno dobro uro. Če se spomnimo črtice *Tri pisanke*, v kateri je Prežihov Voranc opisoval, kako so oni praznovali veliko noč, vidimo še večjo razliko med preteklostjo in sedanjostjo. Takrat so morali pisanke raznašati otroci. V culici je bil lep zapečen šartelj, pisanka in nekaj denarja. Ker so bili Prežihovi starši prej revni kot bogati, je mama v šarkelj dala samo dva zeksa. Ko se je Voranc odpravil k sirotici pod goro, da ji nese pisanko, je na poti srečal svojega sošolca in deklico, ki je nosila pisanko, namenjeno njemu. Usedli so se in vsak je pokazal, kaj je nosil. Voranc je postal zaskrbljen, saj je videl, da ima najrevnejšo pisanko. Deklič in šarkelj je bil velik, rumen in lep pečen, na vrhu pa ga je krasil svetel rajniš. Voranc je od deklice zahteval, da mu izroči rajniš (ki je bil dejansko njegov). Ko so se razšli, je vzel denar in ga potisnil v svojo revno pisanko. Kamen se mu je odvalil od srca, postalo mu je lažje, ker je s tem nekoliko zakril revščino svoje družine. Iz

zgodbe sem razbrala, da je bil takrat sloves družine in sreča drugih na prvem mestu. Vrednote so se, se in se bodo spreminjale. Prav je tako, le da na žalost pozabljamo na srčnost, ki naj bi bila temelj medosebnih odnosov.

Mislím, da razliko v obdarovanju v velikonočnem času uvidi vsakdo, ki z odprtimi očmi in srcem hodi skozi življenje. Včasih so se bolj držali običajev in bili so skromni, današnja mladina pa je zahtevnejša. Od svojih botrov marsikdaj in marsikdo pričakuje nemogoče. Verjetno bi v današnjem času otrok debelo pogledal, če bi dobil le culo, kot so jo nosili v Prežihovem otroštvu. Ne poznam vrstnika oz. otroka, ki bi imel doma skiro, kotalke, kolo in bi dobil za pisanko rolerje ter jih dal nekemu, ki nima ničesar. In to je na žalost slaba stran tega ali katerega drugega praznika. Vem, da so danes časi drugačni (ne jezdimo več dinosavrov ter ne živimo v jamah) in ni več takega pomanjkanja. Vse napreduje, otroci se bolj zanašajo na znanje in logiko kot na Boga.

Se bodo stari časi spet kdaj vrnili? Bomo šele takrat znali ceniti, kako lepo nam je (bilo)?

Nika Pandev, 8. b

Ob praznikih je pri nas doma vedno lepo, še posebej, ko se bliža velika noč. To je čas pričakovanja in veselja, ko se z nami vred prebudi tudi narava. Vse se prične na cvetno nedeljo, ko z očetom k blagoslovu neseva doma izdelan snop. Na veliki petek po hiši zadiši po domači kuhani šunki in sveže pečeni potici. Del velikonočnih praznikov so tudi pisanke. Pri nas doma imamo navado, da skupaj barvamo jajca ter se z njimi obdarimo. Dodamo še pomarančo in kakšno malenkost. Naše ustvarjanje in darila dajo prazničnemu času še poseben čar. Dobrote izpod rok najdražjih nesemo v cerkev k žegnu, na velikonočno nedeljo zjutraj pa se vsi člani družine zberemo ob skupnem zajtrku. Praznovanje nadaljujemo v ponedeljek, ki ga izkoristimo za obisk sorodnikov. Še posebej mi zasijejo oči, ko prideta na obisk botra in me presenetita s pisanko, čeprav bi bil zadovoljen že samo z njunim obiskom. Tako je vsako leto obsorej.

Tudi mladi Voranc je s srčnim žarom doživil velikonočni čas. V njegovih časih je bilo skoraj vse drugače. Ljudje so živeli skromneje. Kajžarski otroci so bili večkrat bolj lačni kot siti, zato je bila za njih pisanka še posebej pomembna. Otroci so s hrepenenjem pričakovali lepo pečen šartelj in pobarvano jajce. Denar, ki je bil dodan, je bil za siromake težko pričakovan in je bil že vnaprej oddan za nujno obleko in obutev. Žal pa ne moremo reči, da takšna skromnost velja tudi za današnjo mladino, ki večinoma hrepeni le po materialnih dobrinah in ne po čarobnosti družinskih praznikov, v kateri sam vidim smisel velike noči. Naj se osredotočim na Vorančevo neprijetno izkušnjo, ki jo je opisal v črtici *Tri pisanke*. V časih je bila navada, da se je pisanka nosila na velikonočni ponedeljek in Prežihovi starši so bili botri neki siroti pod goro. Doma je bilo nekaj nasprotovanj glede darila: oče je po kajžarsko dal več na velik šartelj z rozinami, mati, ki je bila iz bogate hiše, pa je želela, da bi bila vrh šarteljna krona. Nalogo, da pisanko, ki je bila zavita v majhno culo, odnese k siroti pod goro, so naložili Vorancu. Na poti je na razpotju srečal svojega sošolca iz premožne družine. Njunemu martinčkanju na soncu se je kasneje pridružila še hčerka bogatega kmeta, Vorančevega botra, ki je nosila zelo veliko culo. Deček je predlagal, da pogledajo, kakšne pisanke nosijo. Prežiha je naenkrat postalo sram, ni bil pripravljen odvezati svoje cule, ampak sta ga druga dva vseeno pripravila do tega. Vorančev šartelj je bil najmanjši in v njem je bilo najmanj denarja, zaradi česar se je počutil ponižanega. Opravičeval se je, da so doma revni. Preden so se razšli, je poprosil dekle za rajniš na svoji pisanki. Dekle mu je nekaj časa oporekalo, a mu ga je nato vseeno dalo. Potem so se poslovili in odšli vsak svojo pot. Med potjo je Prežih na šarteljnu, ki je bil namenjen siroti, zamenjal dva zeksa z rajnišem. Ko je zamenjal denar, se mu je od srca odvalil kamen. Počutil se je bolje, ker je mislil, da je s tem popravil sramoto, revščino ter ugled domače hiše. Pozabil je, da mu doma zdaj, ko ne bo dobil rajniša, ne bodo mogli kupiti novega klobuka ali čevljev. Kljub temu da se je odpovedal denarju v

svoje dobro, je bil eden izmed otrok, ki so takrat, kot na koncu črtice sam pove, v očeh imeli sonce.

Mislím, da v Prežihovih težkih časih za otroke velika noč ni bila zgolj čas praznovanja, marveč tudi čas pričakovanja in upanja po boljšem jutri. Časi so bili takrat drugačni, toplina praznikov pa je ostala še do danes. V času praznovanj je pomembno, da imamo drug drugega in svoj čas izkoristimo za druženje s tistimi, ki jih imamo radi. Bodimo to, kar smo. Spomnimo se tudi tistih, ki nimajo vsega v izobilju in jim izkažimo pozornost. Tako bodo vedeli, da niso sami. Otroci so že nekoč v očeh nosili sonce. Še danes je tako. Nihče nikomur ne more vzeti njegovih želja ter sanj. Želim si, da bi vsak od nas v velikonočnem času našel veselje in zadovoljstvo ter z lepo besedo in dobrim dejanjem sebi in drugim na obraz pričaral nasmeh.

Rok Plesnik, 9. b

Sodeloval je tudi David Dobrodel iz 8. a.

Nagrade so prejeli: Maja Mager, Nika Pandev in Rok Plesnik. Vsem iskreno čestitamo.

7. 5.

NPZ SLOVENŠČINA

9. 5.

NPZ MATEMATIKA

11. 5.

DELOVNA SOBOTA

(ŠPORTNI DAN, nadomeščamo 3. 5.)

ODBOJKARSKA TEKMA MED UČITELJI IN UČENCI

Zmagali smo učenci 2 : 1. Vsi seti so bili napeti.

Navijači smo bučno spodbujali obe ekipi, posebej se je na stran učiteljev postavil 8. b-razred, ki je spodbujal svojo razredničarko.

Komentator Nace Zabev je bil pravi profesionallec.

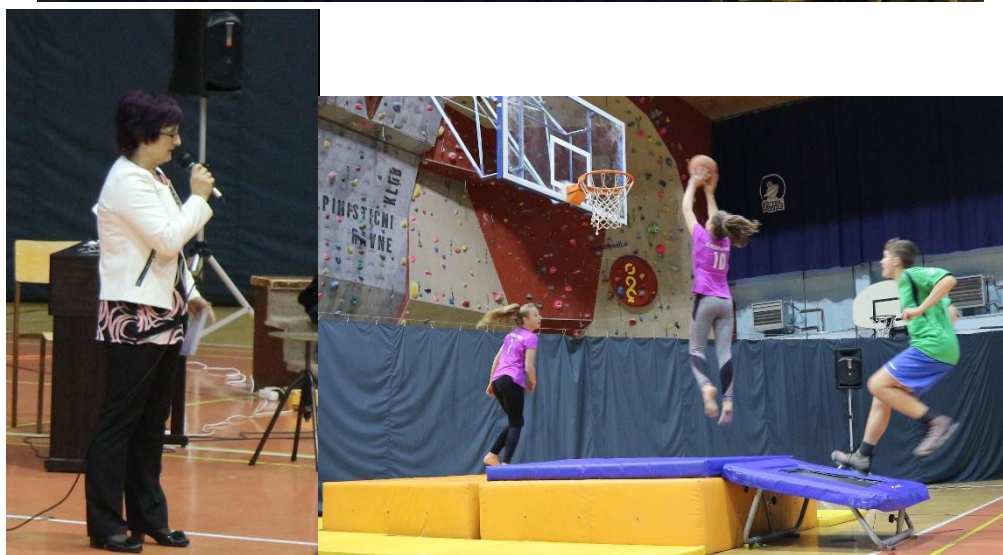

Foto: Mija Špenger, 7. b

	  <p><i>Foto: Mija Špenger, 7. b</i></p>	
13. 5.	NPZ TJA	
13. 5.	<p>V ponedeljek, 13. 5. 2019, smo imeli osmošolci v okviru naravoslovnih dni predavanje o medsebojnih odnosih. Bilo nam je zanimivo in naredili smo kar nekaj vaj, kako vidimo, da si lahko stvari, ko jih nekdo pove, zamislimo čisto drugače. Vsi smo ob tem uživali in se zabavali. Predavanje je trajalo prvi dve šolski uri, ki sta nam zelo hitro minili. Veliko pa smo se tudi naučili.</p> <p style="text-align: right;"><i>Polona Horvat 8. b</i></p>	8. b
20. 5.	<p>V ponedeljek, 20. 5. 2019, je potekalo polfinale šolskega tekmovanja v namiznem tenisu. Iz naše šole sta se v finale posamezno prebila Blaž Pandev iz 5. b in Polona Horvat iz 8. b. Ekipno smo pristali na odličnem tretjem mestu, ki pa je bilo premalo za finale šolskega tekmovanja. Bilo nam je v veselje zastopati našo šolo, a za naprej si bi želeli več podpore oz. zanimanja učiteljev za ta šport (s tem mislimo, da bi bilo lepo, če bi kdaj šli kdaj z nami na katero od tekem in nas spodbujali tako kot košarkaše ali nogometaše).</p> <p style="text-align: right;"><i>Polona Horvat, 8. b</i></p>	
29. 5.	ZAKLJUČNA PRIREDITEV	
<p>29. 5. 2019 smo popoldne imeli zaključno prireditev. Na začetku je vse zbrane pozdravila naša nova ravnateljica Bojana Verdinek. V kulturnem programu so</p>		

sodelovali pevci pevskega zbora, talenti, ki so peli in igrali na instrumente, dva posebna tekmovalca, ki sta sodelovala v smešnem kvizu (na koncu je zmagal Henrik, ponosno drugo mesto pa je zavzela Angelica), folklorna skupina. Večina najmlajših se je predstavila s svojim programom, ki so ga pripravili po oddelčnih skupnostih. Petošolci so s svojo Piko Nogavičko predstavili del programa s srečanja šol s Prežihovim imenom. Atraktivna točka programa so bili učenci in učenke, ki so izvajali akrobacije na trampolinu in zabijali na koš. Program sta povezovala Leoni in Rok, na koncu pa so zaplesali devetošolci in nam pokazali del svojih plesnih korakov.

Večer je bil zabaven in ogrel nam je srce, le da smo bili razočarani nad nekulturnim obnašanjem posameznih obiskovalcev, ki niso znali tiho in na svojem mestu slediti programu nastopajočih.

*Zapisal: Luka Iršič, 9. b
Fotografije: Žiga Pandev, 9. b*

JUNIJ 2019

KDAJ?	KAJ?	KDO?
4. 6.	<p>Vsi sedmo- in osmošolci, ki smo prebrali knjige za bralno značko, smo bili tokrat nagrajeni in smo se v KOK na Ravnah srečali s Primožem Suhodolčanom. Bilo je zabavno in na koncu smo mu zapeli ter razrezali torto, saj je maja dopolnil okroglih 60 let. Še enkrat iskrene čestitke pisatelju, hvala pa t8istim, ki so nam omogočili ta edinstveni dogodek.</p> <p><i>Polona Horvat, 8. b</i></p>	7. in 8. r.
7. 6.	<p>VALETA devetošolcev</p> <p>Bilo je nepozabno.</p> 	9. r.

Fotografiral: Aleš Mesner, oče devetošolca Anžeta

Prelistajte naše glasilo na spletni strani šole.

Vaši devetošolci

10. 6.	RAZREDNI UČITELJSKI ZBOR za 9. r.	9. r.
11. 6.	Tehniški dan z naslovom <i>Dediščina Panonskega sveta</i> VSEBINA Vodeni ogled <i>Dominkove domačije v Gorišnici</i> , najstarejše ohranjene panonske hiše v Sloveniji.	7. r.

*V Razkrižju doživimo prikaz življenja izpred 5500 let v prazgodovinski naselbini *Gradišče na Šafarskem*.*

*Obiščemo doživljajski park *Vulkanija* v *Gradu na Goričkem*.*

Lepo smo se imeli in pridni smo bili.

13. 6.

**PODELITEV PRIZNANJ in BRALNIH ZNAČK ter
predaja ključa**

8. in
9. r.

14. 6.

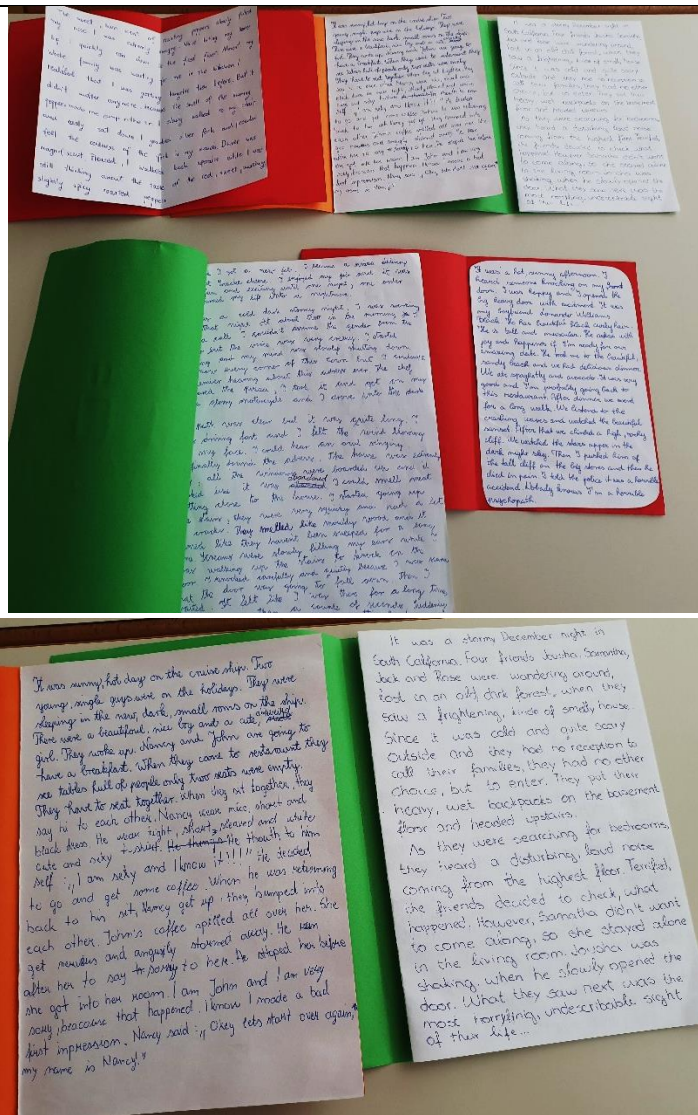
**PODELITEV SPRIČEVAL DEVETOŠOLCEM
IN NJIHOVO SLOVO OD OSNOVNE ŠOLE**

Angleščina za pokušino

9. r.

Fotografirala: Brigita Plemeniti, učiteljica

18. 6.	RAZREDNI UČITELJSKI ZBOR (6.-8. r.)	6.-8. r.
	ŠPORTNI DAN - PLOVANJE	6.-8. r.

V 7. a so pisali svoje rime.

Drobtinica

Oči zelene imaš

kakor travica.

Lase kot žogica

kratke kot marogica.

Nadina Subašič

Drobtinica

Ptice pojo, rože cveto.
Morje valovi, listje v vetru šelesti.
Lepota narave je kot pesem za nas,
počitnice so kot nalašč za vse nas.

Nik Kolenda

Drobtinica

Ko vidim tvoje modre oči,
srce se mi nasmeji.
Leta, primerna za igro in smeh,
skupaj odjadrala bova v širni svet.

Anej Svenšek

MOJA PESEM

Pesem se kot solza zliva,
da poplavo nam priliva.

Zdaj bežimo, bežimo,
se rešimo, solze posušimo,
nič več poplav, hočem več zabav,
naj poplava se izlije in se na šolo polije.

Zdaj pouk je preč
in starši mi ne težijo več.

Lia Lužnik

NESREČA

Teja nogo si je zlomila,
Rene v bolnici počiva,
saj njegova mama
znaka STOP ni opazila.

Soseda padla je
in na hrbtu modrice pojavile so se.
Sošolka cvek je dobila,
ker se ni učila.

Razredničarka žalostna je bila,
ker njena hčerka je hudo zbolela.
Bo že ozdravela
in spet bo vesela.

Nina Čevnik

SLADOLED

Je sladek kot med in mrzel kot led,
to je okusen sladoled.

Osveži nas poleti,
ampak žal ne leti,
zato ga moramo v trgovini poiskati.

So različni okusi,
zato vsakega poskusi.

Nika Oblak

ŽIVLJENJE

Roža cveti,
sledove pusti.
Travniki pojo,
vse nam odišavijo.

Matematika se mi težka zdi,
slovenščina pa me zmeraj nekako ulovi.
Pri zgodovini me preteklost lovi,
pri naravoslovju pa učiteljica zmeraj zgubi.

Blaž Perger

TA LJUBEZENSKA

Jaz gledam sonce,
ti pa nebo.
Midva sva nezdružljiva
kot krava in trava.

Mene se ne vidi,
tebe pa se.
Najraje te imam na svetu,
to tebi jasno je.

Morda kdo to ve
morda pa ne,
saj to skrivnost najina je.

Nisem vedel,
kaj naj ali kako,
ampak na koncu se je vse dobro izšlo.

Sergej Filip Ilić

TEMPO

Vsako jutro težko se zbudim,
vstanem, umijem, se najem.
Ko to opravim, dalje hitim,
saj šole zamuditi ne smem.

Tam me čaka moj dobri prijatelj.
Družijo naju skupne stvari,
šola, zabava, pa še ravnatelj.
Guliva skupaj šolske klopi.

To prijateljstvo ni večno,
našel si je drugo družbo.
Počutil sem se precej nesrečno,
kot dobil bi kakšno okužbo.

V življenju se vedno nekam hiti,
v šolo, v službo in še kam.
Izgleda, kot da se svet narobe vrti.
Jaz pa ne vem, ne kod ne kam.

Jurij Robnik

ŠOLA

Šola je šala,
v kateri se le zabava priznava.
Ko grem v šolo,
redno pijem coca-colo.

V šoli jemo malice,
ker so boljše kot drevesne palice.
Včasih so učitelji nesrečni,
ker smo učenci tečni.

Ajdin Elkasović

SLED

Ne hodi po poti,
ki je že prehojena,
raje najdi svojo pot
in za sabo pusti sledi.
Zapomni si - vsakega kdaj zadane ženska.

Ožbi Pandev

ŽALOST

Žival naša obolela je,
a nismo vedeli, da zbolela je.
Čakali dneve smo
in bili zaskrbljeni smo.

Na žalost žival poginila je
in poslovala se je.
Dneve žalostni smo bili,
a želimo, da videli se bi.

Tedni minevali so
in vedno bolj opomogli smo si.
Mislili, da v redu bo vse,
nakar svet porušil se mi je.

Druga žival zastrupila se,
zdaj zelo bolna je.
Mogoče opomogla si bo,
a posledice nosila bo.

Naca Nikolov Veber

V 7. b-razredu smo letos imeli posebno domačo nalogo (poiskali in zapisali smo zgodbo, v kateri predstavimo ljudsko šego iz naše okolice ali nek običaj, ki ga imajo v katerem od krajev, kjer živijo naši sorodniki ali kako so živeli naši dedki/babice).

1919-2019 STOU LEJT GANČKEGA MAJOŠA Postavljanje mlaja v vasi Gančani v Prekmurju

Moj oče izvira iz prekmurske vasi Gančani. Tam imajo prav poseben običaj postavljanja mlaja.

V letu 1919 so na 30. 4. nekateri takratni povratniki iz prve svetovne vojne postavili prvi mlaj v zahvalo devici Mariji za srečno vrnitev. Prvi mlaj oz. »majoš« je bil podoben mlaju, ki so ga videli v času vojne v Rusiji.

Od prve postavitve majoša do danes se je prireditev z leti dopolnjevala in spremenila. Danes pomeni postavljanje majoša vrsto dejavnosti. Vanje so vpeti »lejtniki«, to so vaška dekleta in fantje, ki v letu postavitve dopolnijo 18 let. Že v začetku leta »lejtniki« pričnejo s pripravo okraskov za »vrij« (vrh) majoša. Okraski, kot npr. »pantleki« (trakovi), rože in krone se izdelujejo iz krep papirja. To pripravljanje okraskov traja več tednov. Pripravijo tudi deblo smreke. Težki vrh okrasijo, potem ga lejtniki na dan postavitve ročno nosijo po vasi (od domačije ene izmed »lejtnic« mimo kapele na staro nogometno igrišče), kjer sledi spojitvev debela in vrha. Tudi postavljanje majoša je še vedno tradicionalno - samo ročno. Moja babica je bila lejtnica leta 1952, moj oče leta 1987.

Vedno se zbere veliko vaščanov. Postavljanje je z leti postalo krajevni praznik. Letos je 100. postavljanje spremljala še posebej velika množica gledalcev. Ker spada prireditev med etnološke posebnosti in je že zdavnaj prerasla lokalnost, je bil letošnji slavnostni govornik predsednik države. Že vrsto let dogajanje spremlja tudi RTV Slovenija.

Po postavitvi sledi obvezna kratka proslava, kurjenje kresa in nato veselica.

V počastitev 100. obletnice so vaščani pripravili zanimivo razstavo, spominske majice in kape ter druge spominke, med njimi tudi knjigo.

Matej Petek

PREKMURSKI POZVAČINI

Pozvačini so posebni vabovci, ki vabijo na svatbo sorodnike, sosede, znance in prijatelje; so pozvačin, zvačin ali zvač. Ta šega je najbolj razvita na ozemlju beltinske, bogojinske, turniške, črenšovske in odranske župnije. V beltinski župniji izberejo marsikdaj sorodnika, vendar to ni pravilo. Po navadi je to mlajši možki, ki mora biti odrezav mož, poln domislic. Kdor je izbran za pozvačina, je počaščen. Vedno sta pozvačina dva. Eden je z nevestine strani, drugi pa z mladoženčeve. Pozvačin si priskrbi tiskane ali pisane listke za vabljenje. Vabiti začne v nedeljo ali v ponedeljek pred gostovanjem. Oblečeni so v posebno nošo, to pa mora priskrbeti hiša, ki je naprosila za pozvačina.

Njegovo obleko sestavljajo: klobuk z veliko pisanih trakov, perja in rož; okrog vratu mu ovijejo gazo; prek suknje mu čez vsako ramo položijo brisačo, vsako v nasprotno smer, na brisače prilepijo trakove in umetne rože; pod kolenom si priveže na vsako nogo po dva zvončka; oprtan je z dvema čutarama, v eni nosi vino, v drugi pa proso in pa s spleteno ali pa usnjeno torbo, v kateri nosi kruh; oprtan je še s trobento ali z rogom in leseno sekuro, na kateri je ježeva koža, ki je okrašena; zadnji pozvačinov rekvizit je zemljevid, po pravilu list časopisnega ali navadnega porisanega papirja.

Najprej se vabijo najbolj oddaljeni, nato bližnji in naposled domači.

Pozvačin hodi še danes večinoma peš. Na poti do hiš, v katere gre vabit, pleše in skače, preganja otroke, vriska, pozdravlja mimoidoče, jim ponuja pijačo ter jih praska z ježovo kožo.

Pozvačin vabi do četrтка, potem pa v petek in soboto pomaga pri pripravah. V nedeljo si še zadnjič obleče svoje oblačilo ter pred cerkvijo počaka svate in jih razporedi. Na zabavi pomaga ohranjati dobro voljo in gre še enkrat vabit tiste, ki niso prišli.

Tia Kotnik Jauk

»ROLKANJE« JAJC

To je običaj, o katerem mi je pravila mama. V njenem otroštvu so na veliko noč šli k babici in stricu, kjer se je zbralo celo sorodstvo. Stric je iz lesa izdelal toboganček, po katerem so spustili pisank. Če je tvoj pirh zbil drugega, sta bila oba tvoja. Tako so se igrali, dokler jim je bilo dolgčas in se niso naveličali. Zmagal je tisti, ki je imel največ jajc. Na koncu je vsak dobil eno jajčko in jo pojedel.

Aljaž Krivograd

JAJČARIJA

Jajčarija je stara ljudska šega, vezana na god svetega Florijana. Poznana je predvsem na območju Črne na Koroškem.

Sveti Florijan goduje 4. maja. Fantje, ki niso poročeni, torej so »ledig in fraj«, v noči na 4. maj hodijo od hiše do hiše in pobirajo skrita jajca. Morajo jih pobrati do polnoči. Pred vsako hišo zapojejo, v hiši pa jih pogostijo. Iz blagoslovljenega lesa naredijo križe in zakurijo v štedilniku. Ko pomalicajo, pustijo še sporočilo, kje in kdaj bo jajčarija, to je veselica, »gavda«, na kateri pečejo »šnite«, plešejo in se zabavajo. Če pri kateri hiši ne nastavijo jajc, jim fantje ponagajajo s kakšno vragolijo. Tako se je npr. zgodilo, da je tisti, ki je zjutraj prvi vstal, prijel za namazano kljuko, našel določen kos orodja ali kakšno drugo stvar na drevesu ... Ob tej šegi je tudi priložnost, da kakšen fant spozna svojo bodočo ženo.

Anže Paradiž

NABIJANJE »KRENCA«

Ljudski običaj, ki ga bom opisala, je značilen za Koroško in se je na vso srečo ohranil še do danes. Imenuje se nabijanje »krenca«. Šega ima svoje korenine v preteklosti, bila pa sem ji priča že nekajkrat tudi sama.

Poroka je zmeraj vesel dogodek, kmečka ohcet na Koroškem pa ima tudi svojo zanimivo plat. Na predvečer poroke se zberejo prijatelji in znanci ter bližnji sosedi ženina in neveste na domu neveste, ki jih ne pričakuje. Med njimi so lahko tudi taki, ki sicer niso povabljeni na poroko, a kljub temu želijo s svojo prisotnostjo izkazati veselje ob prihajajočem dogodku. S seboj prinesejo spleten venec iz zelenja, ki ga običajno pritrdijo na vhodna vrata nevestine hiše. Prav tako poskrbijo tudi za prijetno vzdušje z muzikanti. Največkrat je to kak harmonikaš, ki z veselo in s poskočno glasbo vzbudi pozornost neveste in njenih staršev, da pridejo iz hiše. Navzoči prijatelji poskrbijo tudi za pijačo in prigrizke, zaplešejo in na ta način popestrijo predporočno dogajanje. Včasih

postavijo tudi mlaj. Veseljačenje se lahko raztegne tudi v zgodnje jutranje ure naslednjega dne.

Ta običaj je našel svoje mesto tudi v številnih igrah in povestih koroških piscev, med drugim tudi v igri Ivana Kuharja *Koroška kmečka ohcet*.

Tako kot z mnogimi drugimi običaji se je tudi v tem primeru zgodilo, da je ta šega v marsičem prerasla svoj prvotni namen. Danes je nabijanje »krenca« značilno tudi na predvečer praznovanja rojstnodnevnih obletnic, še posebej, ko nekdo praznuje abrahama. Tudi takrat se prijatelji in znanci zberejo pri slavljenecu, nabijajo »krenc«, postavijo mlaj, prinesejo hrano in pijačo in se veselijo v hiši ali pred hišo slavljenca. Zanimivo je, da se je »prijela« navada, da mora slavljenec nato po izteku tolikšnega števila dni kot praznuje let, povabiti takratne udeležence in sam poskrbeti za hrano in pijačo. Če so mu postavili mlaj, ga takrat podrejo in spet je veselo.

Vedno, ko sem bila prisotna na takem dogodku, se mi je ta zdel nekaj posebnega. Pestro dogajanje, tekanje otrok, ples ter prijetno krepčilo mi je ostalo še dolgo v lepem spominu. Mislim, da je treba takšne dogodke ohranjati še dalje in poskrbeti, da se ne spremenijo preveč.

Lena Iršič

KOŽUHANJE ali LIČKANJE

Skoraj vsaka vas je imela svoj način druženja in povezovanja ob različnih letnih časih. Ljudske šege in navade veliko povedo o takratni kulturi, razmišljanju in življenju. Med najpomembnejša jesenska opravila je nekoč spadalo kožuhanje ali ličkanje. Koruzo je imel vsak kmet in bila je pomembno živilo tako za ljudi kot za živali. Včasih so bili ljudje med seboj bolj povezani. Sosedje so si med seboj pomagali. Domačini so zrele koruzne storže polomili in jih pripeljali domov. Že nekaj dni prej so po vasi razglasili, da bodo imeli ličkanje. Proti večeru so ljudje začeli prihajati k hiši in so se posedli na pručke. S koruze so strgali liste.

Ostati so morali samo trije listi, da so jih lahko vezali. Povezano koruzo je mladina odnašala h kozolcu. Vzdušje je bilo prijetno, ker so bili zbrani mladi in stari. Pripovedovali so si zgodbe, peli, dobro jedli in pili, plesali in igrali na harmoniko. Po opravljenem delu je sledilo druženje do jutranjih ur. Danes se je ličkanje ohranilo le še ponekod. Taki običaji so ljudi med seboj povezovali.

Urban Butolen

Med najpomembnejša jesenska opravila je nekoč spadalo **kožuhanje ali ličkanje oziroma lupanje**. Ko koruza dozori, domačini zrele koruzne storže polomijo na njivi in jih pripeljejo domov. Že nekaj dni prej po vasi razglasijo, da bodo imeli kožuhanje in prosijo drug drugega za pomoč. Med tednom so običajno koruzo pobrali in jo pripeljali v skedenj ali pred krušno peč, med vikendi pa so jo lupili. Običajno so proti večeru ljudje začeli prihajati k hiši in se posedli na pručke okoli kupa koruze. Z levo roko so prijeli koruzni storž, z desno roko pa strgali vse, razen treh listov. Tako pripravljene storže so metali na kup h gospodarju in

fantom iz vasi, da so jih vezali. Običajno so vezali po dva storža skupaj in jih metali na drugi kup. Povezano koruzo je mladina odnašala k latam kozolca in tam so jo obesili, da se je sušila. Po opravljenem delu je sledila zabava, ki je po navadi trajala do jutranjih ur.

Eva Štehar

V mesecu decembru praznujemo največji krščanski praznik božič. Advent je štiritedenski čas pred tem praznikom. Na ta praznik se pripravljamo cel mesec. V naši družini pred adventnim časom izdelamo adventni venček iz vejic smreke. Vejice povežemo v krog. Na venček postavimo štiri sveče, ki predstavljajo štiri adventne nedelje. To je čas duhovne priprave na božič. Vsako nedeljo v mesecu decembru prižgemo eno svečko, tako da prvo nedeljo gori ena sveča, drugo nedeljo gorita dve, tretjo tri sveče, četrtno nedeljo gori vse štiri sveče. Nato je čas praznika božiča.

Aljaž Brankovič

POSTAVLJANJE MLAJA

Mlaji se postavljajo ob okroglih obletnicah npr. 18, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100.

Navada je, da se mlaj postavi dan pred dejanskim rojstnim dnem. Še en dan pred tem se prijatelji slavljenca zberejo, pojdejo v gozd in posekajo smreko srednje rasti in ji do približno polovice vrha odstranijo skorjo. Nato deblo okrasijo z različnimi trakovi in baloni. Na dan postavljanja mlaja se zberejo vsi sosede in prijatelji slavljenca, kjer na odcepu slavljenčeve hiše pričnejo postavljati mlaj, po postavitvi pa se zbrana družba napoti proti hiši, kjer jih že čaka pijača in jedača. Mlaj podremo čez toliko dni, kolikor star je slavljenec. Postopek je skoraj enak, slavljenec spet povabi družbo na svoj dom.

Takšen je običaj pri nas na Strojni.

Žiga Šapek

Prešanje je običaj, pri katerem se iz jabolk, hrušk pa tudi grozdja iztisne sok, imenovan mošt. Ta običaj je značilen predvsem za Koroško in se opravlja jeseni. Postopek prešanja je enostaven. Jeseni, ko je sadje zrelo, ga oberemo. Potem to sadje operemo in ga naložimo v gajbice (to so leseni zaboji različnih velikosti). Nato damo sadje v stiskalnico in ga zmeljemo. Iztisnemo mošt, ki se izliva v škaf, potem pa v sod.

Sveži mošt imenujemo sladki mošt, saj je dobrega sadnega okusa. Sladki mošt čez nekaj dni zavre. Pri tem se sladkor spremeni v alkohol, mošt pa tudi postane grenkejšega ali kislega okusa.

Ana Kričej

STELJERAJA (ljudski običaj na Koroškem)

To je običaj, ki je potekal na kmetijah bolj v otroštvu naših babic in dedkov, in sicer predvsem v spodnjem delu Mežiške doline in v hribih med Mežo in Dravo, čeprav so jo poznali tudi na Smrekovcu in Uršlji gori.

Vsako leto so kmetje bolj v jesenskem času posekali več dreves in pripravljali steljo za živino za zimski čas. Izvedel sem, da je stelja morala biti pripravljena do Lenarta (6. novembra), niso pa steljeraje imeli na tistih kmetijah, kjer so steljo pripravili sproti iz vej iglavcev ali da so grabili listje in želi praprot. Za steljerajo so naprosili za pomoč 20-25 domačinov. Uporabljali so še dolge lestve in posebne sekire za sekanje vej. Nekaj ljudi je na tleh "košatilo", sekalo koše in čedilo tla. Ženske so odsekane veje zlagale na kupe, "vlake", ki so jih nekateri sproti spravljali domov pod streho, drugi so jih do zime pustili v gozdu in jih spravili, ko so imeli čas.

Po trdem delu v gozdu so imeli proti večeru bogato pojedino, nato pa so se veselili in plesali dolgo v noč.

Nejc Pori (po pripovedovanju dedka in babice)

DIVJA JAGA

Življenje na kmetih je bilo včasih težavno, zato so si kmetje med seboj zelo pomagali. Večerja in zabava se je po navadi zavlekla dolgo v noč. Skozi to dolgo veseljačenje se je razvila pripoved o Divji jagi.

Nekega poznega večera se je kmet odpravljal domov. Pot ga je vodila skozi temačen gozd. Moža je naenkrat presenetila Divja jaga. Vedel je, da se mora skriti, a v naglici ni našel pravega prostora. Ko ga je jaga dohitela, je slišal reči: »Tukaj moram zasaditi sekiro.« Divja jaga je odšla, moža pa je odtlej močno bolelo v križu. Obupanec se je natanko leto dni po srečanju vrnil na isti kraj. Zaslíšal je glas, ki je rekel: »Vzeti moram sekiro in jo zasaditi v drugega.« Kmetu je bolečina takrat v križu popustila.

(Zapisano po pripovedi moje babice.)

Zara Kumer

Kmet se je nekega poznega večera odpravljal domov. Pot ga je vodila skozi temni gozd. Naenkrat ga je presenetila ženska v beli obleki. Vedel je, da se mora skriti, saj so po kmetijah v njegovem kraju krožile govorice o Divji jagi. Videli so jo samo možki, ki so sami hodili v gozdu pozno zvečer. Ampak mož se ni imel časa skriti. Ko se mu je jaga približala, jo je slišal reči: »Tukaj moram zasaditi sekiro.« Divja jaga je odšla, kmeta pa je začelo močno boleti v križu. Ves obupan se je vrnil v gozd mesece kasneje. Zaslíšal je glas, ki je rekel, da mora sekiro zasaditi drugemu možkemu. Odtlej ga hrbet ni več bolel.

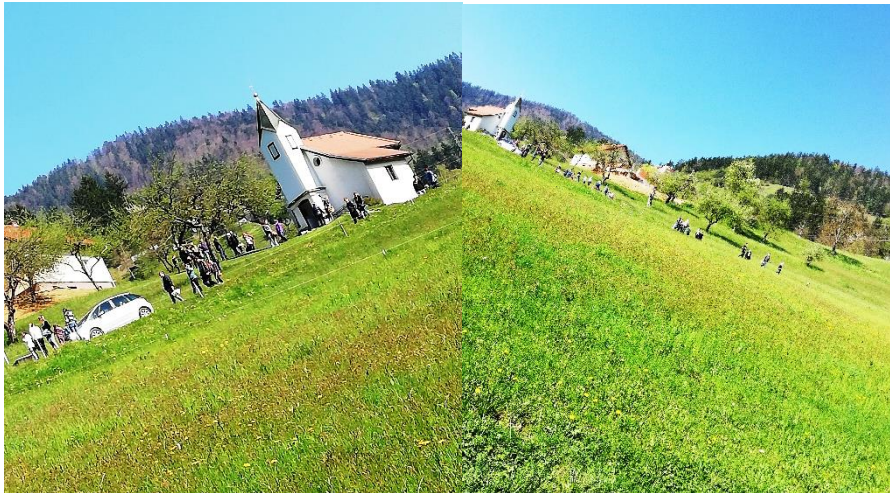
Tia Aliesha Kranjc

Običaj **slovo od starke zime** izhaja iz starih časov. Naši predniki so verovali, da bodo na ta način pregnali zimo in priklicali pomlad. V naših krajih je še vedno tako. Iz slame naredijo veliko starko zimo, ki jo lepo po domače oblečejo. Okrog nje se zberejo različne pustne maškare, ki prepevajo pesmi, plešejo in se veselijo. Tako se poslavlja od starke zime. Na koncu jo zakurijo. S tem običajem poskušajo priklicati sonce, pomlad, rožice, metuljčke, čebelice.

Klemen Podgoršek

VELIKONOČNI PONEDELJEK

Vsako leto na veliko noč se jaz in moja družina zjutraj odpravimo k žegnu. V košaro damo meso, potico, hren, pirhe in kruh. Vse to odnesemo v Rutnikovo kapelo, kamor se iz župnije Ravne pripelje župnik in nam blagoslovi hrano. Po obredu se odpravimo domov.

Drugi dan si pripravimo zajtrk iz vseh jedi, ki so bile blagoslovljene. Po svečanem obedu se odpravimo od doma in odnesemo pisanko. Tudi mi v tem času prejmemo svojo. Tako pri nas preživljamo velikonočne praznike.

Mija Špenger

Velika noč je lep praznik. Je največji krščanski praznik. Za nas doma pa tudi družinski praznik.

Običajno se pričnejo priprave že nekoliko prej. Očistimo hišo, na cvetno nedeljo, teden pred veliko nočjo, nesemo snop v cerkev. Tega potem porabimo ob božiču in novem letu, ko dedek veje snopa prižge in z njimi žegna hišo.

V petek pred veliko nočjo imamo post, kar pomeni, da ne smemo jesti mesa. Običajno zvečer pobarvamo jajca in jih po svoje okrasimo. V soboto zjutraj pričnemo s pripravami za žegen. Babica speče potico. Kuhamo šunko in klobase, pripravimo tudi kruh in hren. Po celi hiši prijetno diši. Hrano naložimo v pleteno košaro, jo prekrijemo s prazničnim prtom in okrasimo s cveticami. Nato jo odnesemo v cerkev. K žegnu hodim, odkar se spomnim. Ko sem bil majhen, sta

tudi brata šla z menoj in mamó. Fantje smo imeli vsak svojo majhno košarico. Sedaj grem sam z mamó ali babico in nesem veliko košaro, ker sta brata že odrasla. Pri žegnu v cerkvi blagoslovijo hrano.

V soboto zvečer običajno pride na obisk moj krstni boter in mi prinese pisanko. To je pravi koroški običaj. Boter oz. po koroško goti mi prinese darilo in šarkelj. Ko smo bili majhni, je prinesel tri male šarklje, tako da smo imeli z bratoma vsak svojega. In pobarvana jajčka (letos je prinesel tudi prepeličja).

V nedeljo zjutraj jemo žegen. Pri mizi se zbere cela družina, tudi bica in dedi, ki živita v isti hiši. Po kosilu gremo na obisk h gotiju, ki živi na kmetiji. V veliki kmečki kuhinji se običajno zbere kar precej sorodnikov, saj vsi radi zahajamo k njim. Skupaj jemo žegen, se pogovarjamo, mlajši se igramo, praznujemo in se veselimo, da smo skupaj. Za vse nas je to pravi družinski praznik.

V ponedeljek gremo običajno v Prekmurje k moji prekmurski »bajci« in ostalim sorodnikom. Tudi tam se zberemo in jemo žegen. Včasih zunaj zakurimo in pripravimo »pajani krüj«. Ob ognju sedimo, se pogovarjamo, včasih tudi zapojemo in zaigramo na svoje instrumente.

Tudi v času Prežihovega otroštva je bilo ob veliki noči praznično, kolikor so si lahko ustvarili praznično vzdušje. Ničesar niso imeli na pretek. Da so lahko dali svojim krščencem pisanko, so si morali skoraj odtrgati od ust. V Treh pisankah Voranc opiše, kako se je odrekel denarju, ki je bil namenjen njemu, da je popravil sramoto svoje družine. Revščina je prikazana tudi v mnogih drugih pisateljevih zgodbicah. Vsa socialna tematika me je pretresla in ob prazničnih velikonočnih dnevih sem razmišljal o času praznovanj v različnih obdobjih.

Ko je bila moja bica otrok, so na veliki petek zavezali zvonove in se ni smelo več delati na polju. Počistili so celo hišo in imeli strogi post. Mati je pekla šarklje. Spekla je tudi hleb belega kruha iz moke, kvasa in vode. Za kosilo so imeli stročnice in zelenjavo, za večerjo pa bel kruh in črno kavo. V soboto so otroci prinesli posvečeni ogenj, s katerim so prižgali dračje, mama pa je pripravila cekar in vanj dala hrano za žegen (blagoslov). V nedeljo zjutraj so za »broštek« imeli žegen. Potem so šli v cerkev k »vstajenju« (k velikonočni maši), popoldan so čakali gotija, ki jim je prinesel pisanko. Za pisanko so dobili šarkelj, jajce in včasih malo denarja.

Če primerjamo, se naše praznovanje ne razlikuje toliko od tistega pred sedemdesetimi leti, ko je bila moja bica še otrok. Takrat je bilo življenje skromnejše, tudi pisanka, vendar so bili običaji enaki. Družina je praznike preživela skupaj. Pri nas doma se trudimo ohranjati te običaje in jih prenašati iz generacije v generacijo.

Matej Petek

Praznik **svetih treh kraljev** (Gašperja, Mihe in Boltežarja) je krščanski praznik (6. januarja), ko praznujemo prihod treh kraljev, ki so se prišli poklonit Jezusu. V tem času vsako leto v župniji pripravimo več skupin, ki hodijo po Ravnah od hiše do hiše, od družine do družine. Oblečeni so kot sveti trije kralji, pojejo, nosijo zvezdo, dva odrasla pa otroke dva dni vozita naokrog. Sladkarije skupaj pojemo, zbrani denar pa je namenjen revnim otrokom.

Mija Špenger

ŠRANGANJE ALI ODKUP NEVESTE

Na večer pred poroko je ženin od neporočenih fantov iz vasi, kjer je živela nevesta, prejel pismo, ki je bilo napisano na pergamentnem papirju, največkrat lepo v verzih. Na njem je bilo zapisano, da bodo ženinu, ker pelje nevesto iz vasi, nekje na poti pripravili šrango (kot neko oviro). Ženin je moral na šrangi opraviti različna dela oz. rešiti pripravljene naloge, kot npr. žagati drva ali brusiti koso ... Pomagala mu je lahko priča. Po vseh opravilih je moral še plačati, da je lahko odpeljal nevesto.

Lucija Mlinar

I.

Globoko v Podjunskem gozdu je stanoval ubog drvar v siromašni bajtici. Navadil se je temnih gozdov in ni poznal strahu, če se je zaganjal veter v visoke smreke in se je zaradi tega slišalo šuštenje in pokanje, ki marsikoga tako prestrašilo, da mu vstanejo lasje pokonci.

Drvar je mnogokrat slišal pripovedovati stare ljudi, kaj se je temu in kaj se je onemu pripetilo v gozdu. Vse takšne pripovedke pa je imenoval stare čenče in vedno zatrjeval, da vsega tega tako dolgo ne bo verjel, dokler sam ne bo doživel kaj podobnega.

Nekega večera je po delopustu slonel pri oknu svoje kočice in s slastjo vdihoval sveži gorski zrak. Pri delu, ko mu je lil pot s čela, ko je napenjal mišice pri trudu polnem delu, ni opazil naravnih krasot. Čisto drugače pa jih je občutil, ko je sedel v svoji kočici in opazoval, kako so se kradli poslednji žarki zahajajočega sonca skozi visoko drevje. Tako je bil zatopljen, da ni niti slišal, da se bliža njegovi kočici Divja jaga. Ko se je zavedel, je slišal šum in hrup, lajanje psov, mijavkanje mačk, vmes pa odmeve človeških glasov. Divja jaga ga je presenetila v najboljšem

razpoloženju in zaradi tega je postal preveč predrzen. Sklonil se je še dalje skozi odprto okno in ker ni videl zunaj živega duha, je oponašal lajanje in mijavkanje Divje jage.

Nekaj trenutkov nato je priletela skozi okno človeška noga. Drvar se je tako prestrašil, da je padel vznak. Ko se je prebudil iz omedlevice, je skočil pokonci in hotel zbežati. Pa ni mogel, ker je začutil v desni nogi strašno trganje. Bilo mu je, kakor da sploh nima več noge in da leži noga odtrgana na tleh. S težavo se je privlekel do župnišča in sporočil župniku, kaj se je zgodilo. Župnik mu je dal nasvet, naj zavije skozi okno vrženo človeško nogo v oprano rjuho in jo shrani pod božjo »matro«. Ko bo minilo leto dni, naj zopet čaka pri odprtem oknu, ker se bo Jaga vračala, in tedaj naj vrže nogo nazaj skozi okno. Zaradi bolečin v nogi pa mora tudi leto dni trpeti; če bo šlo vse po sreči, bo vzela Divja jaga njegovo bolezen zopet s seboj.

Tako se je zgodilo. Ko je minilo leto dni, je drvar zopet zaslišal hrup Divje jage, ki je pa prihajala od druge strani kakor prejšnje leto. Ko je vrgel nogo Divje jage skozi okno, je izginila, ne da bi padla, v sobo pa je zadonel glas: »Lani sem dala, letos sem vzela.«

Drvarju je prenehalo trganje v nogi, skozi okno pa ni gledal več Divje jage, še manj pa jo oponašal.

II.

V Solčavi je živel pastir, ki je bil vse leto na planini. Samo enkrat na mesec je šel h gospodarju po živila ali po zdravila za bolno živino. V dolino se je napotil vselej že ob sončnem vzhodu, da se je mogel vrniti še pred zahodom. Zvečer je bil vedno o pravem času pri čredi, kajti bil je veren sluga svojega gospodarja. Pred nočjo pa se je vračal tudi zaradi tega, ker ga je bilo strah hoditi ponoči skozi gozd.

Pastir je imel posebno v časteh sv. Luko, kajti temu svetniku gleda na vsaki podobi vol čez ramo. Na dan sv. Luke je pregledal vso živino in pri tem je nekoč zapazil, da je najlepšo kravo nekaj pičilo in da ji je zaradi in da ji je zaradi tega zmanjkalo mleka. Iti je moral v mraku skozi gozd h gospodarju, da mu sporoči nezgodo. Sredi gozda je zaslišal za seboj hrup Divje jage. Spomnil se je, kako mu je babica pripovedovala, da ne sme gledati nazaj, če sliši Divjo jago. Če je na vozni poti, se mora uleči z obrazom na zemljo v levi tir ali pa na panj, ki jih je bilo več na levi in desni. V naglici pa ni mogel najti nobenega, v katerega bi bil vsekan križ, zato se je moral uleči na drugega, ki ni imel nobenega znamenja. Medtem pa je bila Divja jaga že za njim. Slišal je samo, da je nekdo rekel: »Tukaj je panj, v katerega moram zasaditi sekuro.«

Divja jaga je odšla, pastirja pa je odslej strašno bolelo v križu. Hodil je k zdravnikom, a nobeden mu ni mogel pomagati. Zaradi hudih bolečin je popolnoma obnemogel. Stara ženica, ki je vedela za mnoga zdravila je pastirja prepričala, da ima Uroke, in mu je poskušala bolezen odmoliti. Z ženskim krilom ga je dregnila od glave do noge, pri tem pa je takole molila: »Devica Marija na cerkvenem pragu kleči, hudi Urok pa mimo leti. Devica Marija ga vpraša: Hudi Urok, kam ti greš? - Grem k tistemu človeku, kateri ima Urok, vse kosti mu zdrobim in vso kri mu posušim! - Hudi Urok, ti nimaš kosti zdrobiti in ne krvi popiti! Hudi Urok, idi tja v visoko skalovje, kjer nobena krščanska stvar ne more prebivati in kamor se ne sliši nobeno zvonjenje!« - Nato mu je ženica odštevala Uroke. Odštevala je: »Urokov je devet, jih ni devet, jih je le sedem, ni jih sedem, jih je šest,« - nato je enkrat pljunila v stran - »ni jih šest, jih je le pet, ni jih pet, so le štirje, niso štirje, so le trije« - nato je dvakrat pljunila v stran - »niso trije, sta le dva, je le eden, ni nobeden!« - Ženica je trikrat pljunila v stran, napravila še križ če pastirja in zamrmrala: »Pomagaj ti Bog Oče, Sin in sv. Duh!«

Pa tudi to mu ni pomagalo. Ženica mu je naročila, naj gre ležat čez leto na panj, kjer ga je dobila Jaga, če ne bo ozdravel. Pastir se je ravnal po tem nasvetu. Mimo je prišla Divja jaga in slišal se je glas: »Vzeti moram tudi sekiro s seboj, ki sem jo lansko leto zasadil v ta panj in jo zasaditi v drugega!« Pastir je nato okreval.

III.

V Rožu tuli in fuli na kvatarno nedeljo zvečer pred božičem. Tedaj slišiš vse človeške in živalske glasove: mijavkanje, cviljenje, tuljenje, lajanje, vriskanje, vek in žebranje. To je Divja jaga. Gori mož preganja s tropom mačk, psov in drugih zveri Žalik žene.

Neki hlapec je pomagal Divji jagi vpiti. Kmalu nato mu je nekdo prinesel človeško pleče in rekel: »Kar si pomagal loviti, pomagaj še jesti!«

Divje jage se reši Žalik žena samo na ta način, da brž sede na štor, v katerem je vsekani križ. Če človeka sreča Divja jaga, se reši, če se brž uleže v desno kolovoznico in drži roke in noge navzkriž.

(Črpanje zgodb iz knjig in internetnih strani)

Vid Mlakar

RIMSKI VRELEC

Rimski vrelec naj bi bil postojanka Rimljanov na cesti med Celeio in Verunumom. Na tem kraju so našli tudi dva kipa iz rimskih časov, zato so kraj v 19. stol. poimenovali Rimski vrelec. Izvir zdravilne vode so domačini imenovali KISEVA VODA.

V drugi polovici 19. stol. (pred 1877) so tu začeli razvijati zdraviliški turizem. Kopaljšče se je imenovala Vojvodska kopel. Izšli so letaki, ki so priporočali letovišče v štirih jezikih (angleško, nemško, italijansko in francosko). Sem so prišli gostje zdraviti pljučne, mehurne, želodčne in ledvične bolezni, prihajali pa so tudi slabokrvni in živčno bolni. Zdravilišče je slovelo po hladnih in toplih kopelih, posebnost je bila tudi naravna potočna kopel. Imeli so 35 postelj in svojega zdravnika. Letovišče pa so priporočali vsem, ki okrevajo po bolezni, posebej otrokom.

Vrelec je dajal do 15 litrov, s črpalko pa do 47 litrov vode na minuto. Kotuljska kislavoda je bila znana kot najboljša namizna voda po vseh restavracijah v Celovcu, Gradcu in na Dunaju, voda je potovala tudi v Ameriko. Na Dunaju so vodo prodajali celo v lekarnah. Menda je sam Franc Jožef pil samo še hotuljsko kislavodo in je le zato tako zdrav doživel visoko starost.

Domačini so vodo lahko natakali le opoldne, ko je lastniki niso natakali za izvoz, pa še to samo, če so jo odslužili, moški pol dneva košnje, ženske cel dan dela na polju.

Med drugo svetovno vojno so imeli kompleks v najemu gestapovci in bataljon SS. Ti so živeli od zalog, ki so jih nabrali iz kmečkih shramb. V kleti so imeli mučilnico, kjer so pobili pet domačinov.

1947 je komunistična oblast kompleks nacionalizirala. Kasneje je zamenjal veliko upravljavcev. Sezona zaradi smučišč v bližini ni bila samo v toplih mesecih, pač pa je bil hotel veliko bolj zaseden preko zime, ko so gostili zimske šole v naravi.

Restavracija je bila v devetdesetih letih priljubljeno mesto za večerje in plese ob živi glasbi. 1996 je bila sprejeta odločba o denacionalizaciji, prišlo je do zapletov, ki še danes niso rešeni. Ostala je samo voda, ki so jo še po drugi svetovni vojni prodajali pod imenom »Kotuljska slatina«, mineralna voda iz Kotelj.

Vrelec je zdaj na zaščitenem arheološkem območju.

Danes je voda dostopna vsem. Zato raste v zadnjem času tudi zanimanje za vodo. Ima značilen okus in vonj. Preizkusite jo.

Ema Hovnik Rožen

ŽIVLJENJE DRUŽINE V LIBELIČAH

V družini moje babice so bili štirje otroci. Babi je bila drugi otrok v družini. Živeli so v Libeličah. Imeli so veliko kmetijo. Na njej še danes živi babičin brat, ki se ukvarja z vzrejo konjev. Življenje otrok je bilo včasih drugačno, kot je danes naše. Otroci so precej pomagali pri delu na kmetiji. Delali so na polju, skrbeli za živino in pomagali pri hišnih opravilih. Vsak petek in vsako nedeljo so peš hodili iz Dravograda do Libelič in obratno. Komaj 10 let stari otroci so namreč hodili v šolo na Ravne na Koroškem. Kljub obveznostim so vedno našli čas za igro. Tudi

igrali so se drugače kot mi. Skrivali so se na skednju, igrali so se izštevanke, ristanc, sestrice so druga drugi spletale kitke, lovili so se po dvorišču ... Ob nedeljah pa je bilo malo drugače. Vsa družina je odšla k maši. Mama je trem dekletom spletla kitke in v njih vpletla marjetice ali ivanjščice. Moja babi je imela zelo dober posluh. Rada je pela. Komaj 5 let stara deklica je učila ženske cerkvenega pevskega zbora dvoglasno petje. Pri maši so prepevale in majhna deklica, babi, z njimi.

Njihov oče, moj pradedek, je imel pri hiši velik čebelnjak. Da so se otroci lahko igrali, ga je preuredil in iz njega napravil gledališče. Babi, sestri Marta in Olga, brat Maksi ter bližnje sosedove hčere so prirejali gledališke predstave. Po nedeljski maši so včasih povabili na dvorišče tudi sosede. Zaigrali so predstavo in s tem razveseljevali ljudi v vasi. Ljudje so jim darovali nekaj dinarjev. S tem denarjem so si v libeliški trgovini kupili kak bombonček. Drugačni časi so bili. Živeli so skromno in veselili so se vsake malenkosti.

Pripovedovala: Marta Geršak (sestra moje babi, Mire Trafela)

Anej Gorenjak

24. 6.	ZADNJI ŠOLSKI DAN	
	<ul style="list-style-type: none">• POUK• PODELITEV SPRIČEVAL, POHVAL, PRIZNANJ• RADIJSKA ODDAJA OB DRŽAVNEM PRAZNIKU• KONCERT DUETA BQL	
	Želimo vam lepe in varne počitnice.	

Zbrala in uredila: Vanja Benko, mentorica ŠNO